

Tirsdag den 16. november 2010 (D)

1

18. møde

Tirsdag den 16. november 2010 kl. 13.00

Dagsorden

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 2 [afstemning]:

Forespørgsel til undervisningsministeren om voksen- og efteruddannelse.

Af Christine Antorini (S), Karsten Hønge (SF), Marianne Jelved (RV) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

(Anmeldelse 07.10.2010. Fremme 12.10.2010. Forhandling 11.11.2010. Forslag til vedtagelse nr. V 3 af Christine Antorini (S), Karsten Hønge (SF), Marianne Jelved (RV) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 4 af Irene Simonsen (V), Marlene Harpsøe (DF), Per Ørum Jørgensen (KD) og Rasmus Jarlov (KF)).

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 10:

Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi. (Præcisering af bemyndigelsesbestemmelse om udbetaling af kapitaler). Af kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech). (Fremsættelse 06.10.2010. 1. behandling 29.10.2010. Betænkning 10.11.2010).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter. (Renteforhøjelse og nedslag i de påløbne renter). Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder). (Fremsættelse 04.11.2010).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Specialiseret behandling på Øfeldt Centret). Af Pia Christmas-Møller (UFG). (Fremsættelse 29.10.2010).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 51:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik. (Veteraners opfyldelse af opholdskravet for ret til kontanthjælp). Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg). (Fremsættelse 10.11.2010).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 57:

Forslag til lov om etablering af den selvejende institution Udbetaling Danmark. Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg). (Fremsættelse 11.11.2010).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 52:

Forslag til lov om en 2-årig forsøgsordning om jobpræmie til enlige forsørgere.

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg). (Fremsættelse 10.11.2010).

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 5:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af G-dage. Af Line Barfod (EL) m.fl. (Fremsættelse 26.10.2010).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Juliane Henningsen (IA), Mogens Jensen (S), Kristen Touborg (SF), Niels Helveg Petersen (RV), Line Barfod (EL), Høgni Hoydal (TF), Christian H. Hansen (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG):

Forespørgsel nr. F 9 (Hvad kan regeringen oplyse om samarbejdet mellem Danmark og Grønland og implementeringen af selvstyret med særligt henblik på den fælles arktiske strategi og det udenrigs- og sikkerhedspolitiske samarbejde?)

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Fra medlemmer af Folketinget Per Bisgaard (V), Anne-Mette Winter Christiansen (V), Flemming Møller Mortensen (S), Hanne Ager-snap (SF) og Johs. Poulsen (RV), der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at de fra og med den 19. november 2010 atter kan give møde i Tinget.

Jens Arne Hedegaards, Irene Simonsens, Anna Kirsten Olesens, Bilal Inekcis og Erika Lorentsens hverv som midlertidige medlemmer af Folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 2 [afstemning]:

Forespørgsel til undervisningsministeren om voksen- og efteruddannelse.

Af Christine Antorini (S), Karsten Hønge (SF), Marianne Jelved (RV) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL).
(Anmeldelse 07.10.2010. Fremme 12.10.2010. Forhandling 11.11.2010. Forslag til vedtagelse nr. V 3 af Christine Antorini (S), Karsten Hønge (SF), Marianne Jelved (RV) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 4 af Irene Simonsen (V), Marlene Harpsøe (DF), Per Ørum Jørgensen (KD) og Rasmus Jarlov (KF)).

Kl. 13:01

Afstemning

Formanden :

Forhandlingen er sluttet, og vi skal her stemme om de fremsatte forslag til vedtagelse.

Vi har givet lidt god tid, idet vi har været opmærksomme på, at afstemningsmarkeringen med A'et ikke har blinket hele tiden ude i det store hus, men så vidt jeg kan skønne, er grupperne mødt frem, således at vi kan påbegynde afstemningen, og der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 4 af Irene Simonsen (V), Marlene Harpsøe (DF), Rasmus Jarlov (KF) og Per Ørum Jørgensen (KD), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 57 (V, DF, KF og LA), imod stemte 49 (S, SF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 4 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 3 af Christine Antorini (S), Karsten Hønge (SF), Marianne Jelved (RV) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 10:

Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi. (Præcisering af bemyndigelsesbestemmelse om udbetaling af kapitaler).

Af kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech).
(Fremsættelse 06.10.2010. 1. behandling 29.10.2010. Betænkning 10.11.2010).

Kl. 13:03

Forhandling

Formanden :

Jeg skal sige, at hvis man ikke deltager i de videre forhandlinger, kan man godt forlade salen, uden at tale med andre, og så må man genoptage samtalen udenfor.

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Når roen har indfundet sig, går vi til første behandling af lovforslag nr. L 47.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter. (Renteforhøjelse og nedslag i de påløbne renter).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 04.11.2010).

Kl. 13:04

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er fru Sophie Løhde som ordfører for Venstre.

Kl. 13:05

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Lovforslaget her er en del af genopretningspakken for dansk økonomi og vedrører den del af aftalen, som omhandler forslag om en forhøjelse af renten på lån til betaling af ejendomsskatter til markedsrenten.

Ordningen om lån til betaling af ejendomsskatter for visse grupper af ældre pensionister, også kaldet indefrysning af ejendomsskatter, blev oprindeligt indført tilbage i 1965. Ordningen blev indført, netop så ældre borgere kunne få mulighed for at blive boende i eget hjem i forbindelse med pensioneringen og den deraf følgende forventede nedgang i disponibel indtægt.

Fra at ordningen med indefrysning af ejendomsskatter har været forbeholdt en mindre gruppe af ældre, har ordningen igennem en årrække – bl.a. fordi en lovændring i 1991 betød, at forrentningen på lånene skulle svare til halvdelen af Nationalbankens diskonto – udviklet sig til at være en billig låneordning, som stadig flere ældre uanset indkomst og formueforhold i stigende grad benytter sig af, hvilke i øvrigt ikke mindst kan aflæses i kommunernes samlede tilgodehavender.

Tal fra Kommunernes Landsforening viser bl.a., at der, hvor trækket på ordningen suverænt både beløbsmæssigt og antalsmæssigt er størst, også samtidig er der, hvor borgerne tilsyneladende er mest velstillede. Det indikerer jo i sig selv, at den gældende forrentningsbestemmelse indebærer en betydelig risiko for, at ordningen ikke stemmer overens med lovens formål, eftersom lånene tilsyneladende optages, uanset at ejeren af ejendommen ikke økonomisk har behov for det.

For fremadrettet at kunne fastholde kommunernes udgifter til vel-færd på det nuværende historisk høje niveau, så foreslås det bl.a. som led i genopretningen af dansk økonomi, at den nugældende ordning bliver ændret, sådan at renten fremover skal følge markedsrenten. Til gengæld for den forhøjede rente foreslås det dog også samtidig med lovforslaget, at renteudgifterne bliver fradragsberettigede. Det betyder kort sagt, at det også fremadrettet vil være muligt at indefryse ejendomsskatterne, men at det fremover vil blive til markedsrenten.

I Venstre har vi den grundlæggende holdning, at vi ikke sådan synes, at det ligefrem kan betragtes som en kommunal kerneopgave at drive billig bank, og derfor synes vi, det er fornuftigt, at vi med det her lovforslag målretter ordningen i forhold til det, som også var lovens oprindelige formål, og samtidig tilvejebringer en budgetforbedring, der bidrager til genopretningen af de offentlige finanser.

Jeg kan på den baggrund meddele, at vi i Venstre kan støtte det foreliggende lovforslag.

Kl. 13:07

Formanden :

Tak til fru Sophie Løhde. Der er ikke ønsker om korte bemærkninger. Så er det hr. Thomas Jensen som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 13:08

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Socialdemokraterne mener, det er vigtigt, at man som ældre, når arbejdslivet er afsluttet, fortsat kan blive boende i sit hjem. Tryk rammer. Ofte går lønmodtagere i slutningen af arbejdslivet rundt med planer om, hvilke hus- og haveprojekter de vil i gang med, når otiummet skal nydes, og derfor er det en god ordning, at folk, der er på vej på pension og efterløn, kan sikre, at de fortsat har råd til at bo i huset, fordi det er muligt at indefryse ejendomsskatterne.

Efter gældende lov er kommunerne forpligtede til at yde lån til betaling af ejendomsskatter og udgifter til tilslutning af kollektive anlæg i tilfælde, hvor der er tilslutningspligt, og det gælder til alle personer med fast bopæl i Danmark, der har nået folkepensionsalderen, eller som er modtagere af førtidspension/invalidespension eller efterløn. Efter gældende lov forrentes lånene i dag med en årlig rente, der svarer til halvdelen af Nationalbankens diskonto den 1. oktober det foregående år, og renterne er ikke fradragsberettigede.

Problemet med den gældende lov er, at den nuværende lave rente medfører risiko for, at det kan være økonomisk attraktivt at optage lån til indefrysning af ejendomsskatterne, uanset at ejeren af boligen ikke har behov for det med henblik på at have råd til at blive boende i boligen. Lovforslaget øger forrentningen fra diskontoen til markedsrenten, men gør samtidig renteudgifterne fradragsberettigede. Lovforslaget målretter således ordningen i forhold til lovens formål, som er at sikre folk med en indkomstnedgang i forbindelse med overgang fra lønindkomst til pension eller efterløn, at de trykt kan blive boende i deres hjem.

Lovforslagets konkrete indhold er så, at det foreslås, at renten fra den 1. januar 2011 forhøjes til et gennemsnit af den effektive rente på alle udestående realkreditobligationer de 12 foregående måneder pr. 1. oktober året før. Renten pr. 1. januar 2011 vil således være beregnet på baggrund af et gennemsnit af den effektive rente på alle udestående realkreditobligationer fra 1. oktober 2009 til 30. september 2010. Den gennemsnitlige realkreditobligationsrente afspejler en gennemsnitlig forventet låneomkostning for folke- og førtidspensionister med fast ejendom og friværdi. Den rente vil være gældende for de nye lån, der ydes til betaling af ejendomsskatten i 2011 og efterfølgende år samt ved rentetilskrivninger i 2011 og fremover på lån ydet før 1. januar 2011.

Det foreslås så samtidig, at der indføres et nedslag i de påløbne renter, når et lån forfalder til betaling. Det foreslåede nedslag svarer så procentuelt til skatteværdien af et almindeligt rentefradrag efter ligningsloven, og nedslaget ydes alene på renter, der er tilskrevet den 1. januar 2011 eller senere.

Lånebeløbene med tilskrevne renter forfalder til betaling, når ejendommen eller en del af ejendommen skifter ejer.

Med det her forslag bliver de trængte kommunale økonomier jo imødekommet ganske lidt – det kan Socialdemokraterne støtte – og så bliver ordningen også målrettet de pensionister og efterlønsmod-

tagere, som virkelig har behov for at få den her lånemulighed eller indefrysningmulighed, sådan at de kan blive boende i egen bolig.

Ud fra de positive tiltag kan Socialdemokraterne støtte lovforslaget.

Kl. 13:11

Formanden :

Tak til hr. Thomas Jensen. Så er det hr. Hans Kristian Skibby som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:11

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg fristes jo til at sige, at hvis man som borger følger den her debat og hørte indlægget fra den socialdemokratiske ordfører, hr. Thomas Jensen, og man står over for at skulle vurdere, om man egentlig har lyst til at udnytte den her mulighed, der er i lovgivningen, så ville man måske vælge at opsøge en advokat, for det lød jo meget kompliceret og meget indviklet. Det anerkender vi også fra Dansk Folkepartis side at det er, hvis man kigger på det her lovforslag. Det, nogle af høringsparterne også siger, er, at det virker en kende svært at forstå.

Men det, der er det grundlæggende – og det er selvfølgelig også derfor, vi kan støtte det her forslag – er jo, at det stadig væk helt klart er en mulighed for alle, der har den her type ejendom og er på de her overførselsindkomster osv., at de kan søge og få bevilget den her indefrysning af ejendomsskatter frem til salg af den pågældende ejendom. Og det synes vi selvfølgelig er rigtig godt.

Det er jo en del af genopretningspakken fra maj måned her i 2010, som der er indgået aftale om mellem regeringen og Dansk Folkeparti, og af den grund skal vi selvfølgelig også støtte forslaget, men jeg vil gerne sige, at det grundlæggende også er et rigtig godt forslag, som jo har været længe undervejs. Flere har talt varmt for det, for kommunerne har, alt efter hvor mange af den her type borgere de har, oplevet det som en svær balancegang, at de har skullet yde en form for kassekredit til mere eller mindre smarte personer, som har syntes, det har været fantastisk at få et godt sted at låne nogle penge til en meget, meget favorabel rente. Det er jo det, der bliver gjort op med på den her måde. Det tilfører også kommunerne en forventet likviditet på godt 100 mio. kr. om året. Vi synes, det er en helt fair måde, det her lovforslag tager hånd om det her konkrete problem på, et problem, som KL har påpeget gennem mange år.

På den baggrund kan Dansk Folkeparti støtte lovforslaget.

Kl. 13:13

Formanden :

Tak til hr. Hans Kristian Skibby. Så er det fru Meta Fuglsang som ordfører for SF.

Kl. 13:13

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

SF mener, at det lovforslag, der ligger her, indeholder en række positive elementer. Selve spørgsmålet om den klemme, som kommunerne kommer i, i forbindelse med de såkaldt indefrosne ejendomsskatter er jo noget, SF har taget op før. SF har tidligere opfordret til at kigge på de her lån og forrentningen af dem. Det har vi gjort for at sætte fokus på den balance, der skal være, mellem på den ene side de borgere, der har brug for muligheden, og på den anden side de kommuner, som lever med de virkninger, som det giver. Derfor kan vi godt se de positive elementer i forslaget, som det ligger her.

Det fremgår, at selve betydningen for kommunerne skal forhandles med KL, og vi håber, at den afklaring, der vil ske af de konkrete konsekvenser for kommunerne på den økonomiske del, også betyder, at det rent faktisk får en positiv konsekvens for kommunerne, og

at der sker en reel lempelse af det greb, som de er i. Samtidig vil det stadig væk give de muligheder til borgere, som har brug for det her.

Vi er positive over for lovforslaget, som det ligger her, og ser frem til en afklaring af de spørgsmål, der måtte være, under lovforslagets behandling.

Kl. 13:14

Formanden :

Tak til fru Meta Fuglsang. Så er det hr. Rasmus Jarlov som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:14

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg kan også meddele, at Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget. På trods af regeringens skattelettelser, som har givet øget vækst, og på trods af den sparsommelige politik, som regeringen har ført, hvor der i de gode år er blevet afdraget på vores statsgæld, så er Danmark hårdt ramt af den internationale økonomiske krise, og det betyder, at vi mangler penge i statskassen og i kommunekasserne. Det er en beklagelig situation, men krisen medfører dog også det positive, at den giver anledning til en grundig revidering af samtlige offentlige udgifter og ordninger. På nogle områder – efterlønnen eksempelvis – kunne vi spare mere, men der er desværre ikke politisk flertal for det. På andre områder, uddannelsesområdet eksempelvis, er vi nødt til at spare, selv om vi ikke bryder os om det. Og så er der lykkeligvis også nogle steder, hvor vi bare finder nogle ordninger, hvor alle kan være enige om, at her er det helt rimeligt, at vi bruger lidt færre penge.

Jeg fuldstændig enig med Venstres ordfører, som sagde det meget fint: Det er hverken en statslig eller en kommunal opgave at age-re bank, og vi skal ikke give incitament til, at man udskyder sin ejendomsskat, alene fordi man på den måde kan optage et meget billigt lån. Så det er fuldt rimeligt, at vi sætter renten til at være lig med markedsrenten, så man udelukkende træffer en beslutning om udskydelse af ejendomsskat ud fra sine egne økonomiske forhold og ikke som en spekulation i, at man her kan få et billigt lån af det offentlige. Så det er et fornuftigt forslag, og det glæder mig også at se, at de øvrige partier er enige i det.

Kl. 13:16

Formanden :

Tak til hr. Rasmus Jarlov. Så er det fru Erika Lorentsen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Erika Lorentsen (RV):

I Det Radikale Venstre har vi altid ment, at de her lån skulle være på normale markedsvilkår, så vi finder det jo rigtig klogt, at man nu har valgt at lukke et hul i lovgivningen, som har betydet, at mennesker simpelt hen har spekuleret i at optage de her lån, og det har belastet kommunernes økonomi helt urimeligt. Jeg kan se af høringssvarene, at lovgivningen virker meget kompliceret. Jeg ved ikke, om man kan gøre noget ved det, men det kan vi tage under udvalgsbehandlingen.

Men Det Radikale Venstre kan altså støtte forslaget.

Kl. 13:17

Formanden :

Tak til fru Erika Lorentsen. Så er det fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Mange mennesker i Danmark har købt en ejerbolig, har stille og roligt betalt gælden i ejerboligen med den løn, de tjente, og har jo for så vidt ikke selv gjort noget som helst for, at værdien af deres bolig skulle stige så voldsomt, som det er sket med priserne på boligmarkedet. Derfor kan det for en del mennesker, når de går på pension og måske kun har folkepensionen og lidt derudover, være svært at få råd til at betale de ejendomsskatter, som ligger på boligen.

Derfor synes vi, det er fornuftigt nok at have en ordning, så folk kan blive boende i deres hjem og ikke skal tvinges til at gå fra hus og hjem på grund af ejendomsskatterne. Vi synes, det er afgørende, at man sikrer, at folk kan blive boende i deres boliger.

Vi synes også, at det sådan set er ret rimeligt at sige, at det, man skal betale i rente for at have det lån, som det jo er, når man ikke betaler ejendomsskat – den bliver indefrosset i boligen – skal svare til de renter, man ellers skulle betale, hvis man skulle ud og tage et lån andre steder.

Så vi synes, at det, der er i lovforslaget her, lyder fornuftigt.

Jeg vil dog sige, at jeg mener, at Ældre Sagen har ret, når de skriver i deres høringssvar, at man bør komme med nogle oplysninger om, hvad det betyder for den enkelte pensionist. Det burde indgå i lovforslagets behandling, og det synes jeg vi skal spørge ind til under udvalgsbehandlingen, så vi kan få nogle eksempler på, hvad det her kommer til at betyde for de enkelte pensionisttyper, så vi kan se, hvad det egentlig vil betyde for deres situation, og så vi ved, hvad forslaget kommer til at betyde for de mennesker, og ikke kun, hvad det kommer til at betyde for statskassen og for kommunekasserne.

Vi synes egentlig også, at man burde kigge på, om man kunne kompensere kommunerne. Det her hjælper jo kommunerne lidt, som er dem, der står med udgifterne, men med den trængte situation, kommunerne er i, kunne man godt spørge, om det er en kommunal opgave, eller om det er noget, som staten skulle gå ind i og kompensere kommunerne for, og så skulle det selvfølgelig også være staten, der skulle have pengene, når de til sin tid kommer til udbetaling.

Så vi kan støtte forslaget, men vi mener, at der er lidt, der skal belyses under udvalgsarbejdet.

Kl. 13:19

Formanden :

Tak til fru Line Barfod. Så er det hr. Villum Christensen fra Liberal Alliance som ordfører.

Kl. 13:20

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

I Liberal Alliance har vi bestemt ikke noget imod, at der sættes en stopper for det helt usædvanlige tilskudscirkus, som kommer til udtryk ved disse indefrysninger af ejendomsskatter, hvor ofte velhavere og i øvrigt ofte dem med god forstand på økonomi kan spekulere i kunstigt nedsatte renteudgifter på skatteborgernes regning. Især i de mange år, hvor friværdierne steg til himmels, har ordningen jo nærmest haft et kafkask præg og bidraget til, at boligboblen kunne vokse sig endnu større. For vores skyld kunne ordningen godt afskaffes helt, men det er da en forbedring, at man i det mindste kommer til at betale en markedsrente.

Bureaukratiet slipper vi så ikke helt for, men en direkte subsidiering af den del af boligejerne, som i virkeligheden har de største formuer – og det er jo pensionisterne – bliver da lidt mindre udtalt. I det hele taget forstår vi ikke helt, at det skulle være en offentlig opgave at yde lån til grundejere.

Vi støtter forslaget med de faldne bemærkninger.

Formanden :

Tak til hr. Villum Christensen. Så er det indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 13:21

med sygehusbehandling. Men jeg vil gerne sige, at efter alle de begreber, man hidtil har benyttet, er behandlingen på Øfeldt Centret ikke sygehusbehandling.

Kl. 13:21

Ifølge Sundhedsstyrelsen skal optræning på Øfeldt Centret ikke betragtes som sygehusbehandling. Øfeldt Centret yder optræning – fremragende optræning – som er på niveau med andre træningstilbud i primærsektoren. Øfeldt Centret hører altså ikke hjemme under reglerne om sygehusbehandling. Det hører hjemme i primærsektoren sammen med de øvrige træningstilbud.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er jo dejligt at være minister for sådan en sag på sådan en dag, hvor Folketinget samles i bred enighed om at justere en gammel ordning – en ordning, som de fleste af os synes har et formål, nemlig at man kan blive i sin egen bolig og få hjælp til det. Der er bare grænser for, hvor meget skatteyderne skal bidrage til en sådan ordning, og det er den grænse, vi sætter her, ved at vi indfører en markedsrente i stedet for en særlig rente. Samtidig bliver der så rentefradrag, og vi sikrer, at de, der allerede er inde i systemet, får en rimelig behandling i forhold til de nye, der kommer ind.

Det glæder mig, at alle kan se rimeligheden i det, så tak for den brede støtte.

Kl. 13:22

Formanden :

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget, hvis ingen gør indsigelse.

Det er ikke tilfældet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 46:**Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Specialiseret behandling på Øfeldt Centret).**

Af Pia Christmas-Møller (UFG).

(Fremsættelse 29.10.2010).

Kl. 13:22

Folketinget har fastlagt, at indsatsen for mennesker med handicap skal samles i kommunerne. Det gælder f.eks. også vederlagsfri fysioterapi, som er et tilbud til den samme patientgruppe, som vi her taler om. Efter min mening er der ikke noget, der taler for at kategorisere det, der foregår på Øfeldt Centret, som sygehusbehandling. Det bør fortsat ses i sammenhæng med de øvrige træningstilbud, som kommunerne har ansvaret for.

Forklaringen på, at det foreslås kategoriseret som sygehusbehandling, fremgår da også af bemærkningerne til lovforslaget, for ved at betegne behandlingen som sygehusbehandling får man patienterne flyttet ind under reglerne om befordring til sygehusbehandling, og mon ikke det er det, der er et hovedformål med forslaget? Jeg vil derfor gerne klargøre, hvilke regler der er for befordring og befordringsgodtgørelse. Efter sundhedsloven er der ikke mulighed for at få befordringsgodtgørelse til optræning på Øfeldt Centret eller til fysioterapi. Befordring i sundhedsloven er begrænset til patienter, der skal til egen læge, speciallæge, på sygehus eller til genoptræning på eller udskrivning fra sygehus.

Ved at flytte Øfeldt Centret ind under sygehusbestemmelserne i sundhedsloven får patienterne mulighed for at søge om at få befordring eller befordringsgodtgørelse efter reglerne om sygehusbehandling. Det er sympatisk, men det er selvfølgelig ikke gratis. Når vi vurderer udgifterne ved forslaget, er vi nødt til at overveje, om vi kan nøjes med at tilgodese den lille gruppe på 340 patienter, som årligt får optræning på Øfeldt Centret, eller om de 50.000 andre patienter, som har tilsvarende svære fysiske handicap, i så fald også bør have samme mulighed for støtte til befordring, når de skal til vederlagsfri fysioterapi. Det vil være en logisk konsekvens, og det illustrerer jo, hvor udgiftskrævende forslaget kan blive.

Når vi taler om befordring, er det også vigtigt at få sagt, at patienterne jo ikke er helt uden mulighed for at få hjælp, selv om den ikke gives efter sundhedsloven. Kommunerne kan efter den sociale lovgivning give hjælp til befordring efter en konkret og individuel vurdering.

Kl. 13:27

Forslagsstilleren mener, at forslaget vil være udgiftsneutralt, og at de økonomiske midler allerede er i systemet og blot skal kanaliseres fra kommunerne tilbage i regionerne. Men ifølge forslaget er der jo en ny patientgruppe, som får mulighed for befordring eller befordringsgodtgørelse. Det er en mulighed, som denne patientgruppe ikke hidtil har haft, hverken før eller efter at optræning på Øfeldt Centret blev et kommunalt ansvar. Når flere patienter kan få befordring, vil det selvfølgelig medføre øgede udgifter.

Forslagsstilleren mener også, at flere borgere dermed vil søge at få optræning på Øfeldt Centret frem for at få vederlagsfri fysioterapi lokalt. Da træningen på Øfeldt Centret er betydelig mere udgiftskrævende end vederlagsfri fysioterapi, skal der selvfølgelig findes et millionbeløb, hvis man vil dække udgifterne ved forslaget. Så der skal prioriteres, og efter min mening skal vi i en tid med stærkt begrænsede midler prioritere kerneydelserne i sundhedsvæsenet, sådan som vi også har gjort det med den finanslovaftale, vi lige har indgået. Vi skal f.eks. højne indsatsen på kræftområdet, styrke den akutte indsats i yderområder og tage nye og bedre lægemidler i brug.

Jeg vil godt til slut understrege, at Øfeldt Centrets metoder jo ikke er forbeholdt Øfeldt Centret, f.eks. kan princippet om den intensi-

Forhandling**Formanden :**

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 13:22

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Fru Pia Christmas-Møller foreslår, at behandling på Øfeldt Centret skal kategoriseres som sygehusbehandling. Begrundelsen er, at Øfeldt Centret dermed får sin rette placering i sundhedsloven, og vistnok især at patienterne dermed får bedre mulighed for at få hjælp til befordring frem og tilbage.

Lad mig begynde med Øfeldt Centrets placering i sundhedsvæsenet og i lovgivningen. Mange patienter føler, at de har haft stor gavn af træningsindsatsen på Øfeldt Centret, men vi må nok holde fast i, at det altså er optræning, der gives på Øfeldt Centret. Det er ikke sygehusbehandling. Sådan har vi i hvert fald hidtil opdelt tingene i sundhedspolitikken.

I lovforslaget henvises der til, at ansvaret for vederlagsfri optræning på Øfeldt Centret for nogle år siden er flyttet fra regionerne til kommunerne. Behandlingen er dermed blevet ligestillet med fysioterapi, mens det ifølge forslagsstilleren burde have været ligestillet

ve træning, som er en vigtig faktor i centerets træningsmetoder, også anvendes af fysioterapeuter i praksissektoren og i kommunerne. Patienterne behøver altså ikke nødvendigvis at rejse langt for at få gavn af det væsentlige træningsprincip, som Øfeldt Centret har været med til at indføre.

Så lad mig kort opsummere: Der er ingen tvivl om, at mange patienter har haft stor gavn af træningen på Øfeldt Centret, men det er altså træning og ikke sygehusbehandling. Det er træning, som er i samme kategori som andre træningstilbud i primærsektoren. Derfor mener jeg, at Øfeldt Centret fortsat skal være kommunernes myndigheds- og finansieringsansvar, for det er kommunerne, som har ansvaret for den samlede indsats til personer, der har behov for træning på grund af et handicap.

Efter min mening er det ikke sagligt begrundet at udbygge støtten til befordring alene til den lille gruppe af patienter, som får træning på Øfeldt Centret, og udelukke de tusindvis af patienter, som har tilsvarende svære handicap, og som får vederlagsfri fysioterapi. Så uanset om der kun gives bedre befordringsmuligheder for Øfeldtpatienterne, eller om det får konsekvenser for tusindvis af andre, vil forslaget være udgiftskrævende. Og det vil sige, at det altså skal indgå i en samlet prioritering i sundhedssektoren. Når det gælder den samlede prioritering, har finansloftalen klart sagt, hvad det er, vi prioriterer i øjeblikket.

Jeg skal ikke kunne forudse, hvad der sker med Øfeldtmetoden, som jeg har den største sympati for, men jeg håber, at jeg har fået forklaret, hvorfor regeringen ikke kan støtte forslaget, som det ligger.

Kl. 13:30

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning, og det er fra fru Pia Christmas-Møller. Værsgo.

Kl. 13:30

Pia Christmas-Møller (UFG):

Tak for det. Det var noget af en jysk underdrivelse, da ministeren sagde, at forslaget vistnok handler om at give Øfeldt Centrets patienter ret til befordringsgodtgørelse. Det er det, det handler om, kan jeg forsikre ministeren om. I samme ombæring kan jeg også forsikre ministeren om, at jeg bare prøver at få regeringen til at leve op til regeringens egne budskaber i forbindelse med kommunalreformen, hvor det jo blev garanteret, at ingen patient skulle stilles ringere, tværtom. Her er en gruppe, der de facto bliver stillet ringere.

Må jeg spørge ministeren: Hvad er hospitalsbehandling i ministerens univers? Hvad er forskellen helt præcis på de kriterier, som PTU, altså polio, trafik- og ulykkesofrecenteret, har i forhold til Øfeldt Centret? PTU er omfattet af sundhedsloven, og det er præcis samme kapitel, nemlig § 79, stk. 2, som jeg forestiller mig Øfeldt Centret også skal indplaceres i. Hvad er forskellen?

Kl. 13:31

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:31

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil ikke stå her og komme med en længere lægevidenskabelig udrøddning. Jeg konstaterer blot, at en meget stor del af den træning, der foregår i Danmark, foregår i kommunerne. Så er det rigtigt, at man f.eks. umiddelbart efter en operation også får træning i sundhedsvæsenet – det er fuldstændig rigtigt; det har jeg bevidnet for ganske kort tid siden – men den store del af genoptræningen foregår altså i kommunerne. Det er bestemt ved lov for få år siden, og Øfeldttræningen hører i den kategori.

Egentlig er jeg glad for, at vi er enige om det, fordi forslagsstilleren jo gerne indrømmer, at når hun ønsker, at vi skal foretage denne kategoriforskydning, er det for at få transportgodtgørelse. Dermed har forslagsstilleren jo sådan set afskåret sig selv fra at argumentere for det på anden måde end ved, at det handler om transportgodtgørelse.

Kl. 13:33

Formanden :

Fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 13:33

Pia Christmas-Møller (UFG):

Det har jeg ikke noget problem med, for det er sagens kerne. Det er det, det handler om.

Jeg forstår, at ministeren ikke kan redegøre for, hvad han mener definerer hospitalsbegrebet. Jeg hører også, at ministeren intet svar har på, hvorfor det er rigtigt at have PTU's RehabiliteringsCenter med i sundhedslovens § 79 stk. 2, mens man med henvisning til et ikkeeksisterende hospitalsbegreb vil afvise Øfeldt Centret. Det synes jeg siger ganske meget om regeringens afvisning af dette lovforslag.

Kl. 13:33

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:33

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil meget gerne sende udvalget en meget grundig redegørelse for den sontring, som fru Pia Christmas-Møller her efterlyser.

Jeg konstaterer bare, at vi er enige om, at forslaget handler om befordringsgodtgørelse. Det er jo det afgørende; det er det, vi taler om. Så kan det andet sådan set være ligegyldigt.

Kl. 13:34

Formanden :

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:34

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg håber, at ministeren er bekendt med, at det jo alene er patienter, som er blevet henvist af deres egen læge, der kan modtage sygesikringens tilskud til at være på Øfeldt Centret. Jeg synes, at ministerens redegørelse dels viser, at ministeren ikke har sat sig ind i, hvad det er for tilbud, der findes under § 79 i sundhedsloven om de foreningsejede sygehuse, dels at ministeren ikke tager stilling til, at der selvfølgelig ikke kommer en lang række nye patienter, fordi det jo er de praktiserende læger, der skal tage stilling til, om det her er en behandling, der giver gode muligheder for den borger, der sidder derude. Og desuden, hvis det er sådan, at man henviser til § 79 – altså til et foreningsejet sygehus – er der jo også nogle begrænsninger i forhold til økonomien. Så der er jo ingen, der taler for en øget behandlingskapacitet, men vi taler for, at patienterne skal kunne komme derhen og modtage den træning, som de har fået tidligere.

Kl. 13:34

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:35

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg forsøger blot at holde mig til sagen, som består i, at her har man en gruppe – og jeg har stor forståelse for det – som man ønsker skal have befordringsgodtgørelse, og derfor vil man flytte den gruppe fra den ene sektor til den anden sektor. Så lad os dog tale om det. Der er nogle foreningsejede sygehuse, som man godt kan føre ind, og i teo-

rien kunne man jo også flytte Øfældtpatienterne ind i samme kategori. Selvfølgelig kan man det i teorien, men lad os dog drøfte det, som er kernen i sagen, nemlig at man her kommer til at begunstige en gruppe på bekostning af en meget stor gruppe, som kan have det samme behov. Det er jo blot det, jeg prøver at argumentere for, idet jeg i øvrigt har den største velvilje over for Øfældt Centret. Jeg har selv nydt godt af intensiv træning. Så jeg skal være den første til at anerkende det gode arbejde, der gøres. Det er bare ikke så let, som det lyder, at sige: Nå, jamen så tager vi lige de der 350 patienter og flytter dem ind, så de får transport betalt. Hvad med dem, der bor i Jylland? Skal de udelukkes, eller skal de have et meget stort beløb? Det bliver jeg også nødt til at spørge om.

Kl. 13:36

Formanden :

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:36

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Tidligere har det været sådan, at nogle amter var tilsluttet aftalen, mens andre ikke var, så det kan man vel kigge på igen. Derudover kan vi selvfølgelig tilgive ministeren, at ministeren ikke har været med til det utal af samråd, der har været, da man overflyttede Øfældt Centret bl.a. til sundhedslovens § 140 om almen fysioterapi. Med hensyn til de mange møder, vi har bedt om med forskellige ministre for at få løst den her problemstilling, er det jo sådan, at hvis vi i oppositionen kunne få ændret nogle af tingene ved f.eks. at tage et møde med ministeren og finde en mindelig aftale om det, så så vi det jo meget gerne. Men jeg hører fru Pia Christmas-Møller komme med det her forslag i dag, fordi man faktisk har mødt en lukket dør gang på gang. Vi finder det så bare ikke acceptabelt, at der er nogle patienter, der i fremtiden ikke vil kunne modtage den meget intensive træning, man giver på Øfældt Centret, fordi den her regering har lavet en forkert indplacering af Øfældt Centret i sundhedsloven i forbindelse med kommunalreformen.

Kl. 13:37

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:37

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, at mange kan bekræfte, at min dør ikke er lukket, den er tværtimod åben, og det er der jo indtil flere, der har benyttet sig af også i denne sag. Det har forslagsstilleren, så vidt jeg husker, i øvrigt også. Der er jo ikke tale om, at vi nu fratager nogen noget. Det er altså nogle år siden, at vi vedtog, at optræningen ligger i kommunerne. Selvfølgelig kan man da, hvis man har pengene, sige, at her har vi en gruppe, som skal have transport betalt, som ikke hidtil har fået det, og hvis man har rigtig mange penge, kan man sige, at det giver vi så også til alle andre i tilsvarende situation. Selvfølgelig kan man det. Det er et økonomisk spørgsmål. Vi har altså prioriteret »Kræftplan III«. Vi har prioriteret rehabilitering og genoptræning. Vi har prioriteret andre ting i sundhedssektoren, som vi lige har færdigbehandlet, og som jeg også forstår fru Sophie Hæstorp Andersen i øvrigt er tilhænger af. Så sådan har vi prioriteret, og dette kom altså ikke med i denne omgang.

Kl. 13:38

Formanden :

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg har to ting. Som det ene kunne jeg først egentlig godt tænke mig at høre ministerens svar på fru Pia Christmas-Møllers spørgsmål om den her sammenligning med rehabiliteringscenteret for polio-, trafik- og ulykkesofre, altså hvordan ministeren forholder sig til det.

Det andet, jeg gerne vil høre, er ministerens vurdering af, hvad det her forslag vil koste, som det ligger, og ikke med eventuelle konsekvenser. Hvad vil det her forslag koste?

Kl. 13:39

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:39

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Som jeg sagde, vil jeg meget gerne fremsætte en meget præcis redegørelse for PTU's – som det hedder i forkortelse – forhold til § 79, de foreningsejede sygehuse; det vil jeg meget gerne.

Med hensyn til hvad det vil koste for 340 patienter, tror jeg, det er, er det for den gruppe patienter vel ikke noget stort millionbeløb. Men mit argument var jo, at der er en gruppe på måske 50.000 patienter, som har lige så stort behov for genoptræning som denne gruppe. Det er derfor, jeg synes, at det ikke er nogen helt lille sag. Det er ikke sådan en lille pølse i slagtetiden, og vi er nødt til at overveje konsekvenserne. Derfor vil jeg også meget gerne fremlægge alle præmisserne for mit afslag i udvalget, så udvalget kan se nøje på, hvordan kategorierne er, og hvad der vil være af udgifter, hvis man sætter grænsen dér, eller hvis man sætter grænsen dér.

Jeg vil være så hjælpsom som muligt over for udvalget. Det kan jo være, at man på et tidspunkt kan finde en bedre model, der løser en del af det samme problem. Jeg vil være hjælpsom, men jeg vil bare ikke stå her og komme med videnskabelige afhandlinger.

Kl. 13:40

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:40

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nej, det sidste havde jeg måske heller ikke forventet, men det er jo altid rart at vide, at ministeren vil være hjælpsom.

Ministeren siger, at vi skal prioritere, og det er vi altid meget begejstrede for i Liberal Alliance. Men man kunne måske prioritere lidt hårdere, også inden for Sundhedsministeriets eget område. Altså, ministeren nævner, at man nu har prioriteret »Kræftplan III« Den skal skrives med lille, fordi den endnu ikke er blevet vedtaget, altså endnu ikke hedder sådan, og det er fint nok, men der bruger man jo millioner og atter millioner på tilfældige kampagner, som næppe har nogen stor effekt. De penge kunne man jo sådan set bare bruge, og så havde man prioriteret inden for området, brugt pengene på at hjælpe de syge i stedet for at genere de raske. Det var jo sådan set en meget fin prioritering.

Kl. 13:41

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:41

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Man kan alting, hvis man vil. Man kan selvfølgelig spare penge på nogle kampagner, og så kan man bruge dem til transportgodtgørelse. Det kan jeg ikke bestride, det vil være en politisk prioritering, og hvis spørgeren ønsker det, kan jeg også lave beregninger på det til udvalget.

Formanden :

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 13:41

vilkår. Jeg påpeger bare, at der er flere problemer ved det: Det koster penge, og der er andre patienter, som har lige så meget behov. Hvad med dem? Og så er der dem, der bor i Jylland, og som altså bor langt fra et Øfaldt Center. Det synes jeg taler for, at man overvejer sagen lidt grundigere, før man lægger sig fast på en model.

Kl. 13:44

Per Clausen (EL):

Jeg synes på den ene side selvfølgelig, at det er positivt, at ministeren er åben over for at drøfte det her i udvalget. På den anden side synes jeg også, at det må være rimeligt, at vi her i Folketinget kan få en klar, sammenhængende argumentation for, hvorfor man ikke accepterer, at det, det handler om, altså de her behandlinger, svarer til de behandlinger, der er på nogle af de specialsygehuse, som man jo har accepteret i systemet. Altså, det må jo være muligt for ministeren lidt mere præcist at sige, hvad der er forskellen, og hvad der er grunden til, at det her bliver afvist.

Kl. 13:42

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:42

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Ingen er jo forpligtet ud over deres evner, og det gælder også mig. Jeg har lov at argumentere, som jeg vil. Jeg sammenligner disse patienter med dem, der har nøjagtig lige så store behov, og som går til vederlagsfri fysioterapi. Jeg sammenligner dem i øvrigt også med dem, der bor i Jylland, og som jo ikke har så nemt ved at komme til den her behandling. Jeg problematiserer med andre ord forslaget.

Jeg kan også sige det kort på følgende måde: Det er ikke så let, som det lyder. Mon ikke vi skulle overveje det lidt grundigere, før vi springer ud i denne kategoriforbistring, som jeg ser at det er. Det er jo dejligt, at vi alle sammen er enige om, at når behandlingen ønskes flyttet ind i en anden kategori, er det udelukkende, for at man derved får befordringsgodtgørelse. Jamen så lad os dog tale om den befordringsgodtgørelse. Det er jo den, det handler om, og så kan vi prioritere den ved at spare på noget andet. Selvfølgelig kan vi det.

Kl. 13:43

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:43

Per Clausen (EL):

Nu kan det jo være, at det ikke er det her forslag, der skaber forbistringen, med hensyn til hvilken kasse de her behandlinger blev anbragt i, men at det er den fejlagtige placering, der oprindeligt var tale om. Det kunne jo lige så godt være.

Men er ministeren ikke enig i, at realiteten i det her er, at vi diskuterer, hvorvidt de her mennesker faktisk skal have dårligere behandling som konsekvens af kommunalreformen eller de ikke skal have dårligere behandling, og at det derfor ville være fornuftigt – for jeg er sikker på, at ministeren har den opfattelse, at det gerne skulle stå tilbage, at kommunalreformen ikke skabte forringelser, men forbedringer – at man så løste det problem, som hænger sammen med, at man her formentlig har lavet en fejlplacering?

Kl. 13:43

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:43

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg forstod ikke spørgsmålet. For 3 år siden, tror jeg det var, gik træning over til kommunerne, og der har den været siden. Så er det helt berettiget at have et ønske om, at 340 patienter skal have nogle andre

Formanden :

Tak til ministeren. Der er ikke flere, der ønsker korte bemærkninger. Så går vi til ordførerrækken, og det er hr. Flemming Møller som ordfører for Venstre.

Kl. 13:44

(Ordfører)

Flemming Møller (V):

Med lovforslag nr. L 46 ønsker fru Pia Christmas-Møller at konvertere den behandling, som i dag varetages på Øfaldt Centrene, fra generel genoptræning til egentlig sygehusbehandling.

Øfaldt Centrets målgruppe er patienter med kroniske lammelser, f.eks. spastisk parese eller følger af dissemineret sklerose osv. Aktuelt kan patienter, som er bosiddende i Region Hovedstaden og Region Sjælland, henvises til behandling på Øfaldt Centrene af en læge. Patienterne får dækket udgifterne til behandling via reglerne om vederlagsfri fysioterapi og kan efter kommunal vurdering i det enkelte tilfælde, jævnfør den sociale lovgivning, få tilskud til befording.

Endvidere kan enhver anden kommune i Danmark uden for de to nævnte regioner frit indgå en aftale om vederlagsfri fysioterapi med Øfaldt Centret, men det har ingen kommuner, i hvert fald ikke i øjeblikket, ønsket.

Øfaldt Centret laver et rigtig godt arbejde med deres unikke fysioterapeutiske behandlingsprincipper. Der er ingen tvivl om, at mange patienter med kroniske lammelser har stor glæde af denne behandling. Behandlingen er dog ikke at sidestille med højt specialiseret genoptræning, som hører under sygehusvæsenet. Dette anføres også af Sundhedsstyrelsen. Såfremt behandlingen blev defineret som sygehusbehandling, ville det kræve, at behandlingen blev tilgængelig for alle og ikke kun for patienter på Sjælland og i hovedstaden. Ligeledes ville det stille krav om lægelig supervision og videnskabelig dokumentation for behandlingseffekten.

Derfor kan Venstre ikke medvirke til at ændre definitionen af Øfaldt Centrets behandling fra generel genoptræning til højt specialiseret genoptræning. Behandlingen bør vedvarende henhøre under den vederlagsfri fysioterapi.

Venstre vil meget gerne støtte op om, at de ofte meget handicappede personer, som har stor glæde af Øfaldt Centrets behandlinger, hjælpes bedst muligt. Det er vores håb, at Øfaldt Centrets behandlingsprincipper i langt højere grad vil blive benyttet af fysioterapeuter over hele landet, og at kommunerne, som efter kommunalreformen har fået ansvaret for den almindelige genoptræning, støtter indsatsen over for den målgruppe, som har glæde af Øfaldt Centrets behandlingsmetoder.

I Venstre går vi ind for nærhedsprincippet i behandling og genoptræning, og at borgerne skal have en sundhedsfaglig behandling af høj kvalitet. Vi vil løbende følge udviklingen på genoptræningsområdet, både på sygehuse og i kommuner, og håber, at alle borgere, som har behov for det, vil få den bedste personrelaterede indsats.

Venstre kan ikke støtte lovforslaget, da der ikke foreligger nogen form for forskningsrapport for området og der derfor ikke er nogen evaluering af, hvilken evidens der er for behandlingen. Men vi er altid åbne for at styrke genoptrænings- og rehabiliteringsområdet og ser derfor frem til en grundig udvalgsbehandling af forslaget, og vi håber her på en bred fælles forståelse af, hvordan rehabiliterings- og genoptræningsindsatsen kan styrkes for alle borgere i hele landet. Med andre ord er Venstre enig i intentionerne, men det her er ikke måden at gøre det på. Lad os se, hvad vi kan finde ud af i udvalget.

Kl. 13:48

Kl. 13:50

Formanden :

Tak. Der er ønsker om korte bemærkninger, først er det fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:48

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Venstres ordfører var selv inde på, at ingen kommuner havde ønsket at indgå aftale med Øfeldt Centret om at tilbyde vederlagsfri fysioterapi. Kunne man forestille sig, at det skyldes, at den træning, de tilbyder på Øfeldt Centret, er meget intensiv og kræver, at de har specialbyggede redskaber, og at de faktisk mandsopdækker dem, der træner, en til en, fordi det typisk er mennesker med meget svære handicap, at prisen jo derfor er højere, og at kommunerne så ikke vil indgå en aftale?

Kunne det tænkes, at når man ude i kommunerne har en meget, meget presset økonomi som følge af den her regerings politik, er det rigtig svært at gå ind og lave en samarbejdsaftale med nogen, som har et meget dyrere tilbud, men også et meget mere intensivt tilbud, som gør rigtig gavn for dem, som er svært handicappede?

Kl. 13:49

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:49

Flemming Møller (V):

Jeg vil nødig dømmе om, hvorfor kommunerne ikke ønsker at indgå aftale. Men det er da klart, at de penge, som man ikke bruger til det her, kan bruges andre steder. Men som sagt, det er kommunernes afgørelse, om de vil indgå aftale eller ej.

Kl. 13:49

Formanden :

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:49

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Som opbakning til mit argument om, at det er økonomien, det gør ondt i, vil jeg sige, at der jo også er flere kommuner, der har opsagt den paragraf i serviceloven, der gør, at man faktisk skulle tilbyde folk også at blive kørt hen til den her og andre typer af lignende træning. Jeg går ikke ud fra, at de i kommunerne sådan er onde mennesker, som bare tænker, at den paragraf i serviceloven er fuldstændig overflødig, så væk med den, hvis ikke det var, fordi de virkelig var pressede.

Men Venstres ordfører var alligevel en lillebitte smule positiv og sagde nogle pæne ord om træningen, sagde, at man var villig til at se på nogle løsninger, så jeg vil godt høre: Hvilke forslag har Venstre til, hvordan vi får løst den her problemstilling? For det synes jeg manglede i talen.

Kl. 13:50

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:50

Flemming Møller (V):

Jeg mener nu ikke, at jeg bare var en lillebitte smule positiv. Jeg mener rent faktisk, at vi skal finde ud af noget i fællesskab i udvalget, og der er vi absolut positive over for at finde en løsning på den problemstilling her. For det er klart, at der er en problemstilling, vi skal have gjort noget ved. Det skal bare ikke lige være på den her måde, ved at lave en særlov.

Formanden :

Så er det hr. Karl H. Bornhøft for en kort bemærkning.

Kl. 13:50

Karl H. Bornhøft (SF):

Tak. Det glæder mig da, at ordføreren gør opmærksom på, at vi *skal* have løst det her problem med det samme. Det er jo et glimrende udgangspunkt for den videre diskussion. Jeg kunne næsten opfatte det sådan, at det, ordføreren siger, er, at hvis der ikke lige præcis var den der geografiske afgrænsning i forslaget, sådan at det gjaldt hele landet, så ville Venstre være for. Og derfor har jeg nu brug for at høre ordføreren: Er det sådan, at hvis forslaget ændres til, at det gælder hele landet, så er Venstre for?

Kl. 13:51

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:51

Flemming Møller (V):

Altså, jeg tror nok, der er et af de andre problemer i sagen, der bliver lidt større, nemlig finansieringen, hvis vi gør det på den måde. Men vi ønsker som sagt at gå ind i en konstruktiv dialog, så vi kan løse problemerne for de mennesker, der kommer i klemme her.

Men for Venstre er det væsentligt, at det kommer til at gælde for hele landet, og at det altså ikke kun bliver en ordning for hovedstaden og Sjælland; vi er trods alt Folketing for hele landet.

Kl. 13:51

Formanden :

Hr. Karl Bornhøft.

Kl. 13:51

Karl H. Bornhøft (SF):

Tak. Jeg havde godt nok den der fornemmelse af, at det mere var venlige ord, end det var konkret handling, Venstre var indstillet på. Men jeg kan garantere ordføreren, at vi under alle omstændigheder nok skal få afprøvet det. Så derfor vil jeg bare følge op på mit spørgsmål, når der ikke lige kunne blive svaret på det med den geografiske afgrænsning, og sige, at det er så vigtigt, at hele landet kan komme med. Så er mit næste spørgsmål: Vil Venstre så være med til at overveje en autoriseret ordning, der gør, at lige præcis den her behandlingsform kan komme til at foregå i hele landet? For så har vi jo et glimrende udgangspunkt for den videre debat.

Kl. 13:52

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:52

Flemming Møller (V):

Det synes jeg det er for tidligt at lægge sig fuldstændig fast på. Det vigtigste er, at vi ønsker at nå frem til en løsning, som alle dem, der har det her behov, kan have glæde af, og det er Venstre med på. Vi er også med på, at det ikke kun skal gælde for en del af landet, men til gengæld går vi altså også ind for, at man finansierer det, man laver lovforslag om.

Kl. 13:52

Formanden :

Så er det fru Pia Christmas-Møller for en kort bemærkning.

Kl. 13:52

Kl. 13:54

Pia Christmas-Møller (UFG):

Tak. Jeg vil også gerne hæfte mig ved de positive vibrationer, der trods alt var i ordførerens indlæg. Men jeg vil blot her nøjes med at sige, at ordføreren jo er galt afmarcheret, når han lægger vægt på, at der ikke er læger tilknyttet Øfeldt Centret, det er der; når ordføreren lægger vægt på, at der ikke er dokumentation for centerets behandling, det er der. Så de argumenter kan ordføreren lægge fuldstændig til side.

Tilbage står der så det her med, at ordningen gerne skulle gælde for hele landet, forstår jeg på Venstre. Der er ikke noget, jeg hellere ville have, og der er faktisk heller ikke noget, der forhindrer det i selve lovforslaget, som det er præsenteret lige nu. Men jeg vil meget gerne gøre det endnu tydeligere.

Faktisk er udformningen, som den er nu, en imødekommelse af Venstres egen sundhedsminister, for der er her tale om et forløb over flere år, og ved de seneste forhandlinger, jeg har været involveret i direkte med sundhedsministeren ud fra et ønske om at få det her løst uden om et lovinitiativ, ja, der var hovedargumentet, at vi nødig skulle have, at folk kunne ligge og køre i taxa fra Skagen til Rødby. Derfor er formuleringen valgt, som den er.

Men det vil jeg meget gerne ændre på under udvalgsbehandlingen – og så forstår jeg, at vi har Venstre med. Hvor er det fantastisk!

Kl. 13:53

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:53

Flemming Møller (V):

Med hensyn til godkendelsen af Øfeldt Centret vil jeg sige, at der jo er forskel på at blive godkendt som optræningssted og som et sted med specialiseret sygehusbehandling. Der er jo tale om, at der skal ske en direkte videnskabelig undersøgelse af tingene, når vi er ovre i noget med sygehusbehandling. Så derfor er det ikke helt korrekt at sige, at der er den dokumentation, der skal være. Sundhedsstyrelsen er i hvert fald endnu ikke helt tilfreds.

Kl. 13:54

Formanden :

Fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 13:54

Pia Christmas-Møller (UFG):

Jamen altså, så er vi tilbage ved det, som sundhedsministeren ikke kunne svare på, nemlig spørgsmålet om definitionen af hospitalsbehandling. Det kan være, Venstres ordfører kan give mig en forklaring på, hvad hospitalsbehandling er, og hvad forskellen er på Øfeldt Centrene og PTU. Det er præcis den samme lovgivning, vi taler om. Det vil jeg meget gerne have at vide.

Kl. 13:54

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:54

Flemming Møller (V):

Jeg skal ikke gøre mig klog på de andre tilbud; der vil jeg nu afvente, hvad sundhedsministeren kommer med i den redegørelse, han har lovet.

Kl. 13:54

Formanden :

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Per Clausen (EL):

Nu kunne man jo godt få det indtryk, når man hører på hr. Flemming Møller, og som man også kunne få det af at høre på ministeren, at det her var sådan et spontant forslag, der var fremsat i Folketingssalen, og at det derfor var vigtigt at gennemføre grundige undersøgelser, før der kunne tages stilling til det. Hr. Flemming Møller må vel erkende, at det her er en sag, der efterhånden har kørt i rigtig, rigtig lang tid.

Jeg vil godt spørge hr. Flemming Møller, om han ikke er enig med mig i, at når han snakker om, at der vil være omkostninger ved at vedtage det her lovforslag, er det, fordi det – så vidt jeg har forstået – mod alles vilje er blevet en konsekvens af kommunalreformen på det her område, at nogle mennesker får en dårligere behandling, end de fik før kommunalreformen. Det vil vi gerne have rettet op på, og jeg forstår så, at det vil hr. Flemming Møller også gerne. Og det er vel derfor, vi må forstå det, hr. Flemming Møller siger, sådan, at man godt vil være med til at finde en løsning.

Kl. 13:55

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:55

Flemming Møller (V):

Nej, jeg er ikke enig i, at det er på grund af kommunalreformen, at det pludselig kommer til at koste penge. Det er klart, at hvis man udvider det her tilbud til at gælde for hele landet, vil det være omkostningskrævende, og så må vi jo finde ud af, hvordan det skal finansieres, hvis vi vil have tingene igennem.

Kl. 13:55

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:55

Per Clausen (EL):

Men det er vel rigtigt forstået, at nogle borgere i det her land, som havde adgang til den her behandling, efter kommunalreformen – bl.a. ved at man fra kommunernes side har nægtet at give tilskud til transport – er blevet frataget den her mulighed. Og det er det, vi forsøger at reparere på.

Jeg kan ikke helt forstå, om det er det, hr. Flemming Møller mener vil koste ekstra, eller om det er hr. Flemming Møllers ønske, som jeg deler, om, at det her også skal omfatte Jylland – jeg kommer selv fra Jylland, så jeg deler bestemt hr. Flemming Møllers ønske. Hvis det er det, der giver den ekstra omkostning, er vi jo derhenne, hvor det er Venstre, der ønsker at forhandle om, hvordan vi finansierer et af Venstres ønsker, og det er selvfølgelig et lidt andet udgangspunkt, end at det er det forslag, der fremsættes her, som kommer til at koste ekstra.

Kl. 13:56

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:56

Flemming Møller (V):

Nej, jeg synes nu, at sundhedsministeren gjorde udmærket rede for, at det her vil komme til at koste yderligere midler. Når jeg talte om økonomien i forslaget, var det jo netop, med hensyn til at vi, hvis det skulle udvides, så ville få et endnu større problem med finansiering af forslaget.

Kl. 13:56

Formanden :

Tak til hr. Flemming Møller. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 13:57

(Ordfører)

Sophie Hæstorp Andersen (S):

I Socialdemokratiet går vi ind for, at man uanset baggrund, uanset handicap eller lidelser skal kunne leve et sundt og aktivt liv. Hvert år invalideres mennesker på grund af ryglidelser eller får svære handicap som følge af f.eks. hjerneskader, ulykker eller en fremadskridende sygdom, som f.eks. sklerose. At finde mening i sit liv, samtidig med at man er begrænset fysisk, er rigtig hårdt, men for nogle har der været en udvej i en hård træning hos Øfeldts terapeuter i Karlslunde og i Rødovre.

Desværre har vi med kommunalreformen set, at en række borgere med ret svære lidelser nu lades i stikken. Ved indplacering af Øfeldt Centret under sundhedslovens § 140 blev den meget intensive træning sat i samme bås som almindelig fysioterapi. Lad mig slå fast, at almindelig fysioterapi er rigtig godt for nogle, men for Øfeldt Centrets brugere har otte ud af ti altså ikke kunnet profitere af den her almindelige fysioterapi, fordi deres handicap måske er så svære, at der er brug for nogle, der har særlig kendskab til det. Til gengæld er der nogle, der har bevaret deres tilknytning til arbejdsmarkedet eller har haft overskud til familien, til at leve et mere aktivt liv, til at se deres fysiske begrænsninger i øjnene på grund af den træning, de har kunnet få hos Øfeldt Centret.

To problemer er dukket op i forbindelse med placeringen af Øfeldt Centret under § 140 i sundhedsloven. Det ene handler om den kørsel, der er til centeret, hvor mange – og flere og flere – patienter oplever, at man nu skærer den kørsel væk i kommunerne. Det andet problem er, at kommunerne nægter indirekte, kan man sige, på den ene eller den anden måde, de forsøger i hvert fald at træne, fordi det er dyrere tilbud på grund af den intensitet, som ligger i tilbuddet.

Der er ingen tvivl om, at Øfeldt Centret har en historisk særstilling, og kommunalreformen var et forsøg på at normalisere denne særstilling, men efter min mening og Socialdemokratiets mening, blev placeringen forkert. Patienter har i de senere år måtte opgive at komme til træning, på trods af at der var tale om lægehenvist træning, på grund af manglende støtte. Vi taler altså om virkelig svært handicappede mennesker, som har fået forringet deres livskvalitet markant på grund af den manglende intensive træning.

Derfor støtter vi i Socialdemokratiet, at der nu findes en løsning ved at flytte behandlingen over til de foreningsejede sygehuse under § 79. Jeg synes, at det er interessant, at ministeren bringer på banen, at han ikke mener, at specialiseret sygehusbehandling hænger sammen med den her træning, men hver gang der bliver spurgt ind til, hvad der så karakteriserer den her specialiserede sygehusbehandling på de her foreningsejede sygehuse under § 79, hører argumentationen op. Så kan man ikke mere. For helt ærligt: Skulle Øfeldt Centrets træning ikke kunne være på højde med træningen på PTU's RehabiliteringsCenter eller Center for Sundhed og Træning i Århus og Middelfart og Skæskør, der med egne ord skriver, at de tilbyder specialiserede, intensive træningsforløb. Jeg kan ikke se, hvori forskellene består, og jeg kan forstå, at ministeren heller ikke kan give et klart svar på det i dag, men det ser jeg selvfølgelig frem til at få.

Jeg må også undre mig lidt over, at ministeren taler så meget om de åbne døre, når vi gang på gang har måttet konstatere i de senere år, at der endnu ikke fundet en løsning på de her menneskers problemer, på det her med, at mennesker med svære hjerneskader eller spastikere eller lignende har fået forringet deres livskvalitet i de senere år på grund af den her forkerte indplacering af Øfeldt Centret.

Så Socialdemokratiet kan støtte forslaget i dag, og vi synes, at det er meget problematisk, hvis man ikke finder en løsning på det her, men vi glæder os over, at Venstre har været en lille smule positiv, og jeg hører også på ministeren, at man er villig til at finde en løsning, uanset hvad denne måtte være, og det ser vi selvfølgelig frem til. Vi glæder os til, at den lukkede dør bliver sat en lille smule på klem i forhold til at kigge på det her problem. Tak for ordet.

Kl. 14:01

Formanden :

Tak. Så er det fru Liselott Blixt som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 14:01

(Ordfører)

Liselott Blixt (DF):

Den første gang jeg var i Øfeldt Centret, var jeg 15 år. Her blev jeg undervist som træner til en afdeling, vi havde på Lolland, hvor man brugte de samme principper. Så jeg kender om nogen Øfeldt Centret og deres træningsmetoder fuldt ud.

Øfeldt Centret har hjulpet utrolig mange handicappede mennesker, og det skal de selvfølgelig blive ved med. Vi har om noget i Dansk Folkeparti sat fokus på genoptræning og rehabilitering, og vi arbejder konstant med at hjælpe alle de grupper, der har brug for det. Jeg kan nævne en handlingsplan for apopleksi, vederlagsfri fysioterapi, rehabilitering til parkinsonpatienter og, som det sidste, en aftale, vi har lavet i forbindelse med finansloven, der sikrer 150 mio. kr. til rehabilitering over de næste 3 år, samt at der gøres en øget indsats med hensyn til rehabilitering af kræftpatienter.

Sidste år kæmpede jeg med den daværende sundhedsminister for at give Øfeldt Centret bedre vilkår til at hjælpe sine mange brugere. Ministeren ændrede nemlig reglerne for behandling på Øfeldt Centret ved bekendtgørelsen af den 28. august 2008. Inden da havde de handicappede patienter i Region Sjælland og Region Hovedstaden ret til vederlagsfri behandling på Øfeldt Centret, hvis deres læge vurderede, at det var den rette behandling for dem.

På grund af det pres gik ministeren med til, at Øfeldt Centret kom med i ordningen om vederlagsfri fysioterapi, hvor det er den enkelte bruger, der selv kan vælge, hvor man vil have sin behandling. Dette gjaldt regionerne øst for Storebælt. Jeg var utrolig glad for den aftale, og jeg kunne i min egen hjemkommune se, at de, efter at have indgået en aftale om at skulle spare 600.000 kr., i stedet måtte lægge pengene tilbage på budgettet, så de var ikke helt så glade for mig i kommunen.

Under hele denne sag modtog jeg en masse henvendelser fra tidligere ansatte hos Øfeldt. De var rasende. De var rasende over, at de selv om de havde arbejdet hos Øfeldt og var oplært i alle de øvelser, ikke kunne få lov til at praktisere det andre steder. Der var tidligere ansatte, som havde arbejdet hos Øfeldt i over 20 år, som havde deres egne genoptræningscentre, men som ikke kunne få de samme vilkår som Øfeldt Centret, og det har jeg selvfølgelig undret mig lidt over.

Jeg har undersøgt sagen, og det er ganske vist: Selv om der er centre, der underviser præcis som Øfeldt, så kan de handicappede ikke selv vælge dem som træningssted og slet ikke få betalt noget, så de betaler af egen lomme. Så hvis noget skulle laves om i det her system til glæde for brugerne og borgerne overalt i landet, så burde det måske være, at man gav de andre centre de samme muligheder, som Øfeldt Centret har.

Men hvis jeg skal kigge positivt på forslaget og se, hvad det drejer sig om, når vi taler befordring, så mener jeg også, at det er her, vi bør se på, hvordan befordringen til forskellige behandlingssteder i hele landet fungerer. Det er ikke kun Øfeldt Centret, der har problemer, når der er handicappede, der skal til træning. Selv PTU, som er blevet nævnt, har problemer med den transport, de skal have, og jeg ved, at de handicappede har problemer, når de skal bestille

deres bil. Uanset om det er den ene eller den anden befordring der er tale om, er der problemer. Der synes jeg at vi skal gøre en indsats.

Kl. 14:08

Jeg mener ikke, at løsningen er at rykke Øfeldt Centret over til en anden paragraf, for jeg vil også sige, som ministeren var inde på, at § 79 gælder det specialiserede. Der er blevet spurgt fra mange af de andre partier, hvad forskellen er, og der kan jeg sige, at når man kommer på et specialiseret sygehus, så har man et tværfagligt samarbejde med speciallæger, psykologer, socialrådgivere, hjælpere, terapeuter, diætister og sygehjælpere, og det har man ikke på Øfeldt Centret. Det det, der er forskellen. Tak.

Kl. 14:06

Formanden :

Tak. Der er ønsket om korte bemærkninger. Først er det fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 14:06

Pia Christmas-Møller (UFG):

Mener fru Liselott Blixt virkelig, at det bedste skal være det godes værste fjende, at man ikke skal rette op på én skade her, fordi der er så mange andre ting, man også burde gøre? Det tror jeg ikke for alvor er fru Liselott Blixts tankegang. Hun har jo også tidligere været med til at hjælpe patienterne på Øfeldt Centrene. Det, der er situationen her, er jo, at der er tale om en gruppe patienter, der helt utilsigtet – i hvert fald hvis man skal tro, hvad regeringen sagde – bliver ramt og klemte af kommunalreformen.

Det dokumenteres jo af, at kommunerne nu nærmest standser kørselstilskuddet mere generelt, konsekvent og systematisk. Jeg står her med et print af en artikel på Ballerup Kommunes hjemmeside, som har overskriften »Stop for § 117 kørselstilskud«. Budgetterne strammer til ude i kommunerne, og det gør, at man strammer mulighederne for at give kørselsgodtgørelse, og det fører så igen til, at mennesker ikke får den behandling, de har brug for for overhovedet at udholde tilværelsen. Det er det, der er situationen. Det er nogle mennesker, der er blevet frataget nogle muligheder, som de hidtil har haft.

Jeg vil meget gerne være med til også at se på mange andre problemstillinger, men det ene behøver vel ikke udelukke det andet? Så hvis vi kan give hinanden håndslag på, at vi vil løse det her, samtidig med at vi også gerne kigger på en autorisationsordning i udvalget – det er bare en helt anden sag – så er vi nået langt.

Kl. 14:07

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:07

Liselott Blixt (DF):

Nu kan man jo sige, at fru Pia Christmas-Møller i øjeblikket ikke står i et parti. Jeg mener, at det er nogle af de ting, som dem, der sidder som medlemmer af politiske partier i vores kommunalbestyrelser, må løfte. Det er her, man bestemmer, hvordan man vil behandle de borgere, der bor i ens kommune, og som man har fået ansvaret for, specielt når de skal have en behandling, og specielt når de skal have en transport. Det er et stort ansvar for de kommunalpolitikere, der sidder derude, og det ansvar bør de tage på sig. Jeg mener ikke, at løsningen på et befordringsproblem er, at man rykker et genoptræningssted til at være omfattet af specialsygehusparagraffen.

Kl. 14:08

Formanden :

Fru Pia Christmas-Møller.

Pia Christmas-Møller (UFG):

Vil fru Liselott Blixt ikke anerkende, at der er tale om en højt specialiseret behandling på Øfeldt Centrene, hvilket en lang række af vores fremmeste ortopædkirurger, neurologer og lignende gang på gang, både skriftligt og mundtligt, bevidner? Vil fru Liselott Blixt virkelig ikke anerkende det? Og hvor er det så, at der set med fru Liselott Blixts briller er forskel på det, der bliver tilbudt på Øfeldt Centrene, og det, der bliver tilbudt på flere af de øvrige, f.eks. foreningsejede hospitaler, som er under sundhedslovens § 79, stk. 2?

Kl. 14:08

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:08

Liselott Blixt (DF):

Jamen der er meget stor forskel. Først og fremmest beder ordføreren mig om at definere forskellen på det og specialiseret genoptræning. Når vi taler om specialiseret genoptræning i ordets rette forstand, når vi taler om det lovmæssigt, så drejer det sig, som jeg sagde tidligere, om et tværfagligt samarbejde mellem speciallæger, psykologer, socialrådgivere, diætister og sundhedspersonale, hvilket der ikke er på Øfeldt Centret. Der er heller ikke uddannet personale, som kan gå ud og tage arbejde andre steder. De bliver uddannet på centeret på baggrund af centerets uddannelsespotentialer, hvilket gør, at de ikke kan gå ud og få arbejde et andet sted. De har helt deres egen uddannelse. Det er det, der er forskellen.

Kl. 14:09

Formanden :

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 14:09

Per Clausen (EL):

Jeg har forstået det sådan, at det i den her sag har været Dansk Folkepartis holdning, at den forringelse af behandlingen, som en række mennesker blev udsat for, fordi man ændrede Øfeldt Centrets status, skulle fjernes, så de her mennesker kunne få en behandling, som mindst svarer til den, de tidligere har fået. Sådan har jeg lige indtil i dag forstået Dansk Folkepartis synspunkt. Så jeg vil godt spørge fru Liselott Blixt om, hvad der så er forklaringen på, at hun nu siger, at hun vil stemme imod lovforslaget, der præcis opfylder Dansk Folkepartis ønske.

Kl. 14:10

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:10

Liselott Blixt (DF):

Nu vender man det jo lidt på hovedet. Som jeg forstår det, så handler det her forslag om befordring, hvilke ordføreren også har sagt. Det handler altså ikke om, hvorvidt jeg mener, at folk skal have en bedre eller en anden genoptræning. Det her handler om befordring. Når vi så får et spørgsmål om, hvad forskellen er på et specialiseret sygehus og et genoptræningssted, er det det.

Selve lovforslaget handler om befordring, og der mener jeg, at vi skal tage alle patienter med, der har problemer med befordring, for netop at gøre det ens for alle. Det er jo det, alle gerne vil have; altså, at det er ens for alle i vores sundhedsvæsen.

Kl. 14:10

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:10

Per Clausen (EL):

Det er jo da rigtig kedeligt, hvis afslutningen på den debat, hvor fru Liselott Blixt i lighed med Venstres ordfører har nogle ønsker, som Enhedslisten deler, om nye forbedringer i sundhedsvæsenet, bliver, at disse nye ønsker forhindrer, at man får rettet op på de konkrete skader, der er sket for de mennesker, som tidligere kunne blive behandlet på Øfaldt Centret, men som ikke bliver det fremover.

Jeg synes alligevel, det er lidt underligt, at fru Liselott Blixt vil risikere, at det kan ende med, at et lovforslag, der ville opfylde Dansk Folkepartis ønsker for de her konkrete mennesker, ender med ikke at blive vedtaget, fordi Dansk Folkeparti ønsker mere. Jeg vil gerne advare imod, at man på den måde forhindrer, at vi laver forbedringer, som vi kan komme igennem med, bare fordi man kunne drømme om nogle endnu bedre forbedringer.

Kl. 14:11

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:11

Liselott Blixt (DF):

Nu vi taler om mine ønsker, så ville jeg ønske, at vi også på Fyn havde træningscentre som Øfaldts – der ligger et, som træner efter de samme principper – og at vi havde et i Jylland med de samme principper, hvilket vi garanteret har, og at det får samme status, sådan at de mennesker, der bor rundtomkring i landet, kunne køre til de centre. Vi kunne så i udvalget tale om, hvad vi kan gøre med hensyn til den her befordring, og hvad det vil koste, for der er jo også et økonomisk islæt. Det er jo klart, for der er nogle penge, der skal falde til de borgere, der skal køre til de behandlingssteder. Men vi skal også have de borgere med, som har svært ved at få kørsel til andre genoptræningssteder.

Kl. 14:12

Formanden :

Der er ikke flere korte bemærkninger, så tak til fru Liselott Blixt. Så er det hr. Karl H. Bornhøft som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 14:12

(Ordfører)

Karl H. Bornhøft (SF):

Tak. Øfaldt Centrets højt specialiserede behandlingsmetoder er unikke, og deres resultater er faktisk både enestående og forbløffende. Øfaldt Centrets terapeuter tager over, når den almindelige genoptrænende fysioterapi giver op, og centerets specialiserede metoder har vist sig at være af uvurderlig værdi for den enkelte patient, som ofte har oplevet en kraftig forbedring af sin situation ved centerets behandling.

Derfor er der altså med ændringerne som følge af kommunalreformen sket en stor ulykke med de konsekvenser, der er kommet, og som givetvis har været utilsigtede. For den ændring, at Øfaldt Centrets specialiserede behandlingstilbud er blevet ligestillet med almindelig fysioterapi og lagt over i kommunalt regi, har altså den sørgelige konsekvens, at mange patienter nu ikke længere kan benytte sig af centerets effektive behandlingsmetoder.

Uden at der er nogen, der må tage mig det ilde op, vil jeg sige, at jeg bliver lidt vred, når diskussionen bliver så historieløs, som den bliver her. Derfor vil jeg bede ministeren om at lytte godt efter nu:

Den behandling, som vi snakker om her, har været en del af en landsoverenskomst, siden jeg kom ind i Nordjyllands Amtsråd i 1986. Den har været del af en landsoverenskomst i 21 år, og det er altså rent faktisk først i de sidste par år, at det er ovre i kommunalt regi. Derfor må man ikke lade, som om det nærmest er noget nyt, at

det skulle vende tilbage. Det her er det, der har været gældende. Derfor vil jeg også godt sige, at man er nødt til at tage det med i sine videre diskussioner. Man kan ikke være bekendt over for os andre at stå og lade, som om vi ikke ved noget om det her, for vi ved rent faktisk godt noget om det her.

Der er jo selvfølgelig et problem i det her, for kommunerne står altså nu rent faktisk med finansieringen af omkostninger til bl.a. transport til Øfaldt Centret, og det er der altså tydeligvis nogle kommuner der ikke har råd til, og derfor afviser de alvorligt trængende patienter med den påstand, at man prøver at finde nogle alternative billigere løsninger for dem. Og det er endda, til trods for at de her mennesker har fået en lægehenvielse til Øfaldt Centret, netop fordi almindelig fysioterapi ikke har kunnet hjælpe lige præcis dem.

Derfor er der altså en grund til, at fysioterapi i almindelighed virker anderledes end tilbuddet på Øfaldt Centret. Det er, fordi det rent faktisk er to forskellige ting, og det er sjovt nok det, man skal have øje for i den her diskussion. Man kan simpelt hen ikke sammenligne almindelig fysioterapi med de behandlingsmetoder, der er på Øfaldt Centret, for så laver man en skævvridning; så snakker man ganske enkelt ikke om det samme. Og det ved jeg at både patienter og læger gerne vil skrive under på, og det er derfor, at de mennesker, der ikke drager nytte af almindelig fysioterapi, fortsat skal have lige præcis den her mulighed.

Derfor er det altså sådan, at Øfaldt Centrets behandlingsmetoder, efter at de er kommet over i kommunalt regi, er placeret på en fejlagtig måde. Det er en fejl, som vi politikere rent faktisk burde kunne blive enige om at rette op på. I SF er vi meget bevidste om, at lige præcis det her tilbud ikke skal sammenlignes med almindelig fysioterapi, og at vi derfor også skal behandle det forskelligt. Begge dele er ligeværdige for de patienter, der kan drage nytte af dem. Og derfor er vi så i den her sammenhæng med til at foreslå, at det bliver ført over til § 79, hvor det rent faktisk altid har hørt hjemme.

Jeg gentager det: Det har rent faktisk altid hørt hjemme under de gamle amter. Derfor er det så vigtigt, at vi erkender, at der i forbindelse med kommunalreformen altså er opstået en fejl. Det var formentlig ikke tilsigtet, og det var heller ikke af ond mening, at nogle ønskede at flytte dem over, men det ville klæde alle politikere i Folketinget, hvis de en gang imellem erkendte, at det fulde overblik har vi ikke hver eneste gang, vi træffer en beslutning, og derfor skal man da have det der politiske mandsmod til også at ændre beslutninger, når man må erkende, at de rent faktisk var forkerte.

Det er derfor, det for os er vigtigt at sørge for, at de her mennesker ikke kommer i den ulykkelige situation, at de ikke fremtidigt har et tilbud, og der er ingen grund til at lægge skjul på, at vi gerne så, at det her var et landsdækkende tilbud. Som fru Pia Christmas-Møller tidligere har givet udtryk for, var det her jo nærmest et forsøg på at imødekomme nogle. Nu kan vi så forstå, at den håndsrekning ønskede de ikke, men så får de naturligvis en anden; lad mig sige det på den måde.

Derfor er mit budskab også, at når vi har accepteret og fået hjulpet de her mennesker, som jeg kan høre at der er en forståelse for at vi skal hjælpe, så skal det også være sådan, at de her behandlingsmetoder skal være tilgængelige for danskere overalt i landet. Derfor skal vi også lave en autorisationsordning, der gør, at lige præcis dem, Dansk Folkepartis ordfører talte om gerne vil etablere sig nogle andre steder, også får en mulighed derfor. Tak.

Kl. 14:18

Formanden :

Tak til ordføreren. Så er det fru Vivi Kier som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:18

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Er Øfeldts behandling genoptræning, eller er det et led i den egentlige sygehusbehandling? Det er jo sådan set i bund og grund det tema, vi diskuterer med det her forslag.

Lad mig starte med at sige: Øfeldt har haft en særstatus lige siden sin start, og jeg har også hørt om rigtig mange tilfredse patienter efter behandling i et af Øfeldt Centrene. Men – for jeg synes, der er et men – det forslag, vi står med her, lægger så op til, at det kun er borgere på Sjælland, der vil have gavn af det. Det finder jeg en særbehandling, som ikke er nødvendig.

Genoptræning er meget vigtigt, og derfor blev netop genoptræningen lagt ud til kommunerne i forbindelse med kommunalreformen. Både den vederlagsfri fysioterapi og genoptræning er nu en del af kommunernes tilbud til mennesker med handicap og med funktionsnedsættelse.

Hvad er det så for en dokumentation, der foreligger? Hvad er det, vi som politikere får af faglig rådgivning, i forbindelse med om den her træning i Øfeldt Centret er noget helt specielt og noget helt særligt? Ja, jeg er nødt til at sige, at jeg ikke er fagperson, og derfor lytter jeg til, hvad Sundhedsstyrelsen udtaler sig om. Og Sundhedsstyrelsen udtaler sig jo og siger, at Øfeldt Centrene er at vurdere som andre træningstilbud. Jeg er ikke i tvivl om, at da Øfeldt Centrene i tidernes morgen startede, var det noget helt nyt, at man lavede sådan et intensivt træningsforløb, men det gør man altså også andre steder i dag.

For mig er Øfeldt Centrene netop træning og ikke sygehusbehandling. Så her og nu og umiddelbart kan jeg ikke tilslutte mig det her forslag, som jeg mener alene handler om befordringsgodtgørelse, som jeg mener vil være udgiftskrævende, og som jeg mener vil forske behandle mennesker øst og vest for Storebælt.

Når det så er sagt, har jeg også siddet og fulgt debatten, og jeg har hørt en række spørgsmål. Jeg har også hørt ministeren tilkendegive gerne at ville svare og redegøre for noget, og noget af det, jeg har brug for, hvis vi skal diskutere det her videre i udvalgssammenhæng, er at få en vurdering af, hvad det her ville koste, hele økonomien i det. Men ikke mindst har jeg brug for at vide, hvor meget den træningsform, man benytter i Øfeldt Centret – nu hørte vi fru Liselott Blixt sige lige før, at den faktisk benyttes rigtig mange steder, men at man bare ikke må kalde den det samme – bliver brugt andre steder. Hvor hyppigt træner man andre steder det her intensive forløb?

For mig er det rigtig væsentligt at sige, at jeg har undersøgt det, og på Øfeldt Centret er der ingen autoriserede sundhedspersoner, og den terapeutuddannelse, man bruger, er ikke godkendt af Undervisningsministeriet. Så det rejser en række spørgsmål, som kunne være relevante at diskutere, men jeg kan ikke stå og sige ja til forslaget, som det ligger her.

Kl. 14:21

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 14:21

Pia Christmas-Møller (UFG):

Nu er jeg bekendt med, at fru Vivi Kier ikke har haft mulighed for at komme ud og se centrene. Det ville jo have hjulpet på indlæggets kvalitet, hvis fru Vivi Kier havde haft tid til at tage imod de mange invitationer, der har været. Sundhedsudvalget har været der, og flere har derudover været der individuelt. Så ville man få en helt anden forståelse for, hvad det rent faktisk er, der foregår, og så ville man få en forståelse for, at det er fuldstændig rigtigt, som hr. Karl H. Born-

høft har sagt, at der ikke er tale om almindelig fysioterapi, at der ikke er tale om almindelige genoptræning. Det er noget helt særligt, hvilket den ene førende læge efter den anden i dette land er klar til at bevidne stort set dag og nat. Så der er tale om noget ganske særligt, som ikke bare kan sammenlignes med almindelig genoptræning – det er jeg nødt til at forklare fru Vivi Kier ganske tydeligt her.

Med hensyn til dokumentation vil jeg sige, at der er lavet kliniske undersøgelser. De er blevet offentliggjort i Spine. Der er tale om, at Sundhedsstyrelsen selv anerkender, at det er dokumenteret gennem sygehistorier, at klassisk fysioterapi ikke har haft nogen betydende effekt for disse menneskers funktionsevne i modsætning til den behandling, de har fået på Øfeldt Centrene. Så altså, jeg mener ikke, der er grundlag for at rejse tvivl om den behandlingsmæssige kvalitet på Øfeldt Centrene.

Derimod er der grundlag for at spørge: Kan Det Konservative Folkeparti virkelig stå inde for, at man imod det løfte, der blev givet, dengang man lavede kommunalreformen, alligevel står fast på en utilsigtet virkning, nemlig at nogle bestemte mennesker skulle fratages deres mulighed for livskvalitetsforbedrende træning? Det er jo det, det handler om. Det er en lille gruppe mennesker, som utilsigtet har fået det dårligere – men nu bliver det efterhånden tilsigtet, forstår jeg.

Kl. 14:23

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:23

Vivi Kier (KF):

Det var jo en lang, lang smøre og rigtig mange spørgsmål. Lad mig starte med at sige, at jeg anser mig selv for at være en ret flittig politiker, der tropper op alle de steder, som min tid tillader. Jeg har ikke så meget tid, at jeg bare kan sige ja til alt og alle, og forstår, at det er et stort minus i min karakterbog. Det beklager jeg jo så dybt.

Så må jeg igen sige: Jeg skal som politiker ikke være fagperson. Jeg kan sagtens tage ud og se steder, blive klogere af det og tage ved lære af det, men i sidste ende har jeg altså nu engang den tilgang, at vi er nødt til at lytte til nogle faglige råd om, hvad det er, der sker her, hvad det er, det betyder. Så skal jeg politisk meget gerne være med til at beslutte, hvad det er for noget rehabilitering, og hvad det er for noget genoptræning, vi giver i det her land.

Jeg må jo støtte mig til Sundhedsstyrelsen, når jeg ser, de vurderer, at Øfeldt Centret i dag er at regne som et andet træningstilbud i det her land. Og så må jeg jo fastholde, at der ikke findes autoriserede sundhedspersoner på centrene. Jeg synes faktisk, fru Liselott Blixt, som i hvert fald har et dybt kendskab til Øfeldt Centret, kom med en ret fin redegørelse om forslaget.

Kl. 14:24

Formanden :

Fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 14:24

Pia Christmas-Møller (UFG):

Er det sådan, at det vil gøre indtryk på den konservative ordfører, hvis vi i udvalgsbehandlingen taler om og diskuterer en autorisationsordning, for det vil jeg gerne være meget åben og imødekomende over for?

Det er jo ikke rigtigt, når ordføreren siger, at det her forslag alene tilsigter at tilgodese patienter på Sjælland. Det er den effekt, der ligger i, at centrene kun har afdelinger der i øjeblikket, men i det øjeblik der kommer afdelinger i andre regioner, vil præcis de samme befordringsgodtgørelsesregler træde i kraft. Men skal det være afgørende, er jeg også villig til at ændre det i lovforslaget.

Det var faktisk en imødekomme af sundhedsministeren, der frygtede, at det kunne blive for dyrt, hvis man åbnede for, at der kunne bevilges taxakørsel fra f.eks. Odense til Køge. Men det vil jeg meget gerne, hvis det kan tilfredsstille Det Konservative Folkeparti. Og på samme måde vil jeg meget gerne kigge på en autorisations-ordning, hvis det også kan hjælpe på velviljen.

Kl. 14:25

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:25

Vivi Kier (KF):

Mig bekendt har der jo fra Øfeldt Centret tidligere været bedt om en autorisationsordning, som Undervisningsministeriet har kigget på, så det kunne også være noget af det, vi i udvalgsbehandlingen beder ministeren give et svar på, nemlig hvorfor man dengang valgte at sige nej til en autorisation.

Så er vi igen tilbage ved, at forslaget, som det er fremsat, alene handler om befordringsgodtgørelse for en række borgere bosat på Sjælland, og jeg synes, vi er nødt til have belyst, hvad der er af tilbud i andre dele af landet. I sidste ende er befordringsgodtgørelse en udfordring for kommunerne, og for mig er det allerallervæsentligste, at vi sikrer os, at borgerne kan få et træningstilbud så tæt på deres eget hjem som overhovedet muligt.

Kl. 14:26

Formanden :

Så er det hr. Karl Bornhøft for en kort bemærkning.

Kl. 14:26

Karl H. Bornhøft (SF):

Tak. Altså, jeg vil godt starte med at sige, at jeg aldrig ville turde give den konservative ordfører karakter for noget som helst, men det skulle ikke forhindre en i at stille et spørgsmål. Det, jeg kan høre fra ordføreren, er, at kommunalreformen ikke var en spareøvelse, det har vi også hørt flere andre sige, og i den her sammenhæng kan vi jo så notere os, at man i forbindelse med kommunalreformen tog de penge til den her opgave og flyttede over til kommunerne. Og dermed hørte jeg regeringen sige, at den her opgave var betalt.

Så spørger jeg: Hvorfor er det så nu lige pludselig en merudgift, når det skal flyttes den anden vej? Og vil ordføreren ikke også godt være venlig at lade være med at lyde, som om det her kun drejer sig om transport? Det her drejer sig om højt specialiseret behandling, og en del af det problem, der er omkring det, er altså også transporten. Men det er i bund og grund den højt specialiserede behandling, vi taler om.

Kl. 14:27

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:27

Vivi Kier (KF):

Jeg skal også undlade at give spørgeren nogen karakter; det kunne blive rigtig, rigtig forfærdeligt.

Jamen kommunalreformen var faktisk en øvelse, der skulle gøre, at vi fik nogle større enheder, at borgerne fik et bedre tilbud, og det mener jeg de har fået et langt stykke hen ad vejen. Så hvis man kunne spare nogle penge med hensyn til administration og alle mulige andre ting, ville det jo være rigtig, rigtig positivt der, hvor man skal yde en service til borgerne. Jeg er med på, at genoptræningen og hele rehabiliteringen er en kæmpe udfordring, men jeg er en lille smule overrasket over, at man her fra salen så ukritisk siger, at Øfeldt Centret er den eneste behandling, der duer, alle skal have lov

til at køre til Sjælland, og der skal det bare være, og at man lige nu med det forslag, uanset hvad hr. Karl Bornhøft siger, sikrer, at patienter i Region Sjælland og Region Hovedstaden får befordringsgodtgørelse.

Jeg prøver at tænke lidt bredere her som folketingsmedlem, jeg prøver at tænke bredt, for hele landet.

Kl. 14:28

Formanden :

Hr. Karl Bornhøft.

Kl. 14:28

Karl H. Bornhøft (SF):

Når nu ordføreren tænker så utrolig bredt, at armene næsten ikke kan nå det, vil jeg godt spørge, om ordføreren så vil være med til at lave en autorisationsordning, som rent faktisk gør, at vi kan dække hele landet. Eller er det bare snak?

Kl. 14:28

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:28

Vivi Kier (KF):

Jeg må sige, at det jo er en gentagelse af det forrige spørgsmål, og som jeg har sagt, synes jeg faktisk, at vi skal stille det spørgsmål igen i udvalget. For jeg kan jo se, at der tidligere har været søgt om en autorisationsordning for Øfeldt Centret, som der har været sagt nej til fra Undervisningsministeriets side, så jeg ville jo gerne vide, hvilket belæg der er. Det er, ligesom om vi her ukritisk siger, at her er der en behandlingsform, som virker helt fantastisk, og den siger vi ja til. I alle andre situationer plejer vi at lytte til fagkundskaben bagved, så jeg lytter altid til, hvad Sundhedsstyrelsen anbefaler, og hvad for nogle andre træningstilbud der findes i det øvrige land.

Kl. 14:29

Formanden :

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:29

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg kan kun konstatere, at tilbage i 1990 var man ikke i tvivl om, at Øfeldt Centret leverede en meget, meget god behandling, og at det dengang var meget, meget vigtigt for dem at løse det problem, som vi også ser nu, at kommunerne var begyndt at henvise mindre på grund af en uhensigtsmæssighed i loven. Så det er da meget interessant, at fru Vivi Kier har stor tiltro til Sundhedsstyrelsens vurdering, men åbenbart ikke har kendskab til, at man har sagt god for det flere gange.

Den anden ting, jeg også bliver nødt til at gøre ordføreren opmærksom på, er, at da vi den 17. december 2008 havde et samråd med daværende sundhedsminister, hr. Jakob Axel Nielsen, sagde vedkommende selv flere gange, at Øfeldt Centrets behandling var at betragte som specialiseret behandling, og med det mente vedkommende jo selvfølgelig specialiseret i forhold til den almene fysioterapi, vi havde henlagt under § 140, som netop gik ud på, at man bl.a. kunne give tilskud til fysioterapi til folk alene som holdtræning, hvilket ikke er noget, som Øfeldt Centret kan tilbyde, fordi de jo netop går individuelt til værks, altså hjælper folk individuelt.

Så jeg bliver bare nødt til at spørge igen: Hvor meget skal der til fra Sundhedsstyrelsen og andre for at overbevise fru Vivi Kier om, at vi altså ikke har taget det fuldstændig ud af den blå luft, når vi siger, at det her er et specialiseret tilbud, som man har haft kendskab til i 20 år, som man har været tilfreds med, og som lægerne bakker op om? Og hvad vil fru Vivi Kier gøre for at sikre, at bl.a. handicap-

pede børn kan blive ved med at få træning det her sted, når de er blevet lægehenvist til det?

Kl. 14:33

Kl. 14:30

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:30

Vivi Kier (KF):

Jeg er helt med på – og det synes jeg også jeg sagde i min ordførertale – at da Øfeldt Centret startede, gjorde de noget, som man slet ikke gjorde herhjemme i hele genoptræningsverdenen, og det var en intensiv behandling. Når jeg står her i dag og siger, at jeg ikke mener, det er specialiseret behandling, jamen så bygger jeg det trykt på, at Sundhedsstyrelsen har udtalt, at Øfeldt Centrets behandlinger skal sammenlignes med og vurderes på lige fod med andre træningssteder. Det er muligt, at spørgeren ryster på hovedet og ikke synes, det er i orden, men jeg er jo nødt til at lytte til det, fagkundskaben siger. Derfor synes jeg, det er det, vi skal stille yderligere spørgsmål om. Jeg synes, at vi nu holder fast ved, at det her er en behandlingsform, som virker kanongodt på Sjælland; resten af landet, Jylland og Fyn, kan sådan set seje deres egen sø, men dem på Sjælland skal vi så sandelig sikre kan komme til Øfeldtbehandling!

Jeg synes, der er en række yderligere spørgsmål, vi er nødt til at stille, og jeg går ikke med til at sige, at det er højt specialiseret behandling.

Kl. 14:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:31

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Der er jo ingen af de tilstedeværende her i dag, der siger, at Øfeldt Centrets behandling er den eneste behandling, der virker. Vi siger jo netop, at der også findes andre træningscentre; der findes f.eks. et Center for Sundhed og Træning i bl.a. Middelfart, Skælskør og andre steder, som alle sammen hører under § 79, foreningsejede sygehuse, i sundhedsloven, og hvor man kan henvises til fra en læge, hvis man mener, man har behov for et intensivt træningsforløb.

Men vi siger, at der i Øfeldt Centret foregår en tilsvarende specialiseret behandling, og at det er uretfærdigt, at nogle patienter stilles markant ringe. Der er tale om borgere, som enten har svære ryglidelser, eller som er handicappede, og som ikke kan få den her adgang, alene fordi man har lavet en fejl ved at indplacere lige præcis det her træningstilbud under en helt anden del af lovgivningen, hvilket markant forringer deres muligheder for at få den livskvalitet, de får ved at komme i centeret.

Kl. 14:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:32

Vivi Kier (KF):

Jeg kan jo næsten kun gentage, hvad jeg har sagt et par gange tidligere, nemlig at det her drejer sig om befordringsgodtgørelse, og vi kan jo blive ved med at stå og diskutere: Er det her højt specialiseret behandling, eller er det ikke? Jeg har tilkendegivet mine synspunkter, og jeg har også tilkendegivet, hvad det er, jeg gerne vil spørge ind til under udvalgsbehandlingen, så vi får en bredere afdækning af det. Jeg står ikke her og siger ja til Øfeldt Centret sådan uden videre uden yderligere oplysninger, for jeg mener, vi er nødt til at se på landet som helhed og ikke kun lige pludselig se på en speciel gruppe på Sjælland.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Bente Dahl som radikal ordfører.

Kl. 14:33

(Ordfører)

Bente Dahl (RV):

eDa den radikale ordfører ikke kan være til stede, skal jeg gøre rede for den radikale holdning. Radikale Venstre vil benytte dette forslag til at få afklaret fire spørgsmål.

For det første om Øfeldt Centrets behandlingsmetode i relation til andre behandlingsformer, som er blevet udviklet siden skabelsen af centret: Hvad er de objektive resultater på nuværende tidspunkt? Centerets behandlingsmetode er formentlig unik ved etableringen og karakteriseret ved mere fysisk træning end almindelig fysioterapi, men de principper anvendes mere almindeligt i dag.

For det andet: Hvad er årsagen til centerets monopolstatus? Skyldes det, at myndighederne ikke vil tillade oprettelsen af andre centre, som Øfeldt Centret påstår, eller at Øfeldt Centret ikke vil tillade, at navnet, som er identisk med behandlingsmetoden, benyttes i forbindelse med oprettelse af andre centre af konkurrencemæssige årsager, selv om centeret ifølge egne oplysninger giver papir på en gennemført svendeuddannelse med såvel teori som praksis, og derfor i praksis blokerer for andre centre, og at de udlærte personer derfor havner i et tomrum?

For det tredje: Hvordan har udviklingen været med disse og lignende specialiserede institutioner efter kommunalreformen? Hvor mange er blevet nedlagt, fordi kommunerne har hjemtaget patienterne, og hvor meget specialiseret viden er der derved gået tabt?

For det fjerde er der hele spørgsmålet om økonomien, hvor ordføreren for forslagsstillerne mener, at det kan gå lige op. Men finansieringen vil Radikale Venstre nu gerne have belyst, så vi stiller os spørgende, og vi vil afvente udvalgsbehandlingen.

Kl. 14:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 14:35

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Der skal nok være dem, der undrer sig over, at der stadig kan stilles så mange spørgsmål til det, den her sag drejer sig om, for sagen har jo været behandlet i Folketingets Sundhedsudvalg adskillige gange. Sagen har overlevet ministerskifter, og det, der jo står tilbage, uanset hvilken indgangsvinkel eller holdning man måtte have til Øfeldt Centret og dem, der står bag det, er, at der stadig er patienter – mennesker med alvorlige handicap – der får en dårligere behandling, end de fik, før man gennemførte kommunalreformen.

Jeg ville ved mange lejligheder bruge lang tid på at tale om, at det sikkert også var hensigten med kommunalreformen, fordi det var et forsøg på at reducere udgifterne. I dette tilfælde tror jeg imidlertid, det ville være en uberettiget og forkert kritik, fordi jeg sådan set tror, at når det her er gået galt, skyldes det ikke, at det var hensigten med kommunalreformen, men så skyldes det, at en behandlingsmetode faldt ved siden af i systemet, og det endte så med at få ganske alvorlige konsekvenser for mennesker, som der næppe er nogen der har ønsket skulle have en dårligere behandling. Det kan godt være, at der i forklaringen på, hvorfor det gik så galt, som det gik, også er eksempler på modsætninger mellem embedsmandsapparatet og Øfeldt Centret – det kan sagtens være. Der kan være en lang række konflikter i det.

Jeg synes bare, at vi nu står i den situation, at vi kan konstatere, at en række mennesker, som har alvorlige handicap, som har alvorli-

ge sygdomme, får en dårligere behandling, end de burde få, og som de kunne få, og som de har fået. Så det er derfor i en eller anden forstand meningsløst at snakke om, at det er en ekstraudgift at sikre det, for det er jo at vende tilbage til en ting, som i hvert fald kvalitativt var bedre for en række mennesker tidligere. Det synes jeg vi skulle prøve at håndtere.

Så synes jeg selvfølgelig også, at vi skal prøve at håndtere den opgave, som flere har taget på sig i dag – og jeg er glad for, at ønsket om at skabe bedre vilkår er så udbredt i den her sag, fordi det jo vedrører rigtig, rigtig mange mennesker, som har rigtig, rigtig alvorlige problemer. Så jeg synes da, vi skulle påtage os den opgave, samtidig med at vi sikrer, at man stadig væk kan bruge Øfeldt Centret på den måde, som man gjorde frem til kommunalreformen, og at vi også sikrer os, at de behandlingsmetoder, der er udviklet der, også kan anvendes andre steder. Og jeg vil da gerne give tilsagn om, at hvis der er et ønske om ligesom at udfordre Øfeldt Centret på det, der handler om, hvem der forhindrer, at de behandlingsmetoder bruges andre steder – er det myndighederne eller Øfeldt Centret? – vil vi da gerne være med til at udfordre og sige: Jamen så må vi lave autorisationsordninger, så må vi lave ordninger, der sikrer, at vi kan få et sådant behandlingstilbud i resten af landet.

Jeg er jo enig i, at når netop det her på mange områder er et klart bedre behandlingstilbud for nogle bestemte mennesker end dem, der i øvrigt eksisterer, skal vi sørge for, at så mange som muligt kan få glæde af det. Jeg synes bare, at vi så også, når vi har sagt det, skulle være enige om, at det så ikke kan blive ved med at gå, at vi trækker den her sag i langdrag. Det er en sag, som er uhyggelig vigtig for nogle mennesker, der i forvejen har rigeligt med problemer. Derfor synes jeg også, vi burde være i stand til at løfte den udfordring og få den sag bragt i orden, samtidig med at vi sørger for at løse andre problemer.

Skulle det være sådan med hensyn til at finde de 2 mio. kr., eller hvad det nu handler om, som det her kommer til at koste, at det skaber umådelig store vanskeligheder blandt de partier, der står bag finansloven – selv om jeg kunne forstå på hr. Simon Emil Ammitzbøll, der jo ellers også kan bruge mange penge på alt muligt andet, at også Liberal Alliance på det her område ville være hjælpsomme – er jeg sikker på, at vi nok kan finde ud af det. Jeg tror, at det at løfte opgaven og skaffe 2 mio. kr. endda kan klares inden for Sundhedsministeriets budget, så vi slet ikke behøver at opkræve nye skatter og alt muligt andet grimt. Jeg tror godt, vi kan løfte den opgave, hvis vi vil, og jeg synes, vi skulle beslutte os til, at det vil vi gerne.

Kl. 14:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 14:40

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

I Liberal Alliance er vi meget optaget af, at velfærdssamfundet kommer til at hænge bedre sammen, at der skabes mere vækst i vores samfund, og at vi bliver et rigere samfund.

Når vi ønsker at skabe mere vækst og at skabe mere velstand, er det jo bl.a. for at sikre, at velfærdssamfundets kerneydelser – uddannelse, sundhed og forskning – er i orden i dette samfund. Vi er aldrig bange for at prioritere i Liberal Alliance.

Jeg synes, det er vigtigt, når vi behandler det her lovforslag, som fru Pia Christmas-Møller har fremsat, om Øfeldt Centret, at huske på, at det, som der er enighed om, er, at der egentlig aldrig har været nogen intention om at forringe forholdene. Det siger alle at der ingen intentioner var om. Hvis der ikke var nogen intentioner om det, er det jo vigtigt, at vi som politikere også går ind og siger, at der ikke er nogen mennesker, der skal blive ramt af, at dette center tilfældig-

vis ryger ned imellem kategorierne, kasserne, systemerne – kald det, hvad man vil – i sidste ende er det problem, vi taler om her, udtryk for bureaukratiets sejr over mennesket.

Vi synes, at man skal vende det om og tage udgangspunkt i mennesker i stedet for i systemer og derfor ganske enkelt sige, at når nu ingen havde nogen intentioner om at ændre på forholdene, vil det naturlige jo være at bevare dem, som de er. Og det synes vi i Liberal Alliance egentlig at fru Pia Christmas-Møller løser på en meget fin måde med sit forslag, altså ved at flytte Øfeldt Centret fra lovens § 140 over til lovens § 79, sådan at man får mulighed for at kunne få den befordringsgodtgørelse, som der er tale om.

Det er ikke, fordi vi ønsker at påføre det offentlige nye udgifter. Og vi i Liberal Alliance er på nogle punkter smålige, så selv når det kun handler om 2 mio. kr., synes vi stadig, det er vigtigt at gå ind og se på, om de er der, for de skal jo være der. Vi må prioritere, og det er jo ikke svært, slet ikke på sundhedsområdet.

Man ser i kræftplan III, som regeringen, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne lige har vedtaget, at der er blevet afsat 9 mio. kr. til kampagner, heraf 6 mio. kr. til en kampagne, som sidste år løb af stabelen i en faktuel forkert udgave, dog har man tilføjet, at den i år skal være faktuel korrekt – det sætter vi stor pris på, det er et stort fremskridt – men man behøvede måske ikke at bruge så mange penge på det. Dybest set mener vi, at det er en nem prioritering. Brug dog pengene på at hjælpe de syge i stedet for at genere de raske, som jo dybest set er det, man gør, med de fuldstændig ligegyldige og nogle gange lidt smålatterlige kampagner, som kommer ud fra det statslige maskineri.

Det er nemt at finde pengene, for hvis der er vilje, kan det lade sig gøre. Derfor vil jeg også godt afslutte på en positiv vis og sige, at ud over at være positiv over for forslaget og ud over at komme med finansieringsønsker synes jeg egentlig også, at vi skal kvittere for det, som jeg i hvert fald hører indenrigs- og sundhedsministeren sige, nemlig at der jo er vilje til, at vi kan få set på problemet, så vi måske kan finde ud af noget, og det jeg synes at udvalget skal holde ministeren fast på og presse ministeren til kommer til at ske.

Med de ord vil jeg bare gentage, at Liberal Alliance er positiv over for forslaget.

Kl. 14:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Pia Christmas-Møller som forslagsstiller.

Kl. 14:44

(Forlagsstiller)

Pia Christmas-Møller (UFG):

Tak for det. Jeg vil indlede med at hilse fra henholdsvis hr. Per Ørum Jørgensen fra Kristendemokraterne og hr. Christian H. Hansen fra Fokus, der desværre ikke kunne være til stede her i dag, men de har givet tilsagn om at ville støtte forslaget. Så det er jo en dejlig meddelelse, jeg kan give her. Tak til alle, der har behandlet mit forslag grundigt og selvfølgelig særlig tak til alle dem, der har udvist positive holdninger.

Det er jo ikke verdens største lovforslag, vi behandler i dag. Der er brugt forholdsmæssig meget tid på en sag, der egentlig slet ikke behøvede at være klaret med et lovforslag. Det drejer sig om relativt få mennesker, der er kommet i en utilsigtet klemme. Ingen af de partier, der stod bag kommunalreformen, ønskede, at de pludselig skulle have trukket deres mulighed for at få befordringsgodtgørelse til behandling på Øfeldt Centret og dermed måske få umuliggjort deres livsnødvendige behandling. Det var ikke intentionen. Sådan er det blevet, og det er det, som vi er en del i Folketinget der har prøvet at rette op på igennem ganske lang tid.

Jeg må sige, at jeg er meget enig med hr. Per Clausen i, at nu må vi snart til at have en ende på det, men selvfølgelig vil jeg da også være positiv over for at vende yderligere sten under udvalgsarbejdet.

Hr. Karl H. Bornhøft sagde det meget præcist, nemlig at hvis man taler om almindelig fysioterapi, taler man altså ikke om den behandling, der foregår på Øfeldt Centrene, så taler man ganske enkelt om noget andet. Det kan ikke siges mere præcist, og det vil man opleve meget direkte, hvis man selv som lægmand kommer ud på Øfeldt Centrene og ser, hvad der foregår derude, hvilket mange af os jo rent faktisk har gjort. Skulle man stadig væk være en anelse i tvivl, kan man læne sit hoved op ad faglige kræfter, nemlig en lang række fremstående læger, professorer m.v., som henviser deres patienter til behandling præcis på Øfeldt Centrene, og som også – ja, morgen, middag, aften – er parat til at bevidne den faglige kvalitet i det, der foregår derude.

Flere har været inde på dokumentationen. Jamen der har været lavet kliniske undersøgelser, og de er blevet offentliggjort bl.a. i »Spine«. Det kan da godt være, at der hen ad vejen kunne være behov for yderligere at se på en mere videnskabelig tilgang til selve indsatsen på Øfeldt Centrene, men skulle vi ikke prøve at få proportioner i det her?

Det handler om en gruppe mennesker, som for hver dag, der går, bliver sat i en dårligere og dårligere situation, fordi de ikke kan komme til behandling af økonomiske grunde på Øfeldt Centrene. Det er det, vi kan rette op på her i dag. Vi løser ikke alverdens andre problemer med det her lovforslag, bestemt ikke, men lad dog ikke det bedste blive det godes værste fjende. Lad os dog gøre, hvad vi kan, og så i øvrigt tage de andre problemstillinger med andre grupper op. Det vil jeg bestemt være meget åben over for.

Sundhedsministeren gjorde et nummer ud af, at han gerne ville have, at det umiddelbart skulle gælde hele landet. Mit forslag gælder hele landet, men kan først få virkning for patienter i hele landet, i det øjeblik Øfeldt Centrene får afdelinger i hele landet. Men det var jo faktisk en imødekommelse sådan på forhånd, formuleret på baggrund af de mange, mange drøftelser, der jo hen ad vejen har været med skiftende sundhedsministre, herunder nu også hr. Bertel Haarder. Men det skulle jeg ikke have gjort, kan jeg forstå, eller ...? Jeg vil meget gerne reformulere det under udvalgsarbejdet, så det umiddelbart får virkning for hele landet, hvis det er det, der skal til. Hjertens gerne vil jeg det.

Flere har været inde på det med økonomien. For det første har det aldrig været ideen med kommunalreformen at spare i forbindelse med disse patientgrupper. For andet er det jo sådan, at aktiviteterne på Øfeldt Centrene bliver meget stramt styret af aftalerne med Sygesikringens Forhandlingsudvalg. Så der kommer ikke pludselig en eksplosion i nye patientgrupper og tilgangen. Der er altså alene tale om nogle befordringsudgifter, som man oprindeligt må have indregnet i kommunalreformen. Det er altså ganske små beløb, vi taler om, men med stor betydning for en række menneskers daglige liv.

Jeg har hæftet mig meget ved Det Radikale Venstres indlæg fra fru Bente Dahl, som stillede en række spørgsmål – fire tror jeg – og jeg vil være meget imødekommende over for, at vi får afdækket de spørgsmål, nemlig hvordan metoderne er i relation til andre, årsag til monopolstatus, hvordan udviklingen har været siden kommunalreformen, og endelig hvordan økonomien ser ud.

Jeg vil selvfølgelig også gerne diskutere det økonomiske. Jeg er overbevist om, at det er i småtingsafdelingen, og jeg er fuldstændig på linje med Liberal Alliance, som har givet udtryk for, hvor nemt det i virkeligheden må være at finde det beløb, vi taler om her, inden for de kæmpe budgetter, vi har at gøre med på Sundhedsministeriets område. Men jeg vil holde fast i, at det aldrig har været hensigten, at der skulle spares i forbindelse med denne patientgruppe.

Kl. 14:49

Derfor handler det ikke om, at nu vil vi tilgodese en ganske bestemt gruppe foran andre. Nej, det, det handler om, er, at vi vil genoprette fra en utilsigtet skadevirkning i forbindelse med en bestemt patientgruppe. Det er, hvad det handler om, og jeg håber, at vi kan finde sammen i udvalgsarbejdet om det.

Fru Vivi Kier lagde vægt på, at man bliver behandlet så tæt på sin bopæl som muligt. Jeg tror, at fru Vivi Kier fik sagt, at det var det vigtigste. Jeg tror, at vi kan enes om, at det nok er en tand vigtigere, at man får den rigtige behandling i tide. Men bag de negative vibrationer fra fru Vivi Kier om, at det her bare var noget, der skulle gøre godt på Sjælland, tror jeg alligevel, at vi måske kan finde en vej frem under udvalgsarbejdet, når de forskellige sten bliver vendt. Det håber jeg i hvert fald på, for sådan hørte jeg Venstres ordfører.

Igennem de sådan nærmest besværgende negative vendinger, der skulle komme, når nu sundhedsministeren er imod, hørte jeg alligevel en vis imødekommenhed fra Venstres ordfører, og det vil jeg tillade mig at holde fast i, særlig meldingen om, at vi jo skal have løst det her. Uh, hvor kunne jeg godt lide den sætning. Den kan jeg garantere for at vi er en hel del, der vil holde Venstre og regeringen, men også hinanden, op på, for den her sag kan ikke bære, at den trækkes mere i langdrag. Den kan slet ikke bære ikke at blive løst. Så jeg tror, at Venstres ordfører med den sætning fik ikke bare indrammet en enighed i Venstres gruppe, hvilket nok har været lidt af et projekt i sig selv – så har jeg ikke sagt for meget – men også fik indrammet i hvert fald en fællesnævner, som vi bredt kan tilslutte os.

Ministeren brugte en stor del af sin taletid på at problematisere, at det her forslag lagde an til, at Øfeldt Centrene nu skulle indarbejdes under hospitalsbegrebet i sundhedsloven. Jeg synes, at det taler for sig selv, når ministeren ikke bare med to ord kunne redegøre for, hvad hospitalsbegrebet så i øvrigt indebærer. Ministeren sagde lidt tøvende, at det vistnok drejer sig om befordring, og så må ordførers argumentation jo også knytte sig til det her argumentsæt.

Ja, det er det, det handler om. Det handler om, at kommunerne simpelt hen udnytter deres muligheder for at sige nej til befordring til en række mennesker, der er dybt afhængige af at få økonomisk tilskud til befordring til en behandling, som simpelt hen er livsafgørende for dem. Det er det, det handler om. Og så har det altså været meget naturligt at indplacere dem i netop den pågældende paragraf på linje med en lang række andre specialiserede centre og forenings-ejede hospitaler m.v. Ministeren har på ingen måde afgørende kunne argumentere for, hvorfor Øfeldt Centrene ikke hørte hjemme i denne § 79. Det må jeg sige.

Jeg tror, at jeg har været forbi de fleste bortset fra Socialdemokratiets ordfører, som jeg jo naturligvis takker meget for støtte fra. En række af os har jo haft et fremragende samarbejde. Det her er jo ikke en enmandshær, og det har man nok også tydeligt kunne høre på indlæggene i dag. Vi har arbejdet bredt på tværs af partiskel, på tværs af oppositions- og regeringsfløje, der normalt deler vores arbejde herinde ganske betydeligt. Det har ikke været tilfældet i dag. Det vil jeg gerne takke for. Jeg er sikker på, at dem, der står bag Øfeldt Centrene, ikke mindst de mange patienter, der har haft glæde af indsatsen på Øfeldt Centrene, også er glade for, at vi på tværs af sædvanlige partiskel op til dette punkt har kunnet samarbejde forbi-ledligt. Jeg vil ikke nævne alle her. Det har virkelig været meget forbilledligt på flere niveauer.

Så tak for den overvejende positive modtagelse i dag. Jeg ser frem til et konstruktivt udvalgsarbejde, og min beredvillighed til at foretage ændringer, der måtte imødekomme et flertal, er altså simpelt hen fuldstændig udtømmelig, når blot vi får løst problemet for denne overskuelige gruppe patienter.

Kl. 14:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak til forslagsstilleren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 51:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik. (Veteraners opfyldelse af opholdskravet for ret til kontanthjælp).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 10.11.2010).

Kl. 14:55

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Peter Juel Jensen som ordfører for Venstre.

Kl. 14:55

(Ordfører)

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Når den danske stat sender soldater ud på missioner, har den et ansvar før, under og efter missionen. Dette lovforslag skal ses i relation hertil og kommer i god forlængelse af den veteranpolitik, regeringen fremlagde i oktober. Formålet med lovforslaget er at sikre, at personer, der har været udsendt på militære missioner for den danske stat, ikke på grund af deres deltagelse i en militær mission er afskåret fra at opfylde opholdskravet om at have opholdt sig her i landet i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, hvilket gælder i relation til retten til kontanthjælp.

Baggrunden for lovforslaget er at sikre, at de soldater og civile, der bliver udsendt på en militær mission for at kæmpe for danske interesser, skal kunne regne med, at de, også når de kommer hjem, bliver behandlet godt. I kontanthjælpssystemet er der en opholdsregel, som siger, at man skal have opholdt sig i landet 7 år ud af de seneste 8 år for at kunne modtage kontanthjælp. Ophold i form af udsendelse på danske militære missioner i udlandet tæller i dag som udlandsophold, og dette indebærer, at en uforsikret hjemvendt ledig og/eller syg soldat henvises til starthjælp frem for kontanthjælp, såfremt opholdskravet ikke er opfyldt.

Udgangspunktet for lovforslaget er, at de medtagne persongrupper, som udsendes på militære missioner for den danske stat under instruktion af forsvaret, samt personer, der af den danske stat er stillet til rådighed for lignende udenlandske eller internationale myndigheder, kan få dette. Det betyder, at det ikke alene er soldater, men f.eks. også sygeplejersker, læger og feltpræster udsendt af forsvaret, som omfattes af lovforslaget.

Venstre støtter det lovforslag, vi behandler her i dag.

Kl. 14:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:57

Morten Østergaard (RV):

Jeg faldt bare over den formulering, hr. Peter Juel Jensen anvendte, om, at soldaterne og de øvrige udsendte skulle føle, at de blev godt behandlet, også når de kom hjem. Så skal jeg bare forstå: Kan man

modsnævningsvis slutte, at dem, som nu altså ikke undtages fra opholdskravet på 7 ud af 8 år og så må vænne sig til at nøjes med starthjælp, hvis de har brug for understøttelse, ifølge hr. Peter Juel Jensen ikke bliver godt behandlet?

Kl. 14:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:57

Peter Juel Jensen (V):

Det er en konklusion, der må stå for ordførerens egen regning. Det er ikke det, der er ment. Meningen er, at når man har været udsendt af den danske stat, har man krav på ikke at blive stillet dårligt, fordi man har været udsendt.

Kl. 14:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:58

Morten Østergaard (RV):

Også Det Radikale Venstre vil, og det vil vise sig senere, være positive over for forslaget, så det skal ikke skille os ad. Men jeg kan alligevel bare ikke, når hr. Peter Juel Jensen nu gentager, at man altså bliver stillet dårligere, dy mig for at sige, at det jo også kunne løses på en anden måde, nemlig ved at afskaffe starthjælpen. Så var man helt ude over at skulle behandle nogen dårligt eller stille nogen ringere.

Kl. 14:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:58

Peter Juel Jensen (V):

Jeg tænkte nok, at det var dér, hunden lå begravet. Nej, starthjælpen står jeg ved. Den står vi ved i Venstre. Starthjælpen har faktisk virket. Starthjælpen har betydet en bedre integration og fået flere nydanskere ud på arbejdsmarkedet, og det er vel det, det hele handler om.

Kl. 14:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 14:58

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at der er nogle, som Venstre synes skal behandles godt, og andre, som Venstre ikke synes skal behandles godt. Jeg kan forstå, at Venstre ikke mener, at en kvinde, der lever i et ægteskab i Danmark, som udvikler sig voldeligt, og som derfor flygter til Norge for at redde sig selv og sine børn, og som så efter nogen tid vender tilbage til Danmark, men er så syg på grund af det, hun har været udsat for, at hun ikke er i stand til at arbejde, har krav på at blive behandlet godt i Danmark og slippe for starthjælpen.

Kl. 14:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:59

Peter Juel Jensen (V):

Nu mener jeg som udgangspunkt, at vi skal behandle alle vores borgere godt. Men her taler vi om en lille, ganske særlig gruppe, som har været udsendt på en meget farlig mission for den danske stat for

at sikre danske interesser og danske ambitioner på det internationale område, og jeg mener, at vi skylder dem ekstra meget.

Kl. 15:02

Kl. 14:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Line Barfod.

Kl. 14:59

Line Barfod (EL):

Jeg er helt med på, at vi skal fjerne starthjælpen for soldaterne. Jeg forstår bare ikke, hvorfor Venstre mener, at andre skal behandles dårligt. Hvad er det den kvinde, som flygter fra et voldeligt ægteskab, har gjort forkert? Det mener Venstre åbenbart at hun har, siden de mener, at hun ikke skal behandles godt, når hun kommer tilbage til Danmark, men skal have starthjælp i stedet for kontanthjælp, som hun og hendes børn nogenlunde ville kunne klare sig for.

Kl. 15:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:00

Peter Juel Jensen (V):

Nu er det jo ikke børnene, der får starthjælp. Det er moren. Men det, det handler om, er, at vi set med mine øjne har et særligt ansvar over for folk, som vi sender ud i international tjeneste, hvor kuglerne flyver omkring ørerne på dem, og hvor de hver eneste dag er et mål. Dem skylder vi noget ekstra, og det er det, vi går ind og sikrer med det her lovforslag.

Kl. 15:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Pernille Frahm for en kort bemærkning.

Kl. 15:00

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil bare lige korrigere ordføreren og sige, at børnene faktisk også kommer på starthjælp. Der er også en særligt lav sats for børn, når deres forældre havner på starthjælpen, så de kommer alle sammen på starthjælp.

Egentlig er det her jo ret morsomt. Jeg tror slet ikke, at Venstres ordfører var klar over, hvad det var, han trådte ud i, da han sagde, at veteraner har krav på at blive behandlet godt, og så kædede det sammen med at tage dem af starthjælpen. Det er jo nærmest en tilståelsessag, som Venstres ordfører er ude i, og jeg går ud fra, at Venstres gruppe har godkendt Venstres ordførers tale. Det vil sige, at man nu nærmest tilstår, at folk, der kommer på starthjælp i det danske samfund, kommer det, fordi vi ikke synes, at de skal behandles ordentligt. Er det ikke rigtigt?

Kl. 15:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:01

Peter Juel Jensen (V):

Nej, hvad ordføreren for SF konkluderer, kan jeg jo ikke stå til ansvar for. Jeg mener, at starthjælpen har virket, og at den har været medvirkende til, at mange indvandrere er kommet i beskæftigelse. Hvor man før i tiden blev parkeret på en kontanthjælp, og det eneste, man faktisk kom i kontakt med i det danske samfund, var bistandskontoret, så har starthjælpen faktisk hjulpet utrolig mange i arbejde og dermed medvirket til deres integration og har bundet dem tættere til det danske arbejdsmarked. Det betragter jeg faktisk som noget rent positivt.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:02

Pernille Frahm (SF):

Så bliver man jo nødt til at spørge Venstres ordfører: Hvis det er så godt at komme på starthjælp, hvis det virkelig er en hjælp at komme på starthjælp, hvis det virkelig sikrer, at man hurtigere kommer ind i det danske samfund, hvorfor skal veteraner så ikke udsættes for den store glæde, det åbenbart efter Venstres ordførers opfattelse er at komme på starthjælp?

Kl. 15:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:02

Peter Juel Jensen (V):

Det har jeg faktisk også svaret på i forbindelse med de to foregående spørgsmål, men jeg gentager det gerne. Vi taler her om en helt særlig gruppe folk, som har været udsendt af den danske stat, og som vi har et særligt ansvar over for. Og vi taler om en lille gruppe, som ikke har de problemer med ikke at kunne sproget og ikke at være integreret i det danske samfund, i og med at man, hvis man skal udsendes af den danske stat, skal kunne tale dansk.

Kl. 15:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak til ordføreren. Den næste er fru Maja Panduro som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 15:03

(Ordfører)

Maja Panduro (S):

Som bekendt bunder lovforslaget her i det barokke, at nogle danske veteraner har oplevet ikke at være berettiget til almindelig kontanthjælp, fordi de har været udsendt i sammenlagt mere end 1 år ud af de sidste 8 og derfor ikke opfylder opholdskravet. Socialdemokraterne bakker selvfølgelig op om, at belønningen for at have tjent vores land som udsendt ikke må være, at man bliver ramt af den særlige nedsatte ydelse, som starthjælpen er. Det er ikke en måde at takke de soldater, sygeplejersker, læger på, som har været udsendt, og som har risikeret deres liv og helbred på Danmarks vegne.

Nu kunne jeg jo så sætte mig ned, men jeg er nødt til også lige at kommentere på det, som lovforslaget her også er, nemlig en ren tilståelsessag fra regeringspartiernes side med hensyn til starthjælpen som sådan. Navnet i sig selv er en ganske snedig opfindelse, for i virkeligheden er der jo altså ikke meget hjælp over en særydelse, som alene har den effekt, at den skaber fattigdom og social nød. Starthjælpen er i sin kerne uværdig, den er urimelig, den skaber ikke flere job, den skaber alene nød og fattigdom. Og når vi ikke vil byde vores veteraner at skulle klare sig på en starthjælp, er det jo reelt en meget klar erkendelse, også fra de partier, som ellers står bag starthjælpen, af, at dette er en uværdig ydelse. Det er jo sådan set ikke, fordi veteranerne nødvendigvis har større udgifter til at leve end alle de andre, som også ramt af starthjælpen.

Når vi fra en samlet oppositions side vil afskaffe fattigdomsydelserne i det hele taget, er det netop, fordi vi ved, at f.eks. børnefamilier, der modtager de laveste ydelser, oftere end de børnefamilier, som modtager en almindelig kontanthjælp, undlader at lade børnene komme med på skoleudflugt, undlader at købe lægeordineret medicin, undlader at gå til tandlæge, fejre børnenes fødselsdag, invitere børnenes kammerater med hjem, købe tøj og fodtøj til børnene og la-

de børnene dyrke sport eller andre fritidsinteresser. Det her gælder ikke bare for veteranerne, som vi forhåbentlig med et meget stort flertal i dag hjælper; det gælder for alle på starthjælp og i øvrigt også alle på de andre nedsatte ydelser.

Kl. 15:08

Derfor: opbakning fra Socialdemokraterne til lovforslaget her om at sørge for, at vores veteraner ikke bliver ramt af den fattigdomsskabende ydelse, som starthjælpen er, men med en højlydt tilføjelse om, at ingen burde rammes af den, og at den og regeringens og Dansk Folkepartis øvrige fattigdomsydelser vil blive fjernet, lige så snart det er muligt at få et flertal for det og forhåbentlig senest ved det folketingsvalg, som skal afholdes inden for et år.

Kl. 15:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Ib Poulsen som ordfører for Dansk Folkeparti ... Nå, for en kort bemærkning?

Kl. 15:08

Kl. 15:09

Så får hr. Ib Poulsen da en kort bemærkning.

Kl. 15:06

Ib Poulsen (DF):

Vi kan jo høre på ordføreren, at man ønsker at afskaffe starthjælpen, hvis man får et flertal for det, og igen placere nogle udlændinge på passiv ydelse. Vi har jo set, at starthjælpen har hjulpet, siden den blev indført; der er flere, der er kommet i arbejde, der er flere, der kan lære det danske sprog, og integrationen virker efter hensigten. Men det er åbenbart det, som Socialdemokratiet og et flertal uden om den nuværende regering og dens støtteparti ønsker at afskaffe, når man kommer til. Man mener så, at det er bedre, at folk går derhjemme og holder børnefødselsdage og ikke kommer ud og bliver integreret i det danske samfund.

Kl. 15:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:07

Maja Panduro (S):

Når spørgeren siger, at vi jo har set, at det virker, ved spørgeren forhåbentlig lige så godt som mig, at det kan man søreme godt nok sætte spørgsmålstegn ved. Vi har jo f.eks. set, at der har været specialbestilte konklusioner på nogle af de rapporter, som ministrene har brugt i de her tilfælde, og vi ved også, at selv om der har været rapporter, der siger, at folk er blevet selvforsørgende, er det jo ikke nødvendigvis ensbetydende med, at de er kommet i arbejde. Det kan også være, at de er faldet fuldstændig ud af systemet og derfor er blevet endnu fattigere.

Socialdemokraterne tror grundlæggende ikke på, at der popper flere job op, af at vi gør folk fattige. Tværtimod kan man gøre folk så fattige, at det med at søge et arbejde bliver mere end vanskeligt. Vi tror på, at det, vi skal gøre, er at skabe nogle job, så der er job at få – det kan jo være ganske vanskeligt i den situation, som vi er i i dag på arbejdsmarkedet – og at det i øvrigt er den måde, vi skal gøre det på. Vi tror ikke på, at måden er gøre folk fattige.

Kl. 15:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Ib Poulsen. Ikke mere?

Hr. Peter Juel Jensen, kort bemærkning.

Kl. 15:08

Peter Juel Jensen (V):

Jeg hæftede mig bare ved, at ordføreren sagde noget om specialbestilte konklusioner. Vil ordføreren ikke være så venlig at uddybe det?

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Maja Panduro (S):

Jo, det vil ordføreren gerne. Det, jeg refererer til, er nogle af de udtalelser, som kom fra den tidligere beskæftigelsesminister, Claus Hjort Frederiksen, i forbindelse med nogle af de rapporter, der var, hvor vi oplevede, at ministeriets egne embedsmænd egentlig var ude at sige, at så skarpt kunne man nok ikke konkludere på det. Det er nogle år tilbage, men ikke desto mindre er det jo ganske relevant, når vi har hele den her diskussion om, hvorvidt starthjælpen virker eller ikke virker.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 15:09

Peter Juel Jensen (V):

Jeg synes måske, det kunne være ganske relevant, hvis ordføreren kunne komme det her meget nærmere, for det er nogle uhyrlige påstande. Så det havde jo klædt ordføreren – hvis man skal slynge sådan noget ud fra landets fornemste talerstol – at kunne dokumentere det bedre i stedet for at give skylden til nogle embedsmænd i et ministerium. Så jeg håber meget, at ordføreren vil komme det her meget nærmere.

Kl. 15:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:09

Maja Panduro (S):

Jeg har ikke givet skylden til nogen embedsmænd i et ministerium, tværtimod. Desværre har jeg ikke artiklen med, men der var bl.a. en artikel på nettet, hvor nogle embedsmænd var ude at sige, at man ikke kunne konkludere helt så skarpt, som den tidligere beskæftigelsesminister hr. Claus Hjort Frederiksen gjorde, da han sagde: Starthjælpen virker, og det er helt klart og entydigt, at folk kommer i arbejde.

Det var netop ikke nødvendigvis, fordi folk var kommet i arbejde, men kunne være, fordi de var faldet helt ud af systemet, at de ikke længere fremgik af statistikkerne, og at der var den her forskel mellem, om man var på kontanthjælp eller på starthjælp.

Kl. 15:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Jeg forstår, at beskæftigelsesministeren gerne vil have ordet, og det må jo så eventuelt give anledning til nogle korte bemærkninger fra ordførerne.

Kl. 15:10

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Når jeg lige beder om ordet nu, er det selvfølgelig, fordi man ikke kan have sådan en påstand hængende og svævende her i luften i forbindelse med en så vigtig debat som den her. Det, vi diskuterer i dag, er, hvorvidt krigsveteraner skal omfattes af starthjælp eller ej, og den debat må vi så tage efterfølgende, når jeg får min rigtige taletid heroppe.

Jeg vil nok sige, at når man på den her måde både beskylder regeringen for at skulle bede om specialfremstillede konklusioner på rapporter og så efterfølgende tager sig den frihed at skyde skylden på embedsmændene i Beskæftigelsesministeriet, tror jeg nok, at vi er

nået dertil, hvor det begynder at blive noget pinagtigt for Folketinget. Derfor vil jeg i al mindelighed bede den socialdemokratiske ordfører om at korrigerer sin udtalelse. For et er, at man kan være politisk uenig, noget andet er at komme med påstande som de her – og i høj grad, hvis man begynder at skyde skylden på embedsmænd fra et ministerium.

Kl. 15:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren. Der er en kort bemærkning fra fru Pernille Frahm.

Kl. 15:11

Pernille Frahm (SF):

Jamen jeg vil bare sige ganske kort, inden ministeren kommer alt for godt i gang, at jeg mener, at der var en Cavlingpris i spil i forbindelse med det her med at grave den dokumentation frem, der viste, at den daværende beskæftigelsesminister gik langt, langt ud over de konklusioner, der var i den rapport, da han påstod, at det her rent faktisk betød, at folk kom i arbejde. Det kunne man ikke konkludere. Ja, folk kom i arbejde, og spørgsmålet er, om de ikke ville være kommet det alligevel. Spørgsmålet er, om det var nødvendigt at bringe folk i dyb, dyb armod, bare for at få nogle i arbejde, som måske var kommet det alligevel.

Kl. 15:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 15:12

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu kan vi jo godt diskutere Cavlingprisen, men det er jo sådan, at Cavlingprisen ikke er en eller anden videnskabelig pris, der bliver givet til en journalist, der på en eller anden måde videnskabeligt har bevist noget særligt. Sådan er Cavlingsprisens bestemmelse ikke.

Men der er ingen tvivl om, at starthjælpen virker, og det er også det, rapporterne viser. Det, vi diskuterer nu, og årsagen til, at jeg bad om ordet, er, at det blev sagt fra Folketingets talerstol, at regeringen skulle sidde og bestille konklusioner i de rapporter, der skulle udarbejdes. Det er ganske enkelt ikke korrekt, og det er heller ikke rimeligt på den her måde at skyde embedsmænd fra et ministerium frem foran sig med sådan nogle påstande som de her.

Kl. 15:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:13

Pernille Frahm (SF):

Jeg undrer mig over, hvorfor beskæftigelsesministeren nu skubber embedsmændene ind på banen. Der er ingen, der har stillet spørgsmål om, hvorvidt embedsmændene har optrådt korrekt eller ukorrekt. Spørgsmålet var, hvorvidt en beskæftigelsesminister var kommet med en påstand, som ikke holdt vand, og nu taler ministeren udenom. Vi taler om sagen, vi taler om, hvorvidt starthjælpen rent faktisk er en hjælp, og så spørger vi: Hvis det er en hjælp – hvis regeringen virkelig er overbevist om, at det her er en stor, stor hjælp, hvad vi andre altså sætter et meget stort spørgsmålstegn ved – hvorfor skal den hjælp, i gaseøjne, så ikke omfatte veteranerne?

Kl. 15:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 15:14

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Altså, når jeg bad om ordet, var det sådan set, fordi der kom nogle helt uhyrlige påstande fra den socialdemokratiske ordfører, men vi kan godt tage debatten om starthjælp, og hvorfor man har indført starthjælpen.

Der er jo ingen tvivl om, at starthjælpen virker. Det kan vi se i de rapporter, som der ligger. Starthjælpsens indretning er udarbejdet på den måde, at hvis man er frisk og rask og rørig, så man rent faktisk kan varetage et job, så kommer man på starthjælp. Det er jo ikke sådan, at når man kommer på starthjælp, får man ikke andre ydelser. Man kan få både boligydelse, børnetilskud og alle mulige andre ydelser oveni.

Men det, der er hele grundlaget for starthjælpen, er jo, at hvis man kan varetage et job, er det her et kærligt skub ud på arbejdsmarkedet, fordi der netop er et klart incitament til også at tage et arbejde. Det er jo det, der er hele grundlaget og grundideen i starthjælpen.

Kl. 15:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Maja Panduro.

Kl. 15:15

Maja Panduro (S):

Jeg er enig med beskæftigelsesministeren i, at der er noget, der er uhørt i den her sag, men det, der er uhørt, er jo netop, at en beskæftigelsesminister presser konklusionerne og fremturer med, at starthjælpen virker, når rapporterne jo sådan set ganske sagligt konkluderer, at man kan se, at der har været en eller anden form for effekt, men at vi sådan set ikke ved, om effekten skyldes, at folk er røget helt ud af systemet, om de er kommet ud af starthjælpen, fordi ægtefællen har fået et job, eller om de rent faktisk er kommet i job, og, hvis de er det, om de så ville være kommet det alligevel.

Det er prissværdigt, at ministeren går på talerstolen, men at det skulle være, fordi jeg har sagt et eller andet fuldstændig uhørt, som ikke allerede har været fremme, har jeg vanskeligt ved at forstå.

Kl. 15:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 15:16

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det, som fru Maja Panduro jo siger, er, at regeringen sidder og bestiller rapporter, og bestiller konklusioner på rapporter, og det er ganske uhørt. Det er ganske uhørt at komme med en påstand som den. Og når fru Maja Panduro så i øvrigt i sit opfølgende svar til Venstres ordfører begynder at skubbe embedsmænd fra ministeriet foran sig, synes jeg simpelt hen at grænsen er nået. Det er det, der har fået mig til at gå op på talerstolen nu, og det er sådan set for at diskutere den principielle ting, som foregår i Folketinget lige nu, nemlig at man på den her måde begynder at frembringe usandheder.

Kl. 15:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Maja Panduro.

Kl. 15:16

Maja Panduro (S):

Jeg vil meget gerne bede ministeren om at holde op med at sige, at jeg skubber embedsmændene foran mig. Tværtimod. Det gør jeg da ikke. Min anklage var rettet mod den tidligere beskæftigelsesminister – finansminister Claus Hjort Frederiksen. Men den nuværende beskæftigelsesminister gentog nogle af de ting, som han har sagt.

Jeg roste jo i virkeligheden Beskæftigelsesministeriets embedsfolk for, at de nuancerede den her debat ved at stå frem og sige, at konklusionerne dybest set var sådan og sådan. Jeg vil meget, meget gerne frabede mig, at ministeren anklager mig for at skubbe embedsfolk foran mig. Det gør jeg ikke. Men jeg synes til gengæld, at det, ministeren nu selv gør, tangerer det.

Kl. 15:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 15:17

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg har sådan set næsten ikke nogen kommentarer til en påstand som den, fru Maja Panduro nu bringer frem. Jeg kan bare sige, at med alt det, der ligger, de ting, som er blevet oplyst omkring starthjælpen, er den mobilitet, der sker på indkomstområdet inden for de nederste dele af indkomstsystemet i Danmark, enormt stor, og der er intet, der skulle tilsige, at starthjælpen *ikke* virker. Det er jo netop også det, som de rapporter, som vi har kendskab til, klart beviser starthjælpen gør.

Starthjælpen er et kærligt skub ud på arbejdsmarkedet; det er det, starthjælpen er ment som, og det er også det, starthjælpen er.

Kl. 15:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 15:18

Line Barfod (EL):

Nu er vi jo vant til, at beskæftigelsesministeren – også fra hendes tidligere funktion – mener, at det er vigtigt, at man kan blive ved med at stå og gentage det samme igen og igen, selv om der ikke nogen, der tror på en. Jeg tror ikke, der er mange andre end beskæftigelsesministeren, som mener, at starthjælp rent faktisk hjælper folk i arbejde.

Men det, jeg vil gerne spørge ministeren om, er: Ministeren sagde lige før i et svar til fru Pernille Frahm, at hvis man er frisk, rask og rørig, så får man starthjælp, men hvis nu man er syg, så får man jo også starthjælp. Hvis man ikke er i stand til at tage et arbejde, hvis man f.eks. som den kvinde, jeg omtalte før, har været i et voldeligt ægteskab og derfor lider under en række følger af det og så kommer tilbage til Danmark og er for syg til at tage et arbejde, så ender man på starthjælp, hvis ikke man er så syg, så man kan få førtidspension med det samme. Vil ministeren bekræfte, at det er sådan, det forholder sig, altså at hvis man er syg, så kommer man også på starthjælp?

Kl. 15:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 15:19

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu kender jeg jo ikke den sag, som fru Line Barfod henviser til her, men det er sådan, at det grundlæggende i starthjælpen er, at hvis man kan varetage et job, kommer man på starthjælp, og så er det et kærligt skub ud på arbejdsmarkedet. Og det er det, som alt hvad vi stort set har set af undersøgelser og andet, der har været frembragt i den her debat, viser, nemlig at starthjælpen rent faktisk virker. Så kan fru Line Barfod jo være så meget imod starthjælpen, som fru Line Barfod være vil, det ændrer bare ikke på, at starthjælpen er et kærligt skub ud på arbejdsmarkedet, og at den rent faktisk har fået mange i arbejde.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:19

Kl. 15:19

Line Barfod (EL):

Der er en del, som ville være kommet i arbejde alligevel, der er kommet i arbejde, også på trods af starthjælpen, men ministeren svarer ikke på mit spørgsmål. Hvis man er syg, når man kommer til Danmark, hvis man f.eks. har haft et arbejde eller har studeret i udlandet og så er blevet syg eller er kommet ud for en ulykke eller andet og så kommer tilbage til Danmark, hvad det så for en anden ydelse, ministeren vil påstå man kommer på, hvis ikke det er starthjælp? Det er jo også derfor, vi står her i dag og diskuterer om soldaterne. De kommer jo netop på starthjælp, fordi de har en række problemer og ikke er i stand til bare at gå ud og tage et arbejde.

Så jeg spørger igen: Kan ministeren bekræfte, at når man er syg, kommer man på starthjælp, hvis man har været udenlands og ikke har været i Danmark i de sidste 7 år ud af de sidste 8 år?

Kl. 15:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 15:20

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er simpelt hen ikke korrekt, at vi står her i dag for at diskutere soldater, der kommer hjem fra krig og så er syge og derfor kommer på starthjælp, nej, sagen er den, at vi diskuterer det faktum, at en række soldater har ydet en meget, meget stor indsats for Danmark, har været uden for landets grænser så længe, at det gør, at de vil komme hjem på starthjælp, når de nu har været udsendt så længe.

Den her konkrete sag, som jo rent faktisk har afstedkommet den her ændring af loven, skyldes, at den pågældende soldat ikke var medlem af en a-kasse, og at han derfor ifølge reglerne ville komme hjem på starthjælp. Det er det, som er årsag til, at vi står her i dag. Og så er det nu altså engang sådan, at de soldater, vi har udsendt, skal vi også sørge for kommer hjem og får al den opbakning, som de overhovedet kan ønske. Det er derfor, at vi også har præsenteret en større veteransatsning i det hele taget, men det her er isoleret set ikke et spørgsmål om soldater, der er hjemvendt fra krigen og så har pådraget sig den ene eller den anden lidelse.

Kl. 15:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 15:22

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne starte med igen at understrege, at når det bliver vores tur, vil vi støtte lovforslaget, for vi vil gerne være med til at afskaffe starthjælpen, også sådan pr. salamimetode.

Men det, som jeg synes er lidt frisk af beskæftigelsesministeren, er at stille sig op og sige, at alt – alt – peger på, at starthjælpen virker. Det er jo en relativt bred tilgang til problemet, og det giver i hvert fald mig det indtryk, at det er for længe siden, at vi har haft diskussionen om starthjælp i Folketingssalen. For ministeren må jo simpelt hen have glemt, at der altså er en meget stor variation, med hensyn til hvad effekterne af starthjælpen har været. Og en af de ting, som i hvert fald står fast, er, at for langt, langt den største del af de flygtninge, der kommer hertil, har starthjælpen ikke anden betydning, end at de anbringes i fattigdom. Mange har måttet låne penge af bekendte og har svært ved at betale regninger, husleje osv.

Så derfor synes jeg bare, at det ville klæde ministeren – når nu man er gået på talerstolen i sandhedens ærinde – at anerkende, at det i hvert fald er omdiskuteret, hvad effekterne af starthjælpen er.

Kl. 15:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 15:23

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Der er for mig ingen tvivl om, at starthjælpen virker, og når jeg kigger på de undersøgelser, der er blevet lavet, er der for mig at se ingenting, der siger, at starthjælpen ikke skulle virke.

Jeg mener grundlæggende, at starthjælpen både er ret og rimelig. Der er ingen tvivl om, at det ikke er nogen høj ydelse. Det skal det heller ikke være, det var heller ikke meningen, da man introducerede starthjælpen. Men det er også vigtigt at sige, at man jo ikke står med starthjælpen alene; der er også en række andre ydelser tilknyttet. Det er jo ikke sådan, at man er fuldstændig afskåret fra at få andre ydelser: boligstøtte, børnebidrag og sådan nogle ting oveni.

Kl. 15:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:23

Morten Østergaard (RV):

Nej, men det var vel også nærmest en moderering af ministerens synspunkt, der kom her, altså at ministeren ikke selv var i tvivl om, at den virkede; det havde også overrasket, hvis ministeren ligefrem ville bringe sig selv i tvivl. Men i hvert fald må vi sige, at det er omdiskuteret. Jeg kan da huske en af rapporterne, som viste, at der er 5 pct. flere, tror jeg – altså fra 9 til 14 pct. – der var kommet i beskæftigelse, og at alle de andre altså var efterladt i fattigdom. Og det var så det, Rockwool Fonden pegede på.

Det er jo så den diskussion, man må have, altså om det, at 5 pct. ekstra kommer i arbejde, er tilfredsstillende, hvis 85 pct. efterlades i fattigdom. Det er jo en åben politisk diskussion, man må have, men jeg kan så bare ikke lade være med at sige, at hvis det virkelig er så kærligt ment, som ministeren her udtrykker det, er det da underligt, at den kærlighed ikke skal omfatte folk, der har været udsendt i statens tjeneste.

Kl. 15:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 15:24

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg tror nu nok, at når vi har de her debatter, er det, fordi der er en grundlæggende politisk uenighed om, hvorvidt starthjælp er en god ting, altså om det rent faktisk hjælper folk ud på arbejdsmarkedet eller ej. Og jeg er udmærket klar over, at lige knap halvdelen af medlemmerne i Folketinget grundlæggende er modstandere af starthjælp. Jeg tror bare, at vi må erkende, at det er årsagen til, at der ofte er debatter om starthjælp.

Men fra mit udgangspunkt, fra et flertal i Folketingets udgangspunkt, som jo så også bakkes op i de rapporter, der ligger, kan vi se, at starthjælpen virker. Det er et kærligt skub ud på arbejdsmarkedet.

Kl. 15:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så siger vi tak til ministeren. Hr. Ib Poulsen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 15:25

(Ordfører)

Ib Poulsen (DF):

Tak, hr. formand. Så fik jeg lov at få ordet.

Starthjælpen, som blev gennemført ved hjælp af Dansk Folkeparti, har vist sig som et godt redskab til at få udlændinge ud på det danske arbejdsmarked. En forudsætning for en god integration er, at man får lært det danske sprog og kommer ud på arbejdsmarkedet. Undersøgelser har vist, at loven virker efter hensigten, modsat hvad andre har påstået her fra talerstolen. En analyse viser, at 52 pct. af modtagerne af introduktionsydelsen på starthjælpsniveau har forladt ydelsessystemet efter 5 år. Det tilsvarende tal blandt modtagere, der i sin tid startede med introduktionsydelse på kontanthjælpsniveau, er ca. 41 pct. Rockwool Fondens Forskningsenhed, som jeg ikke mener er bestilt af ministeren til at undersøge de her ting, konstaterer også, at starthjælpen virker. Blandt dem, der fik hjælp på normalt niveau, er sandsynligheden for at komme i arbejde 9 pct., mens den er 14 pct. for flygtninge, som kun er berettiget til starthjælp. Det svarer til en stigning i beskæftigelsen på 56 pct.

At loven skulle ramme vores soldater og andre, som er udsendt i en mission for at gøre verden og Danmark til et mere sikkert sted at være, har ikke været intentionen. Det er derfor, vi med denne lovændring får rettet op på det.

Sidste år blev forligspartierne enige om et nyt 5-årigt forsvarsforlig, hvori det blev fremhævet, at Danmark skulle have en veteranpolitik. Alle partier med undtagelse af Socialdemokratiet har bidraget til en ny veteranpolitik. Man kan undre sig over, at Socialdemokratiet ikke har bidraget til noget så vigtigt, men i stedet for har ønsket at føre valgpolitik på sagen. Det synes vi i DF at sagen er for vigtig til.

Nu har vi en veteranpolitik, som regeringen fremlagde her i efteråret, og som partierne bag forliget har tilsluttet sig. Første skridt i implementeringen af veteranpolitikken bliver så at få soldater fritaget for kravet om, at de skal opholde sig mindst 7 af 8 år her i landet for ikke at ende på starthjælp, men som rimeligt er, kan komme på kontanthjælp.

DF støtter varmt forslaget.

Kl. 15:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Pernille Frahm som ordfører for SF.

Kl. 15:28

(Ordfører)

Pernille Frahm (SF):

Tak. Jeg må hellere starte med – inden andre finder på at gøre det, det er bedst at gøre den slags selv – at korrigerer mine udtalelser om Cavlingprisen. Nu har jeg lige tjekket det, det var faktisk ikke på grund af den her sag, der blev givet en Cavlingpris – det var på grund af en anden sag i Beskæftigelsesministeriet, som er mindst lige så pinlig, som vi jo så kan diskutere ved en anden lejlighed. Men det ændrer jo ikke på, at der har været meget, meget forskellige vurderinger af, hvordan integrationsydelsen har virket. Det Økonomiske Råd mener jo f.eks., at den har virket kontraproduktiv; det samme gør Rådet for Socialt Udsatte. Så det er simpelt hen ikke korrekt, når ministeren står heroppe og påstår, at det er skudsikkert, at starthjælpen har haft den effekt. Men bortset fra det vil jeg gerne på SF's vegne sige, at jeg er meget glad for, at der kommer den her type af forslag nu, og det er jeg af flere grunde.

Først og fremmest naturligvis fordi vi, uanset hvad man mener om de forskellige internationale opgaver, vores soldater bliver sendt ud i, efter vores opfattelse har et fælles ansvar for at sikre, at de mennesker, der bliver sendt ud at risikere deres liv, også får en ordentlig behandling, både før de bliver sendt ud, mens de er ude, og når de vender hjem igen. Vi mener også, at det er vigtigt, at vi sørger

for, at deres familier, deres pårørende, får en god behandling, og det her ser vi som et trin i den række, der efterhånden vil komme frem til at blive en fornuftig og sammenhængende veteranpolitik.

Vi har selv fremlagt vores forslag til det, og regeringen har fremlagt sit, og vi håber, at vi i et samarbejde inden for forsvarsforliget endelig kan få lagt nogle ordentlige rammer for, hvordan vi behandler vores veteraner. Vi har haft så mange negative historier om folk, der har følt sig svigtet; mennesker, der har følt sig isoleret; mennesker, der har følt, at de har forspildt deres liv, deres ungdom og deres fremtid, fordi de har oplevet, at de kom hjem til et vakuum. Derfor er det fornuftigt, at regeringen nu ser i øjnene, at nogle af de ting, vi har haft at tilbyde, har været for ringe.

Den anden grund til, at jeg hilser forslaget velkommen, bliver jeg så nødt til at springe over til nu, og den er jo, at det er en tilståelsessag. Det er jo en tilståelsessag, at det at sætte folk på starthjælp er at behandle mennesker ringe; det er at behandle mennesker dårligt; det er at sætte mennesker i en situation, hvor det er så vanskeligt at få enderne til at nå sammen, at de fleste af os har meget svært ved at forestille os det. Det er jo at komme på en ydelse, der er 3.500 kr. mindre end kontanthjælpen, som vi jo ellers normalt regnede for at være et minimumsgrundlag for, hvad der skulle til, for at mennesker kunne klare sig. Det er at sætte mennesker på en indtægt, en månedlig indtægt på 6.351 kr. – tror jeg nok – før skat. For det beløb skal man så finde ud af at få livet til at hænge sammen.

Det er indlysende, at mennesker, der kommer på den ydelse, må føle sig dårligt behandlet. At kalde det starthjælp lyder, som om det er en hjælp – det lyder, som om det er startkablet til en bil, så den kan komme i gang igen – og det er fuldstændig uheld.

Jeg må konstatere, at regeringen i den her sag taler med spaltet tunge, som indianerne sagde om blegansigterne i gamle dage. Men jeg er glad for, at det her forslag er kommet, og jeg håber, at det kan blive en murbrækker for, at vi vil behandle *hele* befolkningen på en ordentlig måde og med respekt. Tak.

Kl. 15:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Morten Østergaard som radikal ordfører.

Undskyld, det er hr. Helge Adam Møller. Det er mig, der er uopmærksom. Tænk, at jeg skulle overse en kollega i Præsidiat. Værsgo.

Kl. 15:32

(Ordfører)

Helge Adam Møller (KF):

Når man har fulgt debatten de sidste 40 minutter, og det har den taget indtil nu, så kunne man jo godt få indtrykket af, at det er et lovforslag, der deler Folketinget, og man kunne måske også få indtrykket af, at det er et kæmpestort økonomisk forslag, men ingen af tingene er jo tilfældet. Økonomisk regner man med, at det kommer til at koste mindre end 100.000 kr. om året, og det er jo selvfølgelig udmærket.

Alle de fire partier, der har været oppe indtil nu, har jo givet deres varme tilslutning til forslaget, og det vil jeg selvfølgelig også gøre som konservativ. Det er et godt og et rigtigt forslag. Er der en soldat en gang om året, der ikke, efter at han har været i Kosovo, Libanon, Afghanistan eller har bekæmpet pirater ud for Somalias kyst, bliver omfattet af den her regel i det halve år, han er ude, så synes vi selvfølgelig, det er godt, rigtigt og rimeligt ligesom alle de øvrige partier. Så derfor kan vi fuldt og helt tilslutte os lovforslaget.

Kl. 15:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Morten Østergaard som radikal ordfører.

Kl. 15:33

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Som jeg allerede har nævnt i de par spørgsmål, jeg har stillet, er Det Radikale Venstre selvfølgelig også for forslaget her, dels fordi vi synes, der er god fornuft i, at vi nu får taget hul på diskussionen om, hvordan vi behandler vores veteraner, dels fordi vi jo er modstandere af starthjælpen og derfor selvfølgelig er positive over for, at regeringen nu pr. salamimetode vil påbegynde afskaffelsen af den ved at undtage denne gruppe fra starthjælpen.

I forbindelse med det, beskæftigelsesministeren sagde, da hun var på talerstolen for et øjeblik siden, kan jeg ikke lade være at gentage, at det jo er mærkeligt, at man så forbenet tror på, at der er en effekt af starthjælpen, men alligevel synes, at den ikke er værd at byde folk, der har været udsendt som soldater. Altså, jeg synes ikke, at starthjælpen er værd at byde nogen, for kontanthjælpen er jo ikke fastsat ud fra, at man skal leve en luksuriøs tilværelse, den er fastsat som et eksistensminimum i det danske samfund, og derfor er det jo mærkeligt, at man mener, at folk, som har boet uden for Danmark i længere tid og vender tilbage, ligesom skulle kunne få rabat på almindelige ydelser, som skal holde dem kørende, eller få billigere husleje og derfor kan nøjes med en mindre ydelse.

Det gælder selvfølgelig også de hjemvendte soldater, og derfor er vi jo glade for, at regeringen tager det her initiativ. Vi støtter det varmt og håber, at man vil sige, at når det her kærlige skub, som jeg forstår at det kaldes, ikke er egnet til soldater, fordi de, med Venstres ordførers ord, skal behandles ordentligt, så burde man måske lade den ordentlighed også komme andre, som er nytillkomne til Danmark, til gode.

Kl. 15:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 15:35

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten ønsker vi at afskaffe fattigdom. Vi synes, det er helt uhyrligt, at vi i så rigt et land som Danmark har så mange mennesker, så mange børn, der lever i fattigdom. Vi kan stemme for det her forslag, der indeholder en forbedring for den lille gruppe, der består af soldater, der vender hjem fra krig, og som søger kontanthjælp.

Det er fint, at denne lille gruppe nu får gavn af at få ret til almindelig kontanthjælp. Men vi mener ligesom de andre i oppositionen, at man burde bruge anledningen til helt at få fjernet starthjælpen. Særligt nu, hvor fattigdomsåret er ved at rinde ud – et år, som regeringen har gjort hvad de kunne for at forbigå i tavshed – burde man da se at få afskaffet fattigdomsydelserne og få sikret, at der ikke er børn i Danmark, der vokser op i fattigdom.

Det blev jo meget klart, da Venstres ordfører havde ordet, hvad der egentlig er formålet med reglerne om starthjælp. Ordføreren sagde, at soldaterne skal have en god behandling, og så kan man jo ikke byde dem starthjælp, kunne man så forstå. Det betyder altså, at det helt klart er sådan, at de mennesker, der får starthjælp, er dem, man ikke ønsker skal have en god behandling; det er dem, man ikke mener skal have penge nok til at leve af.

Der er det bare, at jeg synes, det er svært at forstå, hvorfor man f.eks. synes, at en kvinde, der er flygtet fra et voldeligt ægteskab, ikke skal have en god behandling, når hun vender tilbage til Danmark. Hvorfor er det, man mener, at mennesker, der er syge og ikke er i stand til at arbejde, ikke skal have en god behandling?

For det passer jo ikke, når ministeren forsøger at give indtryk af, at der er nogle andre ydelser til folk, der er syge. Det er der ikke. Hvis man kommer til Danmark og er syg, kommer man på kontant-

hjælp, og hvis man ikke lever op til betingelserne for at få fuld kon-
tanthjælp, fordi man ikke har boet i Danmark i 7 af de sidste 8 år, så
får man starthjælp, som er for lav til, at man kan klare sig i Dan-
mark. Og man kan ikke få en masse ekstra hjælp fra kommunerne.
Det er ulovligt, hvis kommunerne går ind og giver hjælp til, at børn
f.eks. kan få mad hver dag. Det er der nogle kommuner, der alligevel
gør, fordi de simpelt hen ikke kan holde til, at der er børn, der sulter,
men det må de faktisk ikke.

Jeg synes, ministeren ville være lidt mere rimelig at høre på, hvis
ministeren trods alt stod ved, hvad det er for en lovgivning, som hun
forvalter, og som hun holder fast i at vi skal have. Og det allerbedste
ville selvfølgelig være, hvis ministeren erkendte, at vi ikke i Dan-
mark skal have børn, der lever i fattigdom, og at vi derfor skal af-
slutte fattigdomsåret med at afskaffe starthjælp og de andre fattig-
domsydelser.

Kl. 15:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Villum Christensen som ordfører for Liberal
Alliance.

Kl. 15:38

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Selv om det er sjældent, at vi her i Folketinget behandler økonomi-
ske love, der handler om beløb under 100.000 kr., har det naturligvis
stor symbolsk betydning, at soldater, der sendes i felten for landets
skyld, ikke står svagere end andre danskere i det sociale system. Vi
er derfor godt tilfredse med, at denne indlysende regel træder i kraft
straks ved lovforslagets fremsættelse.

Kl. 15:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:38

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne takke for kommentarerne, i hvert fald de fleste af dem,
og især den meget store opbakning, som lovforslaget helt generelt
har fået. Man kunne jo ellers godt, hvis man sådan lige var kommet
ind midt i debatten, have haft sin tvivl om, om der nu var så stor op-
bakning til det. Men det er der, og det vil jeg gerne takke for.

Regeringen har nu igennem længere tid arbejdet på at sikre krigs-
veteraner de bedste forhold, når de kommer tilbage efter endt missi-
on. Det er bl.a. kommet til udtryk i den veteranpolitik, der blev of-
fentliggjort af regeringen i oktober, og kommer nu yderligere til ud-
tryk i det her lovforslag. De soldater og civile, der bliver sendt af
sted på militær mission for at sikre danske interesser og udviklingen
af en mere demokratisk verden, skal også kunne stole på, at de bliver
behandlet derefter, når de kommer hjem, også selv om de muligvis
kommer til skade under deres ophold og har brug for hjælp fra det
offentlige, når de kommer hjem.

Kritiske røster – og det har vi også hørt i dag – har gang på gang
ytret, at man fuldstændig skal afskaffe starthjælpen, men det er altså
ikke regeringens holdning. Starthjælpen har virket, det gør den sta-
dig væk, og det skal der ikke ændres på. Vi har brug for færre på of-
fentlig forsørgelse, en afskaffelse vil betyde flere. Men der skal være
plads til, at soldater, der tager ned og deltager i krig og sætter deres
liv på spil på vegne af den danske stat og den danske befolkning og
under dansk straffemyndighed, også får dette ophold betragtet som
et ophold i Danmark. Soldaterhvervet kan ikke sidestilles med noget
andet; det er fagligt, det er farligt, det er heltemodigt, og det ønsker
regeringen at anerkende nu, som vi også gør det i fremtiden.

Jeg vil igen gerne takke for behandlingen af lovforslaget. Jeg ser
frem til udvalgsbehandlingen, og skulle der være spørgsmål i den

forbindelse, stiller jeg naturligvis beredvilligt op såvel mundtligt
som skriftligt.

Kl. 15:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 15:41

Maja Panduro (S):

Først og fremmest vil jeg også godt præcisere, at den sag, hvor vi jo
har en ret grundig dokumentation for at der har været en masse frem
og tilbage mellem ministeren og i det her tilfælde Socialforsknings-
instituttet om konklusionerne på en rapport, handlede om en anden
af de fattigdomsskabende ydelser, nemlig 300-timers-reglen. Man
kan så spørge sig selv, om det er udtryk for en sædvanlig praksis, og
det er en diskussion, som har bølget ganske længe. Jeg har også til
ministeren fundet den artikel, hvor det fremgår, at den tidligere be-
skæftigelsesminister blev, som det hedder i overskriften, undsagt af
sine egne embedsmænd. Den vil jeg gerne sende til ministeren. Jeg
kan sige, at den er fra Ugebrevet A4 fra den 18. april 2005 og altså
er ganske lang.

Så har jeg et spørgsmål til ministeren om det, som sagen her jo i
virkeligheden handler om, nemlig starthjælpen og den undtagelse,
som vi nu laver i forhold til veteranerne, og som vi bestemt bakker
op om: Kan vi forvente flere undtagelsesbestemmelser fra regerin-
gens side? Hvad med de mennesker, som er udsendt af f.eks.
Mærsk? Hvad med de unge mennesker, som studerer i udlandet, så-
dan som vi jo er ganske mange der gerne vil have dem til? Vil der
komme flere undtagelsesbestemmelser for de mennesker, der bliver
ramt af starthjælpen?

Kl. 15:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 15:42

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Først vil jeg gerne kvittere for, at fru Maja Panduro nu beklager ud-
talelserne. Det synes jeg er helt i orden, det kan ske for enhver at
komme til at sige noget, der ikke er helt i tråd med virkeligheden.

Når det er sagt, vil jeg til spørgsmålet om, hvorvidt man kan imø-
dese flere undtagelser, sige klart nej. Der er ikke lagt op til, at der er
andre, der skal undtages. Der er efter min bedste overbevisning in-
genting, der kan sammenholdes med, at man som soldat kæmper for
fred og frihed på Danmarks vegne i udlandet.

Kl. 15:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Maja Panduro.

Kl. 15:43

Maja Panduro (S):

Tak for det svar. Så det vil sige, at vi altså ikke kan håbe på, at den
erkendelse, som regeringen nu er kommet til, i forhold til at det jo er
en uværdig, urimelig ydelse, og det er vi enige om, når det kommer
til veteranerne, ikke vil brede sig til en forståelse af, at det jo altså
gælder for ganske mange andre grupper, også grupper af folk, som i
virkeligheden opfører sig præcis, som vi gerne vil have dem til,
nemlig unge mennesker, som studerer i udlandet og derefter vender
hjem for at bidrage til samfundet. Folk, som er udsendt af danske
virksomheder i udlandet, skal stadig ikke – for nu at bruge Venstres
ordførers ord – behandles godt.

Så vil jeg bare lige sige i forhold til ministerens konklusion om,
at jeg beklagede min udtalelse, at det synes jeg nok er at stramme
den. Jeg præciserede, at det selvfølgelig handlede om 300-timers-

reglen, en anden af de fattigdomsskabende ydelser, og at der jo også, og det ved ministeren selvfølgelig også godt, har været ganske meget diskussion om effekterne af starthjælpen, ligesom jeg sagde. Og der har også været embedsfolk fra ministeriet, som har været ude at sige: Ja, der er strammet på konklusionerne, endda fra undersøgelser, som ministeriet selv har lavet.

Kl. 15:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 15:44

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det, fru Maja Panduro fremfører her, at ganske enkelt ikke korrekt. Det er helt utrolig horribelt at skulle høre på, at der skulle være strammet op på konklusioner, at den tidligere beskæftigelsesminister skulle have bestilt konklusioner hos bl.a. SFI, som fru Maja Panduro fremfører her. Jeg synes simpelt hen, at det er helt uværdigt at diskutere det i Folketinget i dag. Det har intet på sig.

Med hensyn til det spørgsmål, som fru Maja Panduro stillede, vil jeg for det første sige, at det altså er at øve vold på Venstres ordførers, hr. Peter Juel Jensens, kommentar at sige, at vi ikke fra regeringens eller fra Venstres side mener, at man behandler folk ordentligt på starthjælp. Faktisk tværtimod, så er holdningen den både hos mig personligt, og det er det også hos regeringen og regeringspartierne, at starthjælp er et kærligt skub ud på arbejdsmarkedet. Igen vil jeg blot sige til fru Maja Panduro: Intet kan sammenstilles med, at man som soldat kæmper for fred og frihed rundtomkring i verden. Intet kan sammenholdes med det, og det er derfor, at den her undtagelse nu er blevet lagt frem, og jeg er meget glad for, at så bredt et flertal, som der er her i Folketinget, bakker op om det.

Kl. 15:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren. Nej, undskyld, hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 15:46

Morten Østergaard (RV):

Jeg får bare lyst til trods alt alligevel lige at udforske lidt, hvordan det her forslag ligesom er kommet ind i regeringens veteranpolitik. Jeg ved jo, at man har gjort et grundigt forarbejde for at kunne fremlægge en sammenhængende veteranpolitik, som blev præsenteret, og der er det jo interessant, at der må være nogle, der føler, at starthjælpen har ramt urimeligt i forbindelse med nogle af de folk, som altså som soldater tjener nationen i udlandet.

Så det kunne være, at ministeren ligesom kunne sige, om det har været et ønske fra soldaterorganisationer eller andres side, at man nu fritager den gruppe fra starthjælpen.

Kl. 15:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 15:47

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Ja, det kan jeg meget nemt svare på. Det har været et ønske i regeringen at fritage soldaterne, fordi vi ikke mener, at det at varetage kampen for fred og frihed på Danmarks vegne kan sammenstilles med noget som helst andet. Derfor ønsker vi at have den her undtagelse for lige præcis veteranerne.

Kl. 15:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

Jo, man kan sige, at hvis det var regeringens ønske, kunne man jo have undtaget den her gruppe helt fra starten, da man indførte starthjælpen, altså hvis man havde gjort sig den tanke. Men det er jo bare mærkeligt, for jeg går ud fra, at vi alle sammen er enige om, at soldater, der vender tilbage og træder ud af militæret, jo forhåbentlig også skal finde et andet og civilt erhverv. Og hvis man har den opfattelse, som ministeren har, nemlig at det at få starthjælp er et kærligt skub ud på arbejdsmarkedet, så giver det jo ikke meget mening, at man ikke vil give den hjælpende hånd til de hjemvendte veteraner, for hvem man har så stor veneration, hvorimod det jo giver stor mening for os, der er imod starthjælpen, at stemme for lovforslaget, fordi vi sådan set synes, at alle skulle undtages fra starthjælpen.

Det er jo bare der, hvor ministerens logik får, om jeg så må sige, kæden til at hoppe af, fordi man siger, at det er en stor hjælp for alle, der får starthjælp, men man vil ikke give den hjælp til de veteraner, der vender hjem, for de er noget helt særligt. Altså, der må man ligesom vælge, hvilket ben man vil stå på.

Kl. 15:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 15:48

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er netop, fordi krigsveteraner er noget helt særligt.

Kl. 15:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 15:48

Line Barfod (EL):

Selv om man synes, at krigsveteraner er noget helt særligt, og at de fortjener at få en ordentlig hjælp, hvorfor er det så, at man ikke synes, at andre mennesker fortjener at få en ordentlig hjælp? Hvorfor er det, man mener, at børn ikke fortjener at få en ordentlig barndom, fordi deres forældre f.eks. er syge? Det er bare det, der så svært at forstå. Hvorfor er det, ministeren mener, at der er nogle børn, der ikke fortjener at vokse op uden fattigdom i Danmark?

Kl. 15:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 15:49

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Starthjælpsens grundprincip er det, at det ikke er en særlig høj ydelse, men at der til gengæld er et meget stort incitament til netop at bruge den arbejdsevne, man har, til at lære dansk, til at komme ud på arbejdsmarkedet, til at blive en del af det danske samfund, og det er det, de undersøgelser, der er blevet gennemført omkring starthjælpen, også har vist, nemlig at det også er sådan i virkeligheden, at det ikke bare er noget, der er udtænkt på Christiansborg eller rundtomkring i ministerierne lige omkring Christiansborg, nej, det virker rent faktisk.

Så starthjælpsens grundprincip er det helt klare at få de her mennesker ud på arbejdsmarkedet hurtigst muligt, at give et incitament til det, at give et incitament til at blive en del af det danske samfund.

Kl. 15:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Line Barfod.

Kl. 15:49

Kl. 15:52

Line Barfod (EL):

Jeg er med på, at ministeren i sine år som politisk ordfører har øvet og øvet sig på at kunne blive ved med at sige noget, som ingen andre tror på. Men det var ikke det, jeg spurgte om. Jeg er med på, at mennesker, der er klar til at komme ud at arbejde, også tager et arbejde – det gør de, uanset om de er på starthjælp eller en anden ydelse, de vil gerne ud at arbejde.

Nu snakker jeg om dem, der er syge, dem, der ikke er i stand til at arbejde, f.eks. den enlige mor, der er enlig, fordi hun er flygtet fra et voldeligt ægteskab, og som er kommet tilbage til Danmark og er syg, og de mange andre, der er for syge til at tage et arbejde. Hvorfor skal de og deres børn ikke behandles ordentligt? Hvorfor synes ministeren, at de ikke fortjener at få en fuld kontanthjælp, mens de forhåbentlig får det bedre og en dag bliver i stand til at komme i arbejde? Hvorfor fortjener de børn at vokse op i fattigdom?

Kl. 15:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 15:50

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen der er jo den grundlæggende forskel på fru Line Barfod og mig, at jeg mener, at starthjælpen er et ganske godt instrument til netop at hjælpe folk ud på arbejdsmarkedet, og det er også det, undersøgelserne viser, at den er. Jeg er fuldstændig på linje med fru Line Barfod vedrørende det faktum, at starthjælp ikke er nogen høj ydelse, men det har jo heller ikke været meningen, at starthjælpen skulle være nogen høj ydelse. At man så ved siden af starthjælpen kan modtage andre former for ydelser, glemmer fru Line Barfod fuldstændigt.

Grundprincippet og formålet med starthjælpen er at hjælpe mennesker i gang i det danske samfund, når de er kommet til Danmark, og give dem et klart incitament til at blive en del af det danske samfund. Og det er også det, vi kan se at starthjælpen rent faktisk gør.

Kl. 15:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 57:**Forslag til lov om etablering af den selvejende institution Udbetaling Danmark.**

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).
(Fremsættelse 11.11.2010).

Kl. 15:52

Forhandling**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Forhandlingen er åbnet. Hr. Erling Bonnesen som ordfører for Venstre.

(Ordfører)**Erling Bonnesen (V):**

Tak for det. I Venstre støtter vi lovforslaget om Udbetaling Danmark. Det gør vi, fordi vi her har at gøre med et forslag, der flytter penge fra administration til borgernær service. Med lovforslaget L 57 etableres institutionen Udbetaling Danmark med hovedsæde hos ATP i Hillerød, der fremadrettet på omkostningsdækket basis vil stå for håndteringen af opgaven.

Navnet »Udbetaling Danmark« dækker over en samling af den objektive sagsbehandling for de 98 kommuner i fem regionale afdelinger, der fremover skal stå for at sagsbehandle fem udvalgte sagsområder, som i dag ligger i kommunerne.

Forslaget er et led i aftalen mellem KL og regeringen om kommunernes økonomi for 2011, og beregningerne viser, at der ved oprettelsen af Udbetaling Danmark kan spares cirka 300 mio. kr., der som en del af aftalen tilfalder kommunerne. Dermed sikrer vi, at penge, der i dag bruges til administration, fremover kan anvendes til borgernær service, varme hænder og udvikling i kommunerne.

L 57 indeholder ikke specifikke regler for sagsbehandling, ankesmuligheder eller lignende, og det skyldes, at L 57 kun er det første lovforslag af flere, der vil færdiggøre etableringen af den selvejende institution Udbetaling Danmark. Det konkrete lovgrundlag for sagsbehandlingen vil derfor blive behandlet i et separat lovforslag senere her i Folketinget.

Det betyder også meget for os i Venstre, at der allerede nu er igangsat en god dialog mellem KL og ATP, således at overflytningen af op imod 1.500 medarbejdere fra kommunerne til ATP kan komme til at foregå på en tryk og velgennemtænkt måde for så vel medarbejdere som for de danskere, der fremover vil skulle have deres sag behandlet af Udbetaling Danmark.

Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 15:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 15:54

Line Barfod (EL):

Jeg vil bare gerne høre, om Venstre mener, at det vil være en fordel for udviklingen i yderområderne i Danmark, hvis det fremover bliver sådan, at man skal på mindst 1 dags rejse, hvis man ønsker personlig betjening, når man skal have noget hjælp og vejledning om pension, boligsikring eller andre af de ydelser, som Venstre ønsker skal centraliseres nogle ganske få steder i landet?

Kl. 15:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:55

Erling Bonnesen (V):

Borgeren skal heller ikke på en daglang rejse for at få besvaret sine spørgsmål. Det er fortsat sådan, og det fremgår også af sagsmaterierne, at borgeren, der har spørgsmål, stadig væk kan henvende sig hos sin lokale kommune og få behandlet sine personlige spørgsmål til sagen. Så det her er jo så at sige samlingen af maskinberegningerne og udbetalingerne.

Kl. 15:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Line Barfod.

Kl. 15:55

Kl. 15:57

Line Barfod (EL):

Men hvis kommunerne stadig væk skal stå for sagsbehandlingen, hvis man stadig væk skal kunne få nøjagtig den samme sagsbehandling i kommunerne, som man kan få i dag, hvori ligger så den store besparelse?

Kl. 15:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:55

Erling Bonnesen (V):

Jamen den ligger jo i, at man så at sige får samlet maskinberegningerne og udbetalingerne. Det er sådan mere den tekniske side af det, og det er da oplagt for mig, at man rationaliserer den tekniske side af sagen, bruger de it-løsninger, der er til rådighed i dag, og på den måde får frigjort nogle ressourcer fra administrationen, som kommunerne så selv kan prioritere i henhold til aftalen, for de får jo lov til at beholde pengene, og det synes jeg er godt.

Kl. 15:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Meta Fuglsang for en kort bemærkning.

Kl. 15:56

Meta Fuglsang (SF):

Jeg tror, at mine spørgsmål og bemærkninger knytter sig lidt til det samme spor, som fru Line Barfod lagde ud. For spørgsmålet, som det startede med, var jo egentlig, om det var en god idé, at man på den måde fjernede stillinger, årsværk, bredt fra kommunerne og så centraliserede dem.

Altså, hvis vi går ud fra, at det her betyder, at der bliver færre stillinger i den kommunale forvaltning, udeomkring i kommunerne, fordi der skal centraliseres, og besparelserne vel ligger i, at stillingerne kan skæres væk, er det så ikke rigtigt forstået, at der er nogle stillinger, som bliver skåret væk i de kommuner, som vi populært kalder udkantskommuner? Og hvordan har ordføreren det med, at man på den måde nedprioriterer offentlige stillinger i nogle områder, som er ret hårdt ramt i forvejen med hensyn til job?

Kl. 15:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:57

Erling Bonnesen (V):

Inden man nu kommer for langt med retorikken i forhold til centralisering, tror jeg lige, man skal kigge en ekstra gang efter i papirerne, for der er jo tale om fem centre fordelt over hele landet. Og det synes jeg sådan set er en god balance, for det viser lige præcis, at man også har fået afvejet det her sådan, at det sikrer beskæftigelse, aktivitet og de afledte effekter, det også vil give ud over hele landet. I stedet for at have det placeret 98 forskellige steder, bliver det fem steder, men jeg synes, at balancen ligger meget fint i, at det stadig væk er fem steder, der er fordelt over hele landet, og dermed støtter man jo også bredt op om beskæftigelsen ud over det ganske land.

Kl. 15:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Meta Fuglsang.

Meta Fuglsang (SF):

Nu bliver jeg forvirret på et højere plan, eller jeg håber i hvert fald, at det er på et højere plan, end da vi startede det her, for det lyder på ordføreren, som om det her nærmest accelererer en udvikling, hvor man sådan spreder goderne udeomkring i hele landet, når man laver den her omlægning, og det er ikke det, jeg læser, når jeg læser det her. Jeg læser faktisk, at hvis der skal være en idé i, at man rationaliserer noget som helst, betyder det jo, at der er færre stillinger. Så det forstår jeg ikke helt.

Men den anden side af det er så den besparelse, der er lagt op til her, altså som er i det her forslag? Hvad nu hvis den ikke kommer? Er ordføreren klar til at kigge på det her igen, hvis det viser sig under forberedelsen af det her eller under det videre forløb, at der ikke er den besparelse? Er ordføreren så villig til at kigge på, om vi skal lave noget om på det her? Eller er det her så et fait accompli?

Kl. 15:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:58

Erling Bonnesen (V):

Det fremgår meget præcist også af papirerne, at der jo er en stor enighed om – mellem staten og regeringen på den ene side og kommunerne på den anden side – at der er et rationaliseringspotentiale at komme efter her. Så synes jeg, at det ligger lige til højrebænet at indhøste den rationaliseringsgevinst og få de penge omsat til noget borgernær service.

Det har jo lige præcis været en stor del af diskussionen og debatten også i forbindelse med hele kommunalreformen. Her er der et synligt eksempel på, at man får indhøstet nogle rationaliseringsgevinster og siger værsgo til kommunerne: I får lov til at beholde pengene og kan selv udvikle servicen på det. Der ligger jo et grundigt datamateriale til grund for det her, som kommunerne selv har været med til at skaffe til veje på basis af de oplysninger og fakta, som de har. Så det tror jeg ligger i meget trygge hænder; det er jeg i hvert fald rolig ved.

Kl. 15:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 15:59

Rasmus Prehn (S):

Når Venstres ordfører giver udtryk for, at det ligger lige til højrebænet at indkassere den her rationaliseringsgevinst, så siger Venstres ordfører jo sådan set også, at det ligger lige til højrebænet at nedlægge arbejdspladser, kommunale arbejdspladser, i mindre kommuner og flytte dem til nogle færre centre. Helt konkret er det jo sådan, at man laver de her fem centre. Det betyder jo så, at man flytter arbejdspladser fra Bornholm til Hillerød, fra Sydfyn og Midtfyn til Haderslev, fra Thisted til Frederikshavn og så fremdeles. Man flytter altså fra mindre udkantskommuner til nogle større centre. Kan ordføreren ikke bekræfte, at det sådan set er det, der ligger i forslaget her, så det, som Venstre var ude med her i april måned, hvor man talte en masse om, at nu ville Venstre være partiet, hvor man gjorde noget for Udkantsdanmark, i hvert fald ikke er det, som det her forslag imødekommer? Tværtimod nedlægger man arbejdspladser i de mindre kommuner og flytter dem ind til nogle centrale centre. Er det ikke korrekt opfattet?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:00

mere velfærd til lige præcis de samme borgere, så synes jeg sådan set, vi lidt nærmer os en win-win-situation.

Kl. 16:00

For så vidt angår det med, at skrivebordet står et lidt andet sted, så prøv at se perspektivet en gang mere og tænk lidt over, hvor mange danskere der egentlig får nyt job hvert år. Vi ved jo, at der en meget stor omskiftelighed på det danske arbejdsmarked, og det er der nogle medarbejdere her, der også bliver en del af, så det betragter jeg egentlig som ganske naturligt.

Det, man skal hæfte sig ved, er jo slutresultatet og outputtet, der kommer ud af det, og det er godt, og det tror jeg også at medarbejderne i sidste ende vil være tilfredse med.

Kl. 16:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Rasmus Prehn som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 16:03

Erling Bonnesen (V):

Jeg tror, at der er stor forståelse for perspektivet i den her sag, for hvis vi får perspektivet med i sagen, er det jo lige præcis, at man vil rationalisere nogle maskinberegninger, nogle tekniske løsninger, som man så får samlet, finder et rationaliseringspotentiale i det, og så får man lov at beholde det i kommunerne. Og ja, der er nogle, der så, kan vi sige, skal have deres skrivebord stående et andet sted. Men når perspektivet er, at man så at sige kan veksle nogle penge fra administration til mere velfærd og service, jamen så er det jo det, vi har et ansvar for. Så for mig ligger det lige til højrebænet at indhøste det.

Påstanden om, at der ikke skulle blive gjort noget for Udkantsdanmark i det her, synes jeg er et helt forfejlet synspunkt, fordi balancen jo netop ligger i, at der er fem centre, og det er jo mange, der så er beskæftiget i dag lige præcis i landdistrikterne og i provinsen, som fortsat vil være det, men hvor skrivebordet lige kommer til at stå lidt andet sted. Det tror jeg også at medarbejderne er helt med på.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:01

Rasmus Prehn (S):

Det, som Venstres ordfører giver udtryk for, er, at det handler om, at skrivebordet skal stå et lidt andet sted. Kan Venstres ordfører ikke sætte sig ind i, at det har ret betydelige konsekvenser for den medarbejder, der f.eks. har sit job, sin familie og sit skrivebord i Rønne, og som nu skal flytte til Hillerød? Det er jo ikke resten af familien, som har fået nyt job i Hillerød, det er kun den enkelte person. Vil det ikke få konkrete konsekvenser for den person at skulle flytte fra Bornholm til Hillerød? Det synes jeg at ordføreren skulle tage at svare på.

Så har jeg et spørgsmål vedrørende borgerperspektivet, for det her handler også om, hvad det er for en service, borgeren får. Hvordan vil Venstre sikre, at der skelnes mellem, hvad der er objektiv sagsbehandling og hvad der er mere individuel eller subjektiv sagsbehandling? Skal man f.eks. som borger have folkepension, så er det objektivt, men skal man have et brilletilskud eller fodbehandling, er det noget mere individuelt, hvor der skal subjektiv sagsbehandling til. Hvordan sikrer man, at det bliver kædet sammen? I dag foregår det jo samme sted, og det er netop i kommunens borgercenter.

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:02

Erling Bonnesen (V):

Som det også fremgår af sagen, skal man, hvis man ser det med borgerens øjne – og det synes jeg sådan set er en god vinkel at spørge og få svaret ud fra – stadig væk henvende sig hos sin kommune, som man altid har gjort, hvis man har et spørgsmål. Man stiller sit spørgsmål og får det formentlig lige så godt besvaret, som man altid har fået, og så tror jeg, at borgeren er meget afslappet over for, om den maskine, der så beregner det i sidste ende, står det ene, det andet eller det tredje sted. Det er sådan set ikke det, der er så afgørende.

Det, der er afgørende, er lige præcis, at borgeren får det rigtige svar, og hvis man så har i baghovedet, at den her lov danner grundlag for, at der kan veksles nogle penge fra mindre administration til

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Tanken med lovforslaget er at samle nogle af kommunernes sagsbehandlingsopgaver i en række centrale centre. Forslaget er, at når borgerne skal have udbetalt folkepension, boligsikring eller andre ydelser efter såkaldt objektive kriterier, der behandles ens i hele landet, så kan man med fordel samle disse opgaver centralt og dermed spare på administrationen. Regeringen lover helt konkret, at der kan spares 300 mio. kr. om året, når lovforslaget er fuldt indfaset. Der er dog også betydelige etableringsomkostninger, der skønnes at være en engangsomkostning i omegnen af 370 mio. kr.

Fra socialdemokratisk side er vi normalt altid positivt indstillet over for forslag, der gør, at samfundet kan spare penge, at borgerne får den samme service, men at der bruges færre skattekrone. Og nu hvor selveste kommunernes officielle talerør, Kommunernes Landsforening, har tilsluttet sig en aftale med regeringen om den ordning, kan vi som udgangspunkt godt være positivt indstillet over for hensigten, over for intentionerne med det her forslag. Men imidlertid er der flere ting, herunder de mange kritiske høringssvar og henvendelser fra borgergrupper og interesseorganisationer, som tyder på, at det her forslag måske lyder lidt for godt, i forhold til hvad der er sandt. Derfor forholder vi Socialdemokrater os noget mere spørgende og afventende i forhold til det her lovforslag.

Har regeringen nu hastet det her lovforslag for hurtigt igennem? Har regeringen nu lært tilstrækkeligt af de fejl, man begik, da man centraliserede SKAT, politi, retskredse og tinglysning? Vil forslaget, som regeringen påstår, reelt set give kommunerne de her besparelser, som der er stillet i udsigt?

Vi ved, det er kommunerne, der hænger på regningen for etableringen på 370 mio. kr., men vi ved reelt ikke noget om, om sagsbehandlingen bliver billigere. Bliver der f.eks. færre, der henvender sig i borgerservice, selv om kommunerne nu har færre medarbejdere med ekspertise på området? Det ved vi reelt ikke noget om. Vi ved kun, at det ikke gik sådan, da man centraliserede SKAT.

Passer det, når en kommune som f.eks. Norddjurs skriver i sit høringssvar, at man regner med, at landets kommuner taber hele 105 mio. kr. om året på den her form for centralisering? Kan det være rigtigt, når en kommune som Aalborg giver udtryk for, at den beregningsmodel, som er lagt til grund for de besparelser, ikke tager højde for de seneste mange rationaliseringer, hvor man bruger færre årsværk, end man gjorde tidligere? Det er der heller ikke taget højde for.

Mener regeringen i ramme alvor, at det er SKAT, der skal overtage opgaven med opkrævning, nu hvor deres indsats på dette område ikke ligefrem har været succesfuld? Skulle man ikke i stedet for lytte til Kommunernes Landsforening, som i sit høringssvar skriver, at opgaveløsningen bør forblive i kommunerne?

Er det nu realistisk at isolere de såkaldt objektive sager fra de sager, der kræver en individuel vurdering og konkret kendskab til den enkelte borger? Og risikerer borgeren nu ikke at skulle henvende sig to steder i stedet for kun et? Var det ikke sådan, at landets statsminister i sin tid, da han var indenrigsminister, rent faktisk stillede borgerne i udsigt, at der kun skulle være én indgang til det offentlige? Sådan husker vi det fra socialdemokratisk side.

Hvordan er det egentlig med medarbejderne? Er der medarbejdere nok tilbage i de kommunale servicecentre til at sikre en tilstrækkelig god service til de mange, der stadig vil møde op dér? Er det muligt at sikre tilstrækkeligt med kvalificerede medarbejdere i de nye centrale centre? Vil medarbejderne være villige til at flytte eller rejse, i nogle tilfælde hundredvis af kilometer, når de ved, at mange af dem siden hen gøres overflødige? Og hvorfor er det, at medarbejderne ikke skal have en repræsentant i bestyrelsen for den nye institution Udbetaling Danmark?

Det er blot nogle af de rigtig mange spørgsmål, vi Socialdemokrater finder det helt afgørende at få svar på, inden vi endeligt tilkendegiver vores støtte til det her forslag.

Jeg vil gerne nævne, at vi er en kreds af partier, som synes, det er mere rimeligt, at det her lovforslag behandles i regi af Kommunaludvalget. Vi tog for et halvt års tid siden initiativ til, at vi skulle have en høring på det her område. Det fik vi ikke, det ville vi gerne have haft, men vi har faktisk prøvet at arbejde indgående med det her i Folketingets Kommunaludvalg. Nu er det så imidlertid blevet placeret i Folketingets Socialudvalg. Vi vil gerne opfordre til, at vi kan få lov at behandle det her i Kommunaludvalget, hvor vi synes det rettelig hører hjemme.

Vi mener også, at med alle de udeståender, der er, og med alle de ubesvarede spørgsmål kunne det være en rigtig god idé at få en høring på det her område. Hastværk er lastværk, og der er for mange ting i det her lovforslag, som ikke er belyst tilstrækkeligt.

Kl. 16:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 16:09

Erling Bonnesen (V):

Tak. Nu er det jo tit og mange gange, også i den offentlige debat – og fint med det – blevet efterspurgt: Prøv at vise os nogle konkrete eksempler, hvor der bliver hentet nogle rationaliseringsgevinster som opfølgning på de her store reformer. Her er et fuldstændig klart, enkelt eksempel på, at man kan veksle administration til mere velfærd og service til borgerne. Der er penge at spare ved det. Spørgsmålene er besvaret og ligger i sagen. Er det ikke godt? Burde man ikke kunne sige, at det egentlig var et rigtig godt eksempel på, at det også har været godt at få gennemført nogle af reformerne, som veksler fra noget administration til noget mere service.

Kl. 16:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:09

Rasmus Prehn (S):

Som jeg også startede min ordførertale med, er vi Socialdemokrater selvfølgelig altid positive over for, hvis man kan få mere for de samme penge. Derfor synes vi også, at ånden i forslaget og intentionen om at se, om ikke man kan gøre nogle ting på en mere smidig og effektiv måde, er positiv. Men der er altså også bare en masse borgergrupper, en masse interesseorganisationer, en masse forskellige af de forskellige høringssvar, vi har set, som peger på, at der er ting, der er svære at forklare. Kan vi nu nødvendigvis få den samme service? Hvordan bliver medarbejderne stillet osv.? Det synes vi er vigtigt,

inden vi bare haster det her igennem, at få ordentligt belyst. Det synes vi er vigtigt. Det kan få katastrofale konsekvenser, hvis folk, der ansøger om folkepension, går glip af ydelser, eller folk, der skal have boligsikring, går glip af ydelser, og det er altså også problematisk, hvis det er sådan, at man ikke længere har de samme kvalificerede medarbejdere, som man tidligere havde, fordi man flytter rundt på dem, fordi man skærer ned osv. Det skal belyses, inden vi er parate til at tage det her skridt.

Kl. 16:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:10

Erling Bonnesen (V):

Jeg synes, det er udmærket, at man så nævner de ting: at der skal skabes klarhed over, at det foregår i en god proces, og at der er taget hånd om det i forhold til medarbejdere og sikret, at borgerne får udbetalt det, de skal have. Det fremgår jo også lige præcis af sagen, at de ting så at sige er besvaret og på plads, sådan at man netop med ro og tryghed kan sige: Her er et rigtig godt eksempel på, at man når helt frem til en win-win-situation, hvor man sparer nogle penge på administration, der kan gå til mere velfærd. Skulle man ikke faktisk skynde sig at blive færdig med det her forslag i stedet for at prøve at trække det i langdrag?

Kl. 16:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:11

Rasmus Prehn (S):

Hvis vi gør det her på den forkerte måde, risikerer vi, at det i stedet for at blive et rationaliseringsforslag – et forslag, vi tjener penge på – er noget, der sådan set både bliver dyrere for samfundet og også mere besværligt for borgerne, og det har vi ikke lyst til. Vi har jo set tidligere med skat, tinglysning og andre ting, at regeringen har lovet guld og grønne skove, at nu skulle vi bare lige indkassere den her rationaliseringsgevinst – det lå lige til højrebænet, sagde Venstre – og så har vi set, at det alligevel endte med ringere service, store udgifter osv.

Derfor tillader vi os som kritisk opposition at stille de her spørgsmål. For der er nogle helt åbenlyse ting, som regeringen ikke kan svare tilstrækkelig godt på: Hvordan er det f.eks. med at adskille objektiv sagsbehandling fra den mere personlige, subjektive? Det forekommer svært. Hvorfor kan man ikke lige så godt visitere folk til folkepension og brilletilskud på samme tid? Hvorfor skal det foregå to forskellige steder? Og hvordan hænger det i øvrigt sammen med det, regeringen lovede, nemlig at vi skulle have én indgang til det offentlige? Det er svært at forstå.

Kl. 16:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Bent Bøgsted som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 16:12

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Det her lovforslag er jo det, der bygger Udbetaling Danmark op, og så kaldet objektive sagsbehandlingscentre, hvoraf der er fem rundt om i Danmark: et i Hillerød, der er hovedcenter, og hvor ATP er, et i Vordingborg, et i Haderslev, et i Holstebro og et i Frederikshavn. Det skal så medvirke til at gøre administrationen lettere og enklere for kommunerne i forbindelse med folkepension, førtidspension, bo-

ligstøtte, barseldagpenge og børnebidrag. Det burde være noget, som kommunerne gerne vil have, og det er også en aftale, der er indgået med Kommunernes Landsforening, som har haft stor indflydelse på, hvad der skal ske. Desuden har Kommunernes Landsforening jo flertal i bestyrelsen; de indstiller formanden for bestyrelsen og fem medlemmer, så de har stor indflydelse på Udbetaling Danmark, og hvordan det kommer til at fungere.

Det her vil så medføre, at der selvfølgelig skal flyttes nogle folk fra kommunerne og over i Udbetaling Danmark. I forbindelse med opbygningen af Udbetaling Danmark er der lavet en undersøgelse, hvor kommunerne har indberettet, hvor mange årsværk de bruger på sagsbehandlingen, og de oplyste over for Deloitte og KL, at det drejer sig om 2.000 årsværk. Og fremover vil det blive sådan, at der, når vi kommer til 2012, stadig væk skal være 500 årsværk ude i kommunerne. Det er dem, der i borgerservice skal tage sig af alt, hvad der hedder personlig betjening. Er der nogen, der føler, at de har behov for personlig betjening, skal de op i borgerservice og snakke med en af sagsbehandlere der. Og Udbetaling Danmark varetager så alt, hvad der ikke kræver personlig betjening.

Det er altså et stort fremskridt, og med tiden – når det er fuldt indfaset – vil der være 500 årsværk i kommunerne, 1.000 årsværk i Udbetaling Danmark, og der vil så efter aftale med KL være en besparelse på 500 årsværk, der giver 300 mio. kr., som bliver i kommunerne. Det er jo penge, der kan bruges til andre formål ude i kommunerne, f.eks. indsatsen for de svage.

Så Dansk Folkeparti ser det som et rigtig godt tiltag, og vi forventer egentlig, at kommunerne går aktivt ind i at få indfaset det her. Jeg har selvfølgelig også hørt, at der har været kritik, og vi har også modtaget breve fra kommuner, som siger, at det ikke går helt, som de har regnet med, og det har noget at gøre med, hvor mange årsværk man regner med. Men der må man så bare lige sige, at kommunerne selv har indberettet, hvor mange årsværk de har brugt på det, og så kan det jo ikke hjælpe noget, at de bagefter kommer og siger, at så mange årsværk bruger de ikke. Så der må man se på, hvad der er op og ned i det. Men jeg tror da på, at kommunerne har indberettet de rigtige tal til KL og Deloitte i forbindelse med forundersøgelsen.

Der har også været en indsigelse vedrørende tjenestemændene, i forbindelse med at de skal overflyttes til staten, og man har spurgt, hvorfor de ikke kan blive i kommunerne. Jeg har ikke nogen fornemmelse af, at der skulle være stor forskel på at være tjenestemand under staten og være tjenestemand under kommunen. Jeg forventer egentlig, at tjenestemænd har de samme vilkår, selv om det er under kommunen og de bliver udlånt til ATP. Så jeg kan egentlig ikke se, at det skulle være det store problem.

Med hensyn til placeringen af de her centre var det jo sådan, at de skulle placeres i Udkantsdanmark, og det er de også blevet. Og det var netop for at sikre statslige arbejdspladser og sikre arbejdspladser i Udkantsdanmark. Så jeg ser egentlig frem til, at det bliver nogle gode centre. Og jeg ved godt, at der er nogle, der kommer til at få længere kørsel, og at nogle skal til at flytte, men der er ikke nogen, der tvinger nogen ud i de her centre; det er frit, om man vil være med i centrene eller ikke være med. Så på den måde er det ikke sådan, at man kan sige, at de bliver tvunget til at skulle ud på den tur.

Med hensyn til dem, der ikke bliver brugt for med tiden – de her 500 årsværk, der spares – ved vi også, at rigtig mange af de årsværk, måske alle sammen, vil kunne skæres væk ved naturlig afgang, da vi ved, at vi har store årgange, der forlader arbejdsmarkedet, især i kommunerne, her inden for de næste år.

Men alt i alt synes jeg, at det er et rigtig godt forslag. Dansk Folkeparti ser frem til det videre arbejde med det, og jeg er sikker på, at vi får nogle rigtig gode og velfungerende centre.

KL 16:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger, først fra hr. Rasmus Prehn.

KL 16:18

Rasmus Prehn (S):

Jeg kan godt forstå, at Dansk Folkepartis hr. Bent Bøgsted gør et særligt nummer ud af det med placeringen af de her centre, for det er jo en kendt sag, at Dansk Folkepartis ordfører sikrede placeringen i Frederikshavn, hvor Dansk Folkepartis ordfører selv sidder i byrådet. Der var en forside på Nordjyske Stiftstidende, og ordføreren blev nærmest redet på skjolde gennem Frederikshavn i sejrsløb over den her placering. Det er vi også glade for i Nordjylland, det er jo dejligt at få arbejdspladser dertil, det har vi stærkt brug for. Så det er jo en vigtig sejr, ingen tvivl om det – tillykke med det.

Men når det så er sagt, kan ordføreren, som også er arbejdsmarkedsordfører for Dansk Folkeparti, så ikke forstå, at der er medarbejdere rundtomkring i landet, som er bekymrede over den her situation? Jeg står her med et, synes jeg selv, ret spændende dokument, som er blevet lavet af medarbejderne i Randers Kommune, hvor de har samlet en hel masse spørgsmål.

Det, de stiller som spørgsmål, er: Forestiller man sig i ramme alvor, at de her 1.500 mennesker, der er tale om skal flyttes, vil sige ja til at flytte mange hundrede kilometer? Altså, de har prøvet at komme med nogle eksempler bare for Randers Kommune: De har til Holstebro 155 km, til Frederikshavn 164 km, 302 km til Vordingborg og 359 km til Hillerød. Det er jo langt at rejse eller at flytte. Forestiller man sig, at medarbejderne er villige til det, når de så ved, at i løbet af en kort årrække er der en tredjedel af dem, der skal afskediges? Kan Dansk Folkepartis arbejdsmarkedsordfører ikke komme med nogle overvejelser om den form for medarbejderpolitik og den usikkerhed, de her mennesker føler?

KL 16:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Ordføreren.

KL 16:19

Bent Bøgsted (DF):

Tak til det første. Jeg ved da, at hr. Rasmus Prehns kollega hr. Bjarne Laustsen også er meget begejstret for placeringen i Nordjylland, så fra den front, Socialdemokratiet, vil jeg nok i hvert fald ikke høre nogen kritik. Ellers har hr. Rasmus Prehn da nået at lægge sig ud med hr. Bjarne Laustsen; så jeg går ikke ud fra, at det er det.

Vedrørende den rapport, som hr. Rasmus Prehn kom med, der fortæller, hvor langt der er fra Randers til Frederikshavn og til Hillerød, vil jeg sige: Jeg tror da ikke, at der er nogen, der har forestillet sig, at dem fra Randers skulle køre til Hillerød eller til Frederikshavn. Der er et center i hver region, og de kommuner, der er i regionen, afgiver medarbejdere til det center. Der er ingen, der bliver tvunget til at flytte med, og med hensyn til langt størsteparten – hvis ikke alle sammen – der med tiden skal fratræde stillinger, fordi der skal spares de her 500 årsværk, vil det kunne ske ved naturlig afgang.

Det kan da godt være, at der er nogle, der vil søge fra Randers til Frederikshavn. Det kan da også være, at der er nogle, der kunne tænke sig at flytte – det vil jeg da ikke udelukke – men der er da ikke lagt op til, at man skal køre land og rige rundt for at komme til et center. Det er meningen, at dem, der er inden for samme region, er dem, der skal koncentreres i det center, altså dem, der har lyst til det. Og det vil da selvfølgelig også medvirke til, at der er nogle, der siger: Nej, vi vil ikke flytte. Så kommer der nogle nyansettelser i de

centre, der er der. Men det er ikke sådan, at man skal køre fra Randers til Hillerød eller til Frederikshavn.

Kl. 16:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:21

Rasmus Prehn (S):

Det eksempel, der er i deres egen region, altså i tilfældet med medarbejderne i Randers, er jo så Holstebro, og der er 155 km, så det er jo også en sjat. Det er næsten lige så langt, som der er til Frederikshavn. Jeg vil gerne medgive, at det er dejligt med arbejdspladser i Nordjylland – det bakker jeg op om, ligesom hr. Bjarne Laustsen gør – men det er bare et spørgsmål om, om man ikke skal tage hensyn til medarbejderne her. Jeg synes i hvert fald, det er interessant, at man lige pludselig simpelt hen sætter folks fremtid på spil i den her forstand. Det er i hvert fald en overvejelse værd.

En anden ting er det med objektiv sagsbehandling. Hvordan kan man vide sig helt sikker på, at der nu er tale om objektiv sagsbehandling, at nu er der ikke andre ting, der lapper ind over? Det, vi hører fra medarbejderne, er jo, at mange gange, når man sidder og behandler en ansøgning om folkepension, dukker der nogle andre ting op, hvor man så finder ud af, at vedkommende også har mulighed for at få tilskud til subjektive ting, som så skal foregå i kommunalt regi. Risikerer vi ikke, og er Dansk Folkeparti ikke bekymret for, at landets pensionister går glip af tilskud, de rent faktisk lovgivningsmæssigt er berettiget til, fordi de falder mellem to stole? Nu er der ikke kun ét sted at henvende sig, nu er der ikke kun én indgang til det offentlige; nu er der flere.

Kl. 16:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:22

Bent Bøgsted (DF):

Nu står hr. Rasmus Prehn med en rapport fra Randers. Jeg forstod det sådan, at det var i Randers Kommune, de havde lavet den rapport. Hvis nu centeret for objektiv sagsbehandling var blevet lagt i Randers, var der aldrig en, der havde kvækket en lyd i Randers. Så var det dem ude i Holstebro eller i Ringkøbing, der havde sagt noget. Så uanset hvor det var blevet placeret, ville der være nogle, der sagde: Det er også forkert, at det er blevet placeret der. Sådan er det altid, det vil jeg garantere for. Nu har vi fem centre, og der er 98 kommuner, og det vil sige, at der er 93 kommuner, der er utilfredse med, at de ikke har fået centeret. Sådan er det altid, men vi har kun fem centre at dele ud.

Med hensyn til det her med bekymring for borgerne, altså for, om de kan miste noget, vil jeg sige, at det er så enkelt, at vedrørende alt, der kræver personlig betjening, skal man henvende sig i borgerservice; de skal op i borgerservice og have den betjening. De her centre, Udbetaling Danmark skal stå for, er kun der, hvor der ikke er borgerkontakt. Alt, hvad der kræver borgerkontakt, foregår stadig væk i borgerservice. Det er derfor, at kommunerne selvfølgelig skal beholde nogle medarbejdere til at løse opgaverne.

Kl. 16:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 16:23

Line Barfod (EL):

Men jeg forstår det bare ikke, hvis alt det, der kræver borgerkontakt, stadig væk er i kommunen. Når den ældre dame, der nu for hundrede

syttende gang har fået en ny pensionsregning og ikke kan forstå alle de her mange tal på papiret, hvem er det så, der skal yde den hjælp og forklare, hvordan det hænger sammen, hvis de medarbejdere, der har forstand på det og helt konkret har lavet beregningen af den ældre dames pension, ikke længere er i borgerservicecentre, men sidder et helt andet sted? Hvem skal forklare hende, hvordan det hænger sammen?

Kl. 16:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:24

Bent Bøgsted (DF):

Nu er det sådan, at der er 500 årsværk tilbage i kommunerne, der gerne skulle have forstand på den slags her, og det er dem, der skal forklare hr. og fru Jensen, hvad der er problemet. Vi ved, at langt størstedelen, måske 85-90 pct., af det arbejde, der ligger i det, ikke kræver borgernær kontakt.

Jeg kunne forstå fru Line Barfods bekymring, hvis der overhovedet ikke var nogen tilbage i kommunerne, der kunne løse opgaverne, men det er netop det, der er. I dag er der 2.000 årsværk ude i kommunerne til at løse alle opgaverne, det er det, kommunerne selv har indberettet de har, men så bliver de 1.500 flyttet til Udbetaling Danmark. De 500 årsværk bliver ude i kommunerne til at tage sig af den personlige betjening. I 2012, og når det hele er indfaset, forventer man, at der kan spares 500 årsværk væk, og det er der, jeg siger, at den besparelse kommer til at foregå ved naturlig afgang, fordi der er rigtig mange, der forlader arbejdsmarkedet.

Så jeg er ikke så bekymret for, at der ikke er nogen ude i kommunerne til at løse opgaverne.

Kl. 16:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 16:25

Line Barfod (EL):

Men de, der laver beregningerne, de, der laver den pensionsudbetaling, som fru Olsen kommer op til kommunen med, er ikke længere i kommunen, de sidder et helt andet sted. Så fru Olsen kommer med sin pensionsberegning og kan ikke forstå den, fordi den er helt anderledes end den, hun fik måneden før, og end den, hun fik måneden før igen. Hvordan skal den medarbejder i kommunen på borgerservicecenteret, der også skal tage sig af en masse andre ting, som man jo skal på et borgerservicecenter, kunne forklare fru Olsen, hvordan den her beregning af hendes pension hænger sammen, når det ikke længere er den medarbejder, der har forstand på det, der sidder med det, fordi de medarbejdere, der rent faktisk sidder og laver beregningerne og laver fru Olsens pensionsberegning, sidder et helt andet sted?

Kl. 16:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:26

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg prøver igen. Der er stadig væk 500 medarbejdere ude i kommunerne, der har forstand på den her slags. Det er det, der er lagt op til i det her lovforslag, og det er det, der er aftalt med Kommunernes Landsforening. Der er 500 medarbejdere ud i kommunerne, der også gerne fremover skulle have forstand på den her slags.

Til det her med, at det ikke er den samme medarbejder i kommunen, man kommer op til, vil jeg sige, at de skifter en gang imellem.

Jeg har da talt med nogle, der i løbet af et år kan have 3-4 forskellige sagsbehandlere. Det gælder på alle områder, de rokerer ude i kommunen for at komme til at lave noget andet, og så er det en ny medarbejder. Jeg har tillid til, at de, der sidder og arbejder med det her ude i kommunen, sagtens kan forklare, hvad problemet er, og at de kan behandle de sager, der kræver borgernær service.

Kl. 16:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Meta Fuglsang for en kort bemærkning.

Kl. 16:27

Meta Fuglsang (SF):

Hvis vi nu forestillede os scenariet, at det her er gennemført og implementeret, og en ældre medborger i en kommune kommer hen til sin borgerservice og siger: Nu forstår jeg ikke det her med min pension eller med mit tilskud, og den pågældende så får at vide af medarbejderne i kommunen, at han/hun skal henvende sig til Udbetaling Danmark, fordi det er der, sagen ligger, fordi den ikke kræver individuel sagsbehandling, men er en sag om en objektiv sagsbehandling, så det er Udbetaling Danmark, man skal henvende sig til, så kan jeg godt forestille mig, hvilke mails og breve der begynder at komme ind til os. Så jeg skal bare spørge hr. Bent Bøgsted: Er hr. Bent Bøgsted klar til, når vi får de her enkeltsager om dem, der ikke får det, de skal have, dem, der bliver henvist til Udbetaling Danmark, dem, som ikke får nogle rigtige forklaringer, at sige: Jamen det har jeg været med til at beslutte; det er klart, at den borger må henvende sig til Udbetaling Danmark, det kan ikke være anderledes – eller vil hr. Bent Bøgsted føle sig fristet til at undsige det system, som han nu selv er i gang med at opsætte her?

Kl. 16:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:28

Bent Bøgsted (DF):

I lovforslaget står, at kommunernes borgerservice fortsat skal varetage de opgaver, der forudsætter personlig kontakt med borgerne. Og hvis en borger har brug for personlig kontakt, så går vedkommende op til borgerservice og taler med en medarbejder der, og hvis den medarbejder, den pågældende får fat i i borgerservice, ikke lige kan fortælle om det her, så har man jo en medarbejder i kommunen til at tage sig af den personlige service til den borger, der har behov for det. Det er det, der er lagt op til. Og hvis ikke det kan lade sig gøre, er det, fordi kommunerne svigter på det område her, og det tror jeg ikke at de gør. Jeg tror nok, at kommunerne skal leve op til den aftale, som de selv har indgået.

Kl. 16:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Meta Fuglsang.

Kl. 16:29

Meta Fuglsang (SF):

Jeg synes da også, at borgerne skal have de svar og den vejledning, de skal have, i kommunerne. Det næste spørgsmål er jo så, om den måde, der er lagt op til her, faktisk rummer den mulighed eller de tilstrækkelige ressourcer til, at de borgere og ikke mindst de ældre, der kommer, så får den hjælp, de skal have.

Så spørgsmålet er, om hr. Bent Bøgsted føler sig tryk ved eller har sikret sig, at de ressourcer, der er tilbage i kommunerne, er nok til at varetage den her rådgivningsopgave, og om hr. Bent Bøgsted måske vil være klar til at kigge på det igen, hvis det viser sig, at den

opgave ikke kan løftes i kommunerne med de ressourcer, der er sat af nu.

Kl. 16:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:29

Bent Bøgsted (DF):

Når vi har sådan en aftale her, så kigger man selvfølgelig altid på, hvordan det har fungeret i den tid, man har haft den. Så kan man jo se på, om kommunerne har levet op til det, som de selv har aftalt. Fru Meta Fuglsang skal lige huske på, at den aftale her jo er en, kommunerne igennem KL selv har indgået. Det er jo KL's egne tal – altså kommunernes egne tal – der ligger til grund for, hvor mange der kræves til at løse opgaverne ude i borgerservice og i Udbetaling Danmark. Så jeg har fuld tillid til, at kommunerne kan løfte den opgave, som de har sagt ja til at de godt kan løfte.

Kl. 16:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Det er fru Meta Fuglsang som ordfører for SF.

Kl. 16:30

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

Når noget lyder for godt til at være sandt, så er det ofte for godt til at være sandt. Og jeg er bange for, at løfterne i det her forslag om væsentlige besparelser i den offentlige sektor uden nogen svækkelse af kvaliteten af sagsbehandlingen ikke helt holder.

SF er meget positiv over for muligheden for at hjælpe kommunerne med at kunne effektivisere og for, populært sagt, at kunne få mere for pengene, men der er rejst en række spørgsmål i forbindelse med høringen i det her lovforslag, der gør, at vi må stille yderligere spørgsmål til forslaget, før vi kan tage endelig stilling til det.

Man kan sige, at sporene fra oprettelsen af overførslen af skatteopgaver til staten må skræmme, når det siges, at der er god økonomi i at samle sagsbehandlingen i et centraliseret organ. P.t. kan vi konstatere, at de kommunale og statslige tilgodehavender stiger og stiger uanset løfterne om en effektivisering. Så der mangler nogle troværdige beregninger på, hvad der kan spares, og nogle flere svar på de spørgsmål, vi har stillet, før det hele er belyst her.

Selve forslaget her er jo første del af et projekt, nemlig selve etableringen af Udbetaling Danmark. Det betyder også, at lovprocessen her kan virke lidt besynderlig. L 57, som vi har at gøre med her, er udelukkende en oprettelseslov i forhold til den selvejende institution Udbetaling Danmark, og det er det, der først behandles her.

Først engang i 2011 kommer Folketinget så til at forholde sig til selve indholdet, som er sammenhængen mellem de enkelte ydelseslove og selve serviceloven, som er kernen i ideen om objektiv sagsbehandling. Det vil sige, at det i den her sammenhæng ikke i tilstrækkelig grad får vendt problemerne i forhold til myndighedsansvar, sammenhæng i opgavevaretagelsen og placering af de statslige centre her i Folketinget.

Især spørgsmålet om, i hvilket omfang myndighedsudøvelsen kan placeres i en institution som Udbetaling Danmark, giver anledning til en række spørgsmål. Derudover bryder forslaget med et helt væsentligt princip i den kommunale borgerbetjening, som er sammenhængen i opgavevaretagelsen. For de fleste borgere, som modtager sociale pensioner, børnetilskud m.m., vil forslaget ikke have nogen betydning, da de har så lidt kontakt til kommunen, men for de borgere, som har problemer, er det typisk, at man ikke har et, men flere problemer, som breder sig over flere områder: sociale ydelser, bør-

nebidrag, boligstøtte, anbragte børn osv., alt sammen problemer, der skal ses og løses i en sammenhæng.

Det burde også være det bærende princip for regeringen, hvis overskrifterne fra deres egen kommunalreform skulle stå til troende. Her talte man om at have bæredygtige kommuner, der kunne løse alle borgernes problemer, uden at borgerne blev placeret mellem to stole.

SF vil bidrage med en række spørgsmål under behandlingen af lovforslaget. Det gælder spørgsmål til beregningerne, til tidsforbruget i kommunerne, og jeg kan fuldt ud tilslutte mig de spørgsmål, der er stillet af den socialdemokratiske ordfører i ordførertalen. Der til kommer en række spørgsmål, som også skal op.

Et sidetema, men bestemt ikke et uvæsentligt et af slagsen, er, om det er klogt at slanke kommunerne for opgaver i de områder af Danmark, der ikke har for mange opgaver og deraf følgende job i forvejen, det, der populært kaldes Udkantsdanmark. Er det rimeligt at centralisere offentlig service så meget og derved fjerne arbejdspladser, der nu er jævnt fordelt over hele landet, og er det ikke med til at skubbe til en ujævn udvikling af landets kommuner?

Jeg skal slutte med at sige, at jeg er enig i, at forslaget bør lægges i Kommunaludvalget, og at det vil være en god idé med en høring om det her spørgsmål, samt sige, at SF forholder sig endeligt til det her forslag, når det er belyst, og når vi har fået svar på de spørgsmål, som kommer frem under forslagens behandling, en behandling, som forhåbentlig bliver grundig og giver os svar på vores spørgsmål.

Kl. 16:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Vivi Kier som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 16:34

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Herinde på Christiansborg snakker vi rigtig tit om kolde versus varme hænder. Vi snakker også rigtig meget om, hvordan vi kan begrænse bureaukratiet og den offentlige administration.

Derfor er det et rigtig godt forslag, vi står med i dag, et forslag, som samler noget administration på færre steder, som frigør penge, der kan bruges ude i den enkelte kommune. Det her forslag er, som så mange før mig har sagt, etableringen af den myndighed, som kommer til at hedde Udbetaling Danmark, og som fysisk kommer til at høre under ATP. Forslaget samler jo alle opgaver omkring udbetaling af pension, boligstøtte, barselpenge og børnebidrag, og alle sammen er opgaver, som udføres på baggrund af objektive kriterier.

Men jeg synes, at det er vigtigt at slå fast, og det har der været spurgt ind til et par gange i løbet af debatten her i dag, at kommunerne jo fortsat skal tage sig af den personlige kontakt, og det vil sige, at kommer fru Hansen, som skal have pension og ikke kan finde ud af det, er der selvfølgelig en medarbejder i kommunen, som kan hjælpe fru Hansen med at udfylde skemaet, eller hvad det nu er, der bliver spurgt til. Det er der også helt tydeligt og klart lagt op til i forslaget. Og som sagt er det her det første forslag, som etablerer det.

Så må jeg sige, at vi nu får samlet administrationen på lidt færre steder, og det frigør nogle andre kræfter ude i kommunerne. Jeg hørte også, at der tidligere blev sagt: Jamen er der nogle medarbejdere, der på lang sigt bliver overflødige? Og der kan man sige: Ja, det må vi næsten håbe, fordi hvor mærkeligt det end kan lyde ved vi godt, at der lige nu er arbejdsløshed rundtomkring, men om ganske få år kommer vi i den grad til at mangle hænder på arbejdsmarkedet. Jeg var i Odense i går og rundt på forskellige steder, og i ældreplejen i Odense kan man allerede se, at i starten af 2014 kommer man til at mangle 450 medarbejdere – og det er bare inden for ældreplejen. Så vi får brug for alle de arbejdskrafthænder, der overhovedet kan frigøres.

Jeg må sige, at forslaget som sådan varmt kan støttes fra konservativ side. Vi endte med at tage en lille debat her, efter at hr. Rasmus Prehn havde stået heroppe på talerstolen og syntes, at forslaget skulle behandles i Kommunaludvalget, og det tog jeg så lige en lille dialog om med Venstres ordfører, som havde været på talerstolen, og jeg må sige, at jeg ikke anbefaler, at det skal behandles i Kommunaludvalget. Jeg synes, hvis vi skal ændre det, og det vil jeg gerne, at det faktisk skal ændres til Arbejdsmarkedsudvalget, fordi hele ydelsesdelen er lagt som et nyt område under ministerens ressortområde. Så jeg ville synes, at det var Arbejdsmarkedsudvalget, der skulle behandle det.

Kl. 16:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 16:37

Rasmus Prehn (S):

Som det er i dag, ligger hele sagsbehandlingen i kommunerne, og derfor giver det mening at tage udgangspunkt der.

Det, jeg vil spørge ind til, er, om regeringens meritter i forhold til at centralisere har været succesfyldt eller ej. Hvis man kigger på sådan noget som SKAT, eller hvis man kigger på politi- og retsredsreformen, kan den konservative ordfører så sige, om det har været entydig succesfyldt, om det har været forbundet med problemer, om der er borgere, som er kommet i vanskeligheder, fordi de har haft svært ved at håndtere de her ting, fordi de ikke har ydet den ydelse, de skulle osv. osv.?

Er det sådan, at Det Konservative Folkeparti mener, at det har været fuldstændig problemfrit med de her ting, sådan at man bare glædestrålende kaster sig over andre områder, hvor man kan centralisere? Er Det Konservative Folkeparti slet ikke bange for, at der er borgere, der oplever en ringere service? Og havde regeringen faktisk ikke lovet danskerne, at der skulle være én indgang til det offentlige? Er det et problem, at borgerne nu skal rende flere på dørene for at få den hjælp, de har brug for?

Kl. 16:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:38

Vivi Kier (KF):

Jeg skal ikke stå og sige, at der ikke har været problemer og udfordringer hen ad vejen; det har der bestemt været. Jeg synes sådan set, vi med det forslag, der ligger her i dag, giver et helt år til, at man får kørt processen rigtigt i gang. Jeg håber også, at man har lært af de udfordringer, man har mødt andre steder. Jeg tror ikke, der er nogen sammenlægninger, som går problemfrit – og slet ikke for de medarbejdere, som ikke har lyst til lige at flytte et andet sted hen.

Så jeg må sige, jeg mener, at der stadig væk er den ene indgang, fordi fru Hansen, som ikke har lyst til at benytte sig af teknologien eller gå ind på nettet og klare sig selv, stadig væk kan henvende sig i kommunen, og der vil være hjælp til, at fru Hansen kan udfylde et skema.

Jeg sammenligner faktisk det her område med posthuse og banker. Før i tiden lå der i tusindvis af posthuse overalt. Der er jo ikke ret mange posthuse tilbage, fordi vi alle sammen sidder derhjemme og klarer alt det, vi før gjorde på posthuset, via vores computer. Det gør vi også med vores bank. Så er der en lille gruppe, som ikke er god til at betjene sig af alle de her digitale løsninger, og for den skal der selvfølgelig være en mulighed for at få hjælp, og det er der lagt op til med det her forslag, vi står med i dag.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn (S):

Nu tror jeg ikke, at det er alle danskere, der synes, det er fryd og gammen, at der ikke er de posthuse, der var engang. Jeg tror, der er mange, der synes, det er frustrerende. Men o.k., der er en udvikling, og tingene skal rationaliseres. Sådan er det.

Men er det ikke en forudsætning for, at det her skal være en succes, at de her it-baserede løsninger så rent faktisk fungerer? Er det sådan, at den konservative ordfører synes, at der er det ene eksempel efter det andet på, at det bare har været helt fantastisk godt? Er f.eks. tinglysnings sagen et godt eksempel på, at it-systemerne bare har fungeret helt upåklageligt? Hvad med den nye NemID? Er det også sådan, at folk fuldstændig problemfrit har kunnet håndtere det? Og er det sådan, at bankerne ikke har kludret i det?

Her er der rent faktisk tale om det, folk skal leve af. Hvis folk, der skal have folkepension, ikke får den folkepension, kan de komme i alvorlige problemer. Derfor er det ikke ligegyldigt, om de her it-systemer virker eller ej. Er det tilstrækkelig betryggende for den konservative ordfører, at for den største dels vedkommende skal de altså nu ind at klare det her digitalt, og ellers skal de ned at stille sig i kø i borgerservice, hvor der så er færre medarbejdere, og hvor man jo først og fremmest skal håndtere dem, der virkelig har vanskeligt ved det og måske ikke har en pc?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Vivi Kier (KF):

Jeg tror, jeg vil starte med at sige, at alt jo afhænger af øjnene, der ser. Er glasset halvt fyldt, eller er det halvt tomt?

Jeg bliver da egentlig lidt trist over at høre den her lange, lange tale, som næsten var en ny ordførertale, der nåede at komme fra hr. Rasmus Prehn, som i sin egen ordførertale heroppe startede med at sige, at man egentlig så positivt på det her, men som nu stiller den ene negative forestilling op efter den anden.

Jeg er altid åben for, at vi stiller nogle spørgsmål, men hvis jeg læser det her materiale igennem og ser det store, store arbejde, der pågår lige nu i det kommende år, før det her skal sættes i værk, er jeg fuld af fortrøstning til, at mange af de her ting kommer til at fungere. Så jeg ser positivt på det og er med på, at der vil være nogle udfordringer. Det vil der altid være, når vi gør sådan nogle ting, men vi er altså nødt til at se på, hvordan vi også har arbejdskraft om 4-5 år til de opgaver, der skal løses. Og jeg er sikker på, at man ude i kommunen har den person, som skal hjælpe hr. og fru Hansen, som ikke selv kan finde ud af at udfylde et skema.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Line Barfod (EL):

Jeg forstod simpelt hen ikke fru Vivi Kiers bemærkning om posthusene. Mener fru Vivi Kier, at man kan sidestille det at skulle gå på posthuset for at få hjælp til at sende et brev eller andet og det, at man f.eks. er blevet skilt eller er blevet enke og har brug for at få hjælp og vejledning med pension og boligstøtte og alle de andre ting, som man skal finde ud af i den situation? For det er jo det, som mange

Kl. 16:39 har behov for personlig betjening til, netop når man står i nogle af de situationer.

Kl. 16:39 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Vivi Kier (KF):

Når jeg prøvede at sige posthuse, var det, fordi vi alle sammen før i tiden skulle på et posthus for at betale vores regninger eksempelvis. I dag klarer rigtig, rigtig mange af os at betale vores regninger derhjemme via vores computer.

Til det med, at man står som en svag borger, vil jeg sige, at nu synes jeg, fru Line Barfod sådan sætter alle mennesker i bås. Altså, hvis man nu eksempelvis bliver enke og skal have noget pension og have noget hjælp til sine børn, er man rigtig svag, og så kan man ikke klare det selv, men der er jo masser af mennesker, der kan gå ind på nettet og sige: Nu har jeg brug for at få en særlig ydelse til mine børn, der er et skema, jeg skal udfylde. Her er der et andet skema, jeg skal udfylde for at få boligsikring eller boligstøtte. Der er jo masser af skemaer, man kan finde ud af helt selv, også borgere, som har været udsat for tragiske begivenheder i deres liv.

Men jeg prøver bare igen at påpege, at der stadig væk vil være en medarbejder i kommunen, som kan hjælpe den pågældende borger med at udfylde de skemaer, der måtte skulle udfyldes i de situationer, hvor det er helt almindelig, objektiv sagsbehandling.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Men problemet er jo, at masser af borgere ikke er dybt inde i love og regler. Problemet er, at mange borgere ikke har kendskab til alle de mange forskellige blanketter, de skal udfylde, og hvordan de skal gøre det. Så de kan ikke gå ned og sige: Jeg skal have præcis den blanket, og den skal jeg have hjælp til at udfylde. De kan gå ned og sige: Jeg er kommet i den her situation, hvad skal jeg gøre? Og så har de brug for nogle dygtige sagsbehandlere med meget erfaring, der kender reglerne på flere forskellige områder og kan give dem den personlige rådgivning, de har behov for i den situation.

Det betyder, at det gerne skal være nogle medarbejdere, der bliver ved med at følge med i, hvordan udviklingen er på det her område, hvad det er, der skal til, osv., og som kan hjælpe borgerne også med de beregninger, der bliver foretaget, og kan hjælpe dem med at forklare, hvordan de beregninger er lavet. Og der opstår et problem, hvis man flytter hele den del af det over til et centralt sted, så de medarbejdere, der står i kommunerne, ikke længere har den viden og ikke længere er med i at lave de beregninger osv., der skal til.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Vivi Kier (KF):

Der må jeg igen sige: Jamen der vil være en medarbejder i kommunen, som kender lovene og reglerne, og man kan henvende sig til en sagsbehandler og sige, at man har en udfordring, et problem, om det er noget, man kan få hjælp til. Og så må vi igen kigge på, at det altså ikke er meningen, at samtlige medarbejdere skal flytte med over. Der bliver en del tilbage, jeg tror, det er en fjerdedel af medarbejderne, der bliver tilbage i kommunerne.

Ja, det er en kommunal opgave, og selvfølgelig skal man kunne gå hen og få råd og vejledning om, hvad det er, man skal, og man kan også få hjælp til at udfylde de skemaer. Så det ser jeg ikke et problem og en udfordring i.

Kl. 16:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Meta Fuglsang for en kort bemærkning.

Kl. 16:45

Meta Fuglsang (SF):

Nu lagde jeg mærke til, at ordføreren nævnte to forskellige betegnelser for det her, nemlig at man skulle samle administrationen og man skulle etablere en myndighed. For mig er der stor forskel på administration og en myndighed, som kan træffe afgørelser om sociale ydelser. Som jeg ser det her, er noget af det, der skal spørges ind til, netop hvad man gør, når man skal håndtere, at der faktisk er to myndigheder, som kan træffe afgørelse i nogle sager, som er inden for det samme sagsområde.

Så jeg vil gerne høre, hvilke overvejelser ordføreren har gjort sig om, hvad man gør, når der faktisk bliver etableret en ny myndighed, så der er to myndigheder, som kan håndtere samme slags afgørelse. Og hvad gør man, hvem er overdommer, hvis man ikke er enige om, hvor det hører hjemme?

Kl. 16:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:45

Vivi Kier (KF):

Det kunne være et spørgsmål, vi stillede på udvalgsniveau, men hvis jeg skal svare, sådan som jeg tænker, vil jeg sige, at jeg ikke mener, det er to myndigheder, der kommer til at behandle det her. Jeg mener, at man kan gå til sin kommune og få hjælp til at udfylde de skemaer, som siden bliver behandlet af den centrale myndighed. Det er nogle objektive kriterier, der ligger til grund for det her og for, hvilken myndighed i kommunen der skal hjælpe, hvis man ikke selv kan finde ud af, hvilke muligheder man har, og hvad man skal udfylde for at komme i spil med hensyn til at få udbetalt en eller anden form for ydelse.

Kl. 16:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Meta Fuglsang.

Kl. 16:46

Meta Fuglsang (SF):

Nu bliver jeg så forvirret, for hvem er det så, der er myndigheden? Er det kommunen, der er myndigheden, eller er det Udbetaling Danmark, der er myndigheden, og hvordan finder man ud af, hvem der er myndighed i de forskellige sager? Det er sådan set det, jeg synes man er nødt til at spørge ind til i det her. Det lyder for mig, som om ordføreren ikke har gjort sig den overvejelse, at man faktisk etablerer en myndighed, som skal træffe afgørelser på baggrund af lovgivning med alt, hvad det indebærer af forpligtelser og omkringliggende lovgivning på det her område.

Så spørgsmålet er, hvem det er, der er myndighed for det her. Er det kommunen, der er myndigheden? I givet fald er vi ved at lægge administrationen over på noget, så borgerne mister noget retssikkerhed, eller lægger man det hen til Udbetaling Danmark som myndighed, og hvad er så kommunens rolle, når den rådgiver? Det er det, jeg synes er det spændende, og jeg kan ikke forstå, hvis ordføreren ikke er lidt bekymret for eller optaget af at finde nogle svar på de her spørgsmål. For retssikkerheden for den enkelte borger afhænger jo

af, at vi er præcise i det her, og at der er præcis klarhed over, hvem der kan gøre hvad. Hvem er det så, der skal bestemme mest i det her?

Kl. 16:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:47

Vivi Kier (KF):

Jeg må sige, at det, vi alene tager stilling til i dag, er etableringen af den myndighed, der kommer til at hedde Udbetaling Danmark. Senere kommer der et andet lovforslag, som kommer ned og tager fat i retssikkerheden og sagsbehandlingen og alle de her konkrete ting.

Jeg er optaget af, at borgerne får en god og anstændig og ordentlig behandling, og jeg er bestemt optaget af retssikkerheden. Jeg synes bare, vi også skal passe på, at vi ikke ser så fuldstændig negativt på det her, som KL, som er kommunernes talerør, selv har ønsket og kan se nogle gevinster i, i form af at man kan komme af med nogle administrative opgaver og i stedet for koncentrere sig om den borger nære service.

Jeg synes, vi skal prøve at tage de positive briller på, men jeg er da altid med på at kigge på de spørgsmål og udfordringer, der måtte være, hvor jeg ikke lige på stående fod konkret kan sige, at sådan bliver det. Det her er alene etableringen af det; senere kommer der så et lovforslag, som kigger på retssikkerheden og sagsbehandlingen.

Kl. 16:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Anne Marie Geisler Andersen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 16:48

(Ordfører)

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Som det er blevet sagt et par gange, indebærer det her forslag jo, at man fra 2012 samler en del af kommunernes sagsbehandling i en ny myndighed kaldet Udbetaling Danmark. Det er ATP, der skal forestå administrationen på omkostningsdækket basis, og derfor må de ikke tjene på administrationen. Udbetaling Danmark skal tage sig af sagsbehandlingsopgaverne på de af kommunens områder, hvor der gælder ens regler, og hvor sagsbehandlingen af borgerens krav stort set baserer sig på objektive kriterier, hvad det så end betyder. Det drejer sig om beregning og udbetaling af folkepension, førtidspension, boligstøtte, barseldagpenge og børnebidrag.

Sagsbehandlingen skal efter forslaget foregå i en række nationale sagsbehandlingscentre, og de berørte medarbejdere opnår den lønmodtagerbeskyttelse, som er indeholdt i virksomhedsoverdragelsesloven, og har dermed ret til at følge med opgaverne. Personaleforbruget på de fem områder, der i dag anslås til 2.000 årsværk, forventes med den nye organisering at kunne reduceres til ca. 1.500 årsværk. Fuldt indfaset forventes forslaget derfor at medføre færre kommunale udgifter til administration i omegnen af 300 mio. kr. Besparelserne tilgår kommunerne til udvikling af den kommunale service.

Overordnet set kan vi fra Radikale Venstres side godt støtte forslaget. I nogen grad synes det at bidrage til afbureaukratisering, idet man samler nogle standardiserede opgaver med deraf følgende lavere personaleforbrug til administration. Desuden finder vi det positivt, at de overskydende midler tilbageføres til kommunerne, som vi jo ved sidder hårdt i det rent økonomisk.

Når det så er sagt, har vi også en række spørgsmål af mere kritisk karakter, eftersom en del hørings svar sår tvivl om, hvorvidt de forventede omkostninger og besparelser holder. Erfaringerne med centralisering har ikke just været gode.

Hvis forslaget er så godt, som det lyder, kan vi altså godt støtte det, men vi ser frem til under udvalgsbehandlingen at få svar på vores spørgsmål, herunder også dem af mere teknisk karakter. Desuden er der også i dag blevet stillet en række relevante spørgsmål, ikke mindst det sidste om myndigheder.

Til sidst vil jeg sige, at vi fra Radikale Venstres side også har undret os over, at forslaget i det hele taget bliver behandlet i Socialudvalget frem for i Kommunaludvalget eller for den sags skyld Arbejdsmarkedsudvalget. Vi mener ikke, det hører hjemme i Socialudvalget.

Kl. 16:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 16:51

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg ved ikke, hvor mange her i Folketinget, der har prøvet at se sådan nogle pensionsudbetalinger, som man får, eller boligstøtteudbetalinger, som man får. De er ikke nemme at følge med i, og mange får altså en ny hver eneste måned med nye beregninger. Det er meget, meget forvirrende at følge med i, og hvis man kommer til at opleve, at man ikke forstår det, eller der sker nogle ændringer i ens liv – det kan være kriser eller andet, man kommer ud for, det kan være, at man bliver skilt, eller at man bliver enke eller enkemand – så har man altså behov for at kunne få noget hjælp og vejledning.

Derfor er det rigtig vigtigt, at der er nogle tæt på en, som man kan komme og få hjælp og vejledning hos. Det, som en lang række af høringsvarene peger på – fra både Danske Handicaporganisationer, ældreorganisationerne, Rådet for Socialt Udsatte osv. – er, at ligesom med meget af den anden centralisering og digitalisering, man har lavet i de seneste år, glemmer man altså, at det er fint, så længe folk er velfungerende, har det godt og har styr på alting og kan alle regler udenad og egentlig ikke har behov for så meget hjælp. Men når man står og har brug for hjælp og ikke præcis ved, hvad det er for en hjælp, man har krav på og har behov for, eller står i en krise og slet ikke kan finde ud af noget som helst, så nytter det altså ikke noget, at man er henvist til digital selvbetjening. Der er det vigtigt, at man kan komme hen til et sted i nærheden af sit hjem og kan få en god personlig betjening fra en sagsbehandler, som faktisk har forstand på det, man skal have hjælp til, og som kan forklare, hvordan det hænger sammen. Det er det, som jeg er meget nervøs for vil forsvinde med det, der bliver lagt op til her, og som rigtig mange af de organisationer, der er kommet med høringsvar, også har været meget nervøse for. Jeg forstår i øvrigt ikke, hvorfor høringsfristen har været så ualmindelig kort i forbindelse med et så stort og vigtigt forslag som det her.

Så er der det andet, som er væsentligt, og som andre også har været inde på, nemlig hele spørgsmålet om det her med, at man opretter en selvejende institution. Hvordan er myndighedsforholdet? Hvordan kan man pludselig henlægge offentlig myndighed til en selvejende institution? Det plejer kun at være myndigheder, der netop kan være myndighed, og ikke en selvejende institution. Det bliver vi nødt til at få afklaret. Hvem er ansvarlig, hvis der sker nogen fejl? Hvor ligger det henne? Det er vi også nødt til at få afklaret.

Så der er mange ting, som er afgørende, plus selvfølgelig også spørgsmålet om de ansattes rettigheder, og hvad der sker med dem. Derfor foreslog vi i Kommunaludvalget allerede i foråret, at vi skulle have en høring om det her. Vi kunne desværre ikke få lov til at få en høring. Jeg håber, at man er indstillet på nu at udvise så meget almindelig demokratisk holdning, at man går med til, at Folketinget får en høring, som vi plejer at få, når der er behov for det, så vi kan få belyst en række af de spørgsmål, vi har.

Jeg mener, det er helt naturligt, at det her forslag fortsætter den behandling i Kommunaludvalget, som Kommunaludvalget startede i foråret, da man første gang begyndte at diskutere det her. Og så håber jeg, at vi en dag kommer dertil, at man ikke kun ser på, hvordan man mest muligt kan centralisere, hvis man gerne vil forenkle, men at man faktisk også ser på, at man måske kunne lave mere enkle regler. Det kunne måske være, at man gjorde boligstøttereglerne så enkle, at de var til at finde ud af. Det kunne være, at man gjorde pension og førtidspension uafhængig af ægtefællen, så man ikke har alle de her mange beregninger, hver gang ens ægtefælle har haft et par ekstra timers overarbejde, og hele beregningen derfor skal laves om igen. Det kunne jo gøre det meget, meget nemmere. Det ville kunne spare mange ressourcer og være langt bedre for borgerne, og jeg synes egentlig, at det er den vej, man burde gå, når man ser på forenklinger og besparelser, i stedet for kun at lave centralisering og digitalisering, som giver problemer for mange mennesker.

Kl. 16:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:55

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg er rigtig glad for at kunne fremsætte netop det her lovforslag, som jo er det første led i etableringen af Udbetaling Danmark. Med forslaget etableres Udbetaling Danmark som en ny myndighed, der skal varetage en række af de sagsbehandlingsopgaver, der i dag ligger rundt i kommunerne. Med samlingen af opgaverne vil der kunne opnås betydelige besparelser, som tilføres kommunerne.

Lovforslaget er en udløber af genopretningsaftalen samt regeringens aftale med Kommunernes Landsforening om kommunernes økonomi for 2011. Lovforslagets konkrete udformning er kommet til verden i et samarbejde mellem Beskæftigelsesministeriet, Finansministeriet, ATP og Kommunernes Landsforening. Dette sikrer, at der i forslaget er taget alle de hensyn, der bør tages i forhold til såvel ATP, staten som kommunerne.

Vi sikrer i bund og grund med dette forslag en forbedring af kommunernes økonomi, uden at det medfører forringelser eller besvær for borgerne. Man kan dermed med rimelighed sige, at forslaget medfører mindre administration og mere velfærd.

Jeg vil afslutningsvis takke de ordførere, der har støttet forslaget her i dag. Jeg har selvfølgelig bidt mærke i, at der er en række kritiske røster, men jeg håber meget på, at vi kan få afklaret de spørgsmål, der måtte være, i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Og så håber jeg naturligvis, at det så vil medføre, at flere vil stemme for, når det kommer så langt.

Kl. 16:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er et par korte bemærkninger, og det er først fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:57

Rasmus Prehn (S):

Jeg har et spørgsmål af mere principiel karakter. Da den nye regering trådte til i 2001, var noget af det første, man sådan rigtig slog sig op på, at vi skulle have en strukturreform, at det skulle være enklere for danskerne. Man lavede tilbage i 2004 et udspil, man kaldte »Det nye Danmark – en enkel offentlig sektor tæt på borgeren«. Der skrev man på s. 5:

»Regeringen ønsker klare og entydige ansvarsforhold i al opgaveløsning. Borgerne skal kun henvende sig ét sted, når de har brug for offentlige serviceydelser.«

Er der ikke noget helt principielt, man gør op med med det her forslag? Altså, nu tager man sagsbehandlingen for f.eks. folkepensi-

onen og andre ting og siger til den ældre: Hvis du skal have folkepension, er det hos Udbetaling Danmark, men skal du have fodbehandling, brilletilskud eller noget andet, er det hos kommunen. Har man i virkeligheden ikke brudt med det ret vigtige princip, som man gjorde virkelig meget ud af at lancere i starten af regeringsperioden, nemlig én indgang til det offentlige? Det er jo to forskellige steder, folk nu skal henvende sig.

Kl. 16:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:58

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg må altså sige, at man skal være født under en ualmindelig pessimistisk stjerne, hvis man synes, at det her skulle være en forringelse. Det her er en lettelse for alle, for alt, hvad der er objektivt, klarer Udbetaling Danmark. Er man som borger i tvivl, er der et sted, man kan henvende sig, nemlig i kommunen, for der kan man så få de råd og den vejledning, som man efterspørger.

Så jeg har i virkeligheden meget, meget svært ved at sætte mig ind i det verdensbillede, som hr. Rasmus Prehn her forsøger at skabe. Jeg synes, det her vil være en stor lettelse for alle, og som jeg også før nævnte i min tale, er det sådan, at det her altså kommer til at betyde mindre administration og mere velfærd. Vi må da alle sammen kunne samles om, at det er rigtig godt, at bruge pengene der, hvor det virkelig batter noget, nemlig til varme hænder i stedet for til kolde.

Kl. 16:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:59

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil medgive ministeren, at det lyder helt fantastisk godt. Hvis det her er rigtigt, er det jo helt fremragende. Mindre administration og mere til velfærd lyder supergodt. Men vil ministeren virkelig stå her på Folketingets talerstol og lægge hovedet på blokken og love, at vi ikke ender i en situation, hvor der opstår mange af de problemer, som rigtig mange hørings svar peger på? Man skal lige være opmærksom på, at der her altså er tale om et lovforslag, som mere eller mindre er blevet hastet igennem. Der har været en meget kort høringsfrist, hvilket også flere af høringsparterne gør opmærksom på. Alligevel er der kommet rigtig mange hørings svar og rigtig mange kritiske hørings svar.

Er ministeren virkelig så skrāsikker, at ministeren fuldstændig kan afvise, at der opstår de der situationer, hvor borgeren falder ned mellem to stole, fordi der nu er to enheder? Vil ministeren stå her til referat og give udtryk for, at vi ikke kommer til at opleve den situation, at vi faktisk får mere administration, mere bureaukrati og mindre service og velfærd for danskerne?

Kl. 17:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:00

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil love, at vi vil gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at få det her skruet så godt sammen som overhovedet muligt. Og tiden er heldigvis også til det. Det er jo derfor, at det er så vigtigt, at vi kommer i gang nu, så vi kan sørge for, at alting er parat, når det skal til at køre.

Men det glæder mig da egentlig, for jeg synes næsten, at jeg lige kunne fornemme graden af positiv energi fra hr. Rasmus Prehn, og at det lige pludselig kom ind i debatten her. Det synes jeg klæder hr. Rasmus Prehn rigtig meget. Jeg er nemlig slet ikke i tvivl om, at det her lovforslag er rigtig godt, fordi det simpelt hen vil frigøre nogle midler, som kommunerne jo så kan bruge til varme hænder.

Kl. 17:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Meta Fuglsang.

Kl. 17:01

Meta Fuglsang (SF):

Jeg vil gerne starte mine bemærkninger med at slå helt fast, at jeg synes, det er fint, hvis man kan få mere velfærd og mindre administration; det er der slet ingen diskussion om. Jeg er optaget af alle de andre ting, som også ligger i det her forslag.

Jeg er optaget af, hvad omkostningerne kan være for at få den mindre administration, og som det næste er jeg også optaget af, om der overhovedet bliver mindre administration. Som ministeren kunne høre før, er jeg også optaget af myndighedsspørgsmålet, så mit spørgsmål er egentlig, hvem der har sørget for, at der er sket en afklaring af myndighedsspørgsmålet, hvem der har forberedt det her. Ministeren har nævnt de parter som er med i det, og hvordan har de forholdt sig til, at man skulle til at være myndighed som Udbetaling Danmark, og at man måske skulle til at afgive kompetence til en ny myndighed? Har man overhovedet forholdt sig til det arbejde, der er gået med at få afklaret de forskellige ting?

Kl. 17:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:01

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Som jeg nævnte i min tale, er det sådan, at alt det arbejde, der nu er blevet lagt i det her lovforslag, jo netop er sket i samarbejde mellem Beskæftigelsesministeriet, Finansministeriet, ATP og selvfølgelig også Kommunernes Landsforening, i og med at de jo også er en stor del af det. Man skal heller ikke glemme, at hele denne aftale om at gå i gang med Udbetaling Danmark jo netop er forankret i økonomiaftalen, som regeringen og Kommunernes Landsforening har indgået om kommunernes økonomi for 2011.

Jeg vil som helhed sige, at der har været et godt samarbejde. Man har været godt rundt i hjørnerne, og sådan skal det selvfølgelig også være, for det er jo en alvorlig sag, når man ændrer tingene, som vi gør her. Men selv om tingene selvfølgelig kan tage nogen tid, selv om tingene kan være besværlige, og der er mange, der skal med i et sådant samarbejde, skal man jo ikke afholde sig fra at gøre det, når man nu kan se, at det er en så god idé, som det er.

Kl. 17:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Meta Fuglsang.

Kl. 17:02

Meta Fuglsang (SF):

Jeg hørte sådan set ministerens svar som et ikkesvar: At man ikke har forholdt sig til, at det her handler om myndighedsudøvelse, altså at en myndighed træffer nogle forvaltningsretlige afgørelser, som man skal forholde sig til. Jeg synes ikke, der blev svaret på mit spørgsmål, men det kan godt være, det er sådan, at det vil man ikke forholde sig til, før man laver den næste del af raketten, om jeg så må sige. Nu har man kun lavet skallen, men så ville det klæde ministeren at sige, at der er lavet en institution, men man har ikke for-

holdt sig til det med myndighed og myndighedsudøvelse, og man har heller ikke afklaret med de parter, der skal deles om området, hvem der skal gøre hvad, og hvordan det myndighedsansvar eventuelt kan ske. Det ville være rart at få det svar, for jeg synes faktisk ikke, ministeren har svaret på mit spørgsmål.

Kl. 17:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:03

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan godt prøve at svare på en lidt anden måde. Da man lavede det her, som man nu har lavet det, gjorde man på den måde, at Udbetaling Danmark bliver en selvejende institution, men også med et myndighedsansvar. Det er rigtigt, som jeg næsten fornemmer fru Meta Fuglsang siger nu, at der jo også kommer et arbejde efter lovforslaget her, for vi skal jo meget længere ned i materien. Meget af den debat, som fru Meta Fuglsang efterlyser her, og mange af de svar, fru Meta Fuglsang efterlyser, vil i virkeligheden også komme i de næste lovforslag, som kommer på banen.

Kl. 17:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Der lå i indstillingen, at lovforslaget skulle henvises til Socialudvalget. Men da der har været ønsker om Kommunaludvalget henholdsvis Arbejdsmarkedsudvalget i stedet, står vi i lidt af et problem. Fra formandsstolens side har vi forsøgt at nå til enighed om det, men da det ikke er muligt, er vi nødt til at lade spørgsmålet om udvalgsplaceringen komme til afstemning nu på torsdag.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 52:

Forslag til lov om en 2-årig forsøgsordning om jobpræmie til enlige forsørgere.

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).
(Fremsættelse 10.11.2010).

Kl. 17:05

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Forhandlingen er åbnet. Fru Ulla Tørnæs som ordfører for Venstre.

Kl. 17:05

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

Det har altid været en vigtig ledetråd for Venstre, at det altid skal kunne betale sig at arbejde, at yde en ekstra indsats, at være i job frem for at være på offentlig forsørgelse. Den ledetråd har vi fulgt, siden vi overtog regeringsmagten i 2001, og vi kan i dag med glæde konstatere, at det rent faktisk for mange kan betale sig at være aktive på arbejdsmarkedet frem for på passiv offentlig forsørgelse og dermed uden for fællesskabet på en arbejdsplads.

Med lovforslaget her gør vi det mere attraktivt for enlige forsørgere at være i job frem for på passiv forsørgelse. Med forslaget, som vi behandler her i dag, vil enlige forsørgere, der har været ledige i 1

år, automatisk få udbetalt en jobpræmie på op til 600 kr. om måneden, hvis de skifter livet på offentlig forsørgelse ud med et liv på arbejdsmarkedet. Jobpræmien vil give enlige forsørgere en ekstra økonomisk gevinst ved at finde et arbejde, og de bliver i højere grad motiveret til at komme ud af ledigheden. Det er jeg ikke et sekund i tvivl om.

Enlige forsørgere, der har været væk fra arbejdsmarkedet i lang tid, kan have svært ved at vende tilbage. I nogle tilfælde er det økonomiske incitament til at komme i job ikke ret stort, fordi mange mister boligstøtte og tilskud til daginstitution, når de får et job. Jobpræmien her er skattefri og regnes netop ikke med, når kommunen beregner boligstøtte eller tilskud til daginstitution. Ordningen er tænkt at skulle træde i kraft den 1. januar 2011, og efter en 2-årig forsøgsperiode vil beskæftigelsesministeren evaluere ordningen og dens effekt.

Med forslaget her slår vi efter min opfattelse faktisk flere fluer med et smæk, om jeg så må sige. Vi forbedrer som sagt incitamenterne til at være i job for en lille gruppe frem for at være på offentlig forsørgelse. Vi bidrager til en målrettet indsats over for langtidsledighed. Sidst, men ikke mindst bidrager vi også generelt til at øge arbejdsudbuddet, så summa summarum et rigtig godt lille lovforslag, der vil kunne få rigtig stor betydning for en gruppe af danskere. Tak.

Kl. 17:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Julie Rademacher som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 17:08

(Ordfører)

Julie Rademacher (S):

I sidste uge stod jeg på den her talerstol og redegjorde for, at vi selvfølgelig er meget enige med regeringen i, at det skal kunne betale sig at deltage aktivt på arbejdsmarkedet og bidrage til fællesskabet. Dette må og skal gå hånd i hånd med solidaritet, lighed og respekt for forskellighed i fællesskabet. Det er kerneværdierne bag den danske velfærdsstat og arbejdsmarkedsmodel. Alle dem, jeg kender og møder, vil gerne bidrage til netop fællesskabet og deltage på arbejdsmarkedet.

Med det forslag, som vi nu behandler, L 52, vil enlige forsørgere, der har været ledige i 1 år, automatisk få udbetalt en jobpræmie på op til 600 kr. om måneden, hvis de skifter livet på offentlig forsørgelse ud med et liv på arbejdsmarkedet. Ordningen er skattefri og gælder i en forsøgsperiode på 2 år.

Vi stiller os positivt over for forslagens formål, netop at få flere i beskæftigelse. Det kan man som socialdemokrat jo ikke være imod. Men kigger man nærmere på forslaget, er der dog flere ting, vi ønsker at pointere. Hvor stor er den administrative byrde, som dette forslag forårsager både for jobcentre og også for kommuner, altså hvor mange penge bruger vi reelt på at skabe beskæftigelse, og hvor mange bruger vi til sammen på bureaukratiet bag det? Selv om det er hensigten, at lovforslaget skal fungere ubureaukratisk i forhold til borgeren, er vi nødt til at få en afklaring på, hvor stor en byrde dette vil være både for jobcentre og for kommuner. Det vil vi selvfølgelig se frem til bliver klargjort i lovforslagets videre behandling.

Når det er sagt, handler dette forslag i bund og grund om at skabe beskæftigelse, dog for en mindre gruppe. Det er vi ikke imod, snare tværtimod har det været vores mærkesag i over 100 år. At vi giver et økonomisk incitament til, at folk skal tage et arbejde, ændrer dog ikke på den situation, at jobbene i Danmark ikke længere hænger på træerne. Dette skyldes en dårlig cocktail af finanskrisen og en borgerlig regerings sparepolitik, som Dansk Folkeparti igen og igen har lagt stemmer til. Vi har været i en økonomisk krise, hvilket vi ikke bebrejder regeringen, men vi bebrejder regeringen, at der ikke bliver handlet mere på denne krise, at man tror, at man kan spare sig til

vækst. Det kan man ikke. Vestas' og LM Glasfibers medarbejdere står nu uden job, fordi regeringen ikke har investeret i vindmøller, fordi der ikke er et marked for det i Danmark. Det er ikke godt nok. Vi kunne fremrykke offentlige investeringer og give kommunerne mulighed for at handle sig ud af krisen. I stedet for fyres folk i kommunen, også hjemme hos os i Kolding. Man tager afsked med medarbejdere, der ellers er brug for, og som i årevis har gjort en stor indsats på det danske arbejdsmarked.

Vi kunne også investere i uddannelse og opkvalificering af arbejdsstyrken i denne tid frem for at sende folk på standby uden reelt at have et job eller et uddannelsesstilbud til dem. Regeringen kunne f.eks. undlade med denne finanslov at spare på AMU-centrene, der i høj grad sikrer ufaglærte indskolingsforløb og efteruddannelse, så vi netop undgår, at bestemte grupper ryger ud i langtidsledighed, men i stedet bruge den nuværende situation til at opkvalificere den enkelte ufaglærte og hele den danske arbejdsstyrke. Det ville være at kigge på muligheder.

Derfor har vi to andre spørgsmål: Har ministeren overvejet, at der skal andet end relativt små økonomiske incitamenter til for at få folk i job? Vi taler her om 600 kr. om måneden. Hvilke job er det, man har tænkt sig at de 3.200 personer, der skønnes at skulle komme i beskæftigelse, skal tage?

Hermed sagt, at Socialdemokraterne støtter initiativet helt overordnet. Det er svært at være uenig i. Det er et fremskridt, at regeringen gør noget for at få en relativt lille gruppe i arbejde, men samtidig vil vi også gøre opmærksom på, at dette ikke kickstarter den danske vækst og beskæftigelse. Vi støtter forslaget, men mener, at dette er et lille symbolpolitisk tiltag i et samfund, hvor både erhvervslivet, arbejdsmarkedet og dansk økonomi skriger efter investeringer og efter vækst. Ikke mindst mener jeg, at dette er tegn på, at det selvfølgelig snart er tid til en ny regering.

Kl. 17:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Ib Poulsen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 17:13

(Ordfører)

Ib Poulsen (DF):

Dansk Folkepartis ordfører kan desværre ikke være til stede, så jeg skal derfor læse følgende op:

Dansk Folkeparti finder, at det er et spændende projekt med en 2-årig forsøgsordning med jobpræmie til enlige forsørgere. Det kan ofte være sådan, at der er en lille forskel på det, der gives som forsørgelse, og det at tage et job på et lavtlønsområde. Det er især kvinder, der er enlige forsørgere. For at få dem ud på arbejdsmarkedet kan de med indførelsen af forsøgsordningen få op til 600 kr. skattefrit i jobpræmie pr. måned, og det får ikke indflydelse på indkomstafhængige tilskud. Forventningen er, at det vil være tilskyndelse til enlige forsørgere til at tage et job på et lavtlønsområde, som de måske ellers ikke ville tage. Da det er en forsøgsordning, vil det dreje sig om dem, der har haft 47 ugers ledighed før den 2. august 2010, og det løber i årene 2011 og 2012. Desuden kan ledige, der bliver selvstændige, også modtage 600 kr. pr. måned i jobpræmie efter ansøgning. Desuden gælder det også for ansættelse i fleksjob eller løntilskudsordning.

Dansk Folkeparti ser frem til et spændende forsøg, og vi støtter forslaget.

Kl. 17:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det er fru Meta Fuglsang som ordfører for SF.

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

SF's ordfører, hr. Eigil Andersen, kan desværre ikke være til stede i dag, og derfor har jeg lovet at læse SF's ordførertale op.

Der er mange kontanthjælpsmodtagere, der bør have en større gevinst ved at arbejde. Det skyldes bl.a. de meget strikse modregningsregler i kontanthjælp m.v. Her har regeringen så udvalgt en meget snæver gruppe, nemlig enlige forsørgere, der er langvarigt arbejdsløse. Den ekstra økonomiske gevinst, de kan få, op mod 600 kr. pr. måned, er meget beskeden, og der er som nævnt i debatten tale om et 2-årigt forsøg.

SF mener, at dette forsøg burde udvides til også at gælde andre grupper. Som Rådet for Socialt Udsatte peger på i sit høringssvar, er der bl.a. mange misbrugere på kontanthjælp, som realistisk set kun har arbejde nogle få timer, f.eks. 5 timer om ugen. Det vil ofte ske på daglejerbasis, afhængigt af hvordan de har det den pågældende dag. Nogle af dem er forsørgere, men andre er ikke. Deres nettogevinst ved at arbejde er ofte under 10 kr. pr. time, efter at skat er modregnet i kontanthjælp og boligstøtte. Jobpræmie vil kun give dem 22 kr. ekstra om ugen ved 5 timers arbejde. Det er så lidt, at det næppe kan motivere dem. Det er sørgeligt, fordi nogle arbejdstimer helt sikkert kan medvirke til, at de får et bedre liv både på kort og på lang sigt.

SF er også kritiske over for, at den foreslåede betaling sker kvartalsvis bagud. Som Rådet for Socialt Udsatte påpeger, er denne form for belønning meget teoretisk for mange på kontanthjælp. De, der har problemer med alkohol eller har et stofmisbrug, har stort behov for en hurtig forbindelse mellem indsats og belønning, altså, at man helst får pengene udbetalt samme dag. Det fremgår jo også af, at de er tiltalt af daglejerformen.

Endelig er vi på linje med LO kritiske over for, at den konkrete model administrativt er meget tung. Kommunerne og jobcentre har brug for langt, langt mindre bureaukrati end i dag. Denne præmieordning trækker i den forkerte retning. Det må kunne gøres mere enkelt.

SF kan støtte lovforslaget, men vi håber, at det kan forbedres på de punkter, som vi her har nævnt.

Kl. 17:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Helle Sjelle som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:17

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Langtidsledighed har ofte en række ulykkelige konsekvenser for den enkelte ledige, det enkelte menneske, der risikerer at bevæge sig længere og længere væk fra arbejdsmarkedet, efterhånden som dagene, ugerne, månederne og årene går. Langtidsledighed er også ulykeligt for skatteyderne, der skal betale dagpenge, kontanthjælp og andre ydelser gennem langvarige perioder. Der er derfor også god grund til at satse benhårdt på at gøre noget ved langtidsledigheden til gavn for den enkelte langtidsledige og til gavn for det danske samfund. Derfor har regeringen også tidligere på året lavet en fremragende og god, fremsynet aftale, der sætter omtrent 0,5 mia. kr. af til at bekæmpe langtidsledighed gennem en perlerække af initiativer, og det her lovforslag, L 52, fortsætter den udvikling.

Forslaget vil betyde, at der indtil videre i hele 2011 og 2012 bliver udbetalt en jobpræmie på op til 600 skattefrie kroner om måneden til enlige forsørgere, der går fra offentlig forsørgelse til at blive selvforsørgende. For at få ret til jobpræmien skal de enlige forsørgere desuden pr. 1. august i år have modtaget offentlige forsørgelsesydelser i mindst 47 uger, ligesom de skal have modtaget ekstra bør-

nebidrag. Det kan man kun, hvis man reelt er enlig forsørger og i forvejen får ordinært børnebidrag.

Formålet med jobpræmien er at gøre det mere attraktivt for enlige forsørgere at komme i arbejde, for i dag er det desværre sådan, at det knap nok kan betale sig at arbejde, hvis man er enlig forsørger på dagpenge eller kontanthjælp, som samtidig modtager børnebidrag og eventuelt også andre ydelser. Og det skal den her jobpræmie altså være med til at ændre på.

Som konservativ mener jeg, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det skal kunne betale sig at arbejde hver evig eneste dag, at yde en indsats på arbejdsmarkedet, betale sin skat og beholde resten af sin indkomst selv. Hvis det ikke kan betale sig at arbejde, er der for mange mennesker, der lader være med det, og så skaber vi et forsørgersamfund, hvor et hårdtarbejdende mindretal forsørger et passivt flertal. Forhåbentlig vil den her jobpræmie bidrage til at få flere enlige forsørgere i arbejde ved at gøre det mere attraktivt for dem at arbejde, og hvis ordningen viser sig at være en succes, vil det være naturligt at forlænge den.

Samlet set kan vi Konservative altså fuldt ud støtte det her lovforslag fra beskæftigelsesministeren. Det er et glimrende forslag, der forhåbentlig vil betyde, at flere enlige forsørgere kommer i arbejde og på den måde bidrager til fremtidens vækst, velstand og velfærd, først og fremmest til gavn og glæde for dem selv, men også til gavn og glæde for samfundet. Tak.

Kl. 17:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Erika Lorentsen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 17:20

(Ordfører)

Erika Lorentsen (RV):

Tak. Da Det Radikale Venstres arbejdsmarkedsordfører, hr. Morten Østergaard, ikke kan være til stede, skal jeg på vegne af ham fremføre Det Radikale Venstres holdning.

Regeringen ønsker som et forsøg at give ca. 18.700 langtidsledige enlige forsørgere en jobpræmie, hvis de kommer i arbejde. Regeringen forventer, at 3.200 personer kommer i beskæftigelse i forsøgsperioden. Samlet forventes forsøget at koste 42 mio. kr. plus 4 mio. kr. i it-administration og evaluering.

For forsøget taler, at det er spændende at se, om en økonomisk tilskyndelse har en effekt på denne gruppe. I Radikale Venstre kan vi have vores tvivl over for, om den målgruppe reagerer, som regeringen forventer, på en økonomisk tilskyndelse. Men omvendt er det en gruppe, hvor samspilsproblemer ofte gør forskellen på beskæftigelse og understøttelse marginal, bl.a. fordi eksempelvis friplads til daginstitutioner risikerer at falde bort. Så meget desto mere kan et forsøg være relevant. Virker det ikke, koster det heller ikke så meget.

Imod taler, at det trods alt er et administrativt dyrt forsøg med 10 pct. i administrationsomkostninger. Diverse it-systemer skal justeres for at sikre automatik i udbetalingen – udgifter, som jo er tabt, hvis forsøget viser sig ikke at blive permanentgjort.

Radikale Venstre vil dog efter en samlet betragtning forholde sig positivt til forsøgsordningen, men vi vil dog gerne afslutningsvis komme med en opfordring: Når forsøgsgruppen modtager brev om jobpræmier, kan der måske være en risiko for, at nogle, som måske burde vælge en uddannelse, i stedet for tager et job, fordi de kan få præmien. For at imødegå dette vil vi opfordre ministeren til at lade brevet indeholde en beskrivelse af de særlige økonomiske muligheder, enlige forsørgere gives i SU-systemet, således at målgruppen kan se, at såvel uddannelse som job giver særlige økonomiske muligheder. Hvis ikke ministeren kan give tilsagn herom i dag, vil vi rejse det under udvalgsbehandlingen.

Radikale Venstre ser frem til udvalgsbehandlingen, men er som udgangspunkt positive over for forslaget.

Kl. 17:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 17:23

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan også støtte forslaget, da der jo er tale om en lille økonomisk forbedring for et lille antal enlige forsørgere, men vi tror ikke, at det får nogen i arbejde. Hvis man overhovedet er i stand til at få et arbejde og kan finde en arbejdsgiver, hvor man kan få et arbejde, vil man også tage det. Folk vil rigtig, rigtig gerne i arbejde. Det er ikke det, der er problemet. Problemet er at finde jobbene. Når vi hører om, at der f.eks. er næsten 700 ansøgere til en pedelmedhjælperstilling eller 900 ansøgere til en pædagogmedhjælperstilling, så er det altså udtryk for, at folk rigtig gerne vil have et arbejde. Problemet er at finde jobbene. Men når der er nogle, der er så heldige at finde et job, så synes vi, det er fint nok, at de får lidt flere penge.

Der er ingen tvivl om, at en del enlige forsørgere virkelig har behov for at få nogle ekstra penge. Men det, der for alvor ville kunne hjælpe rigtig mange af dem, var, hvis man igen begyndte at give revalidering. Vi ved, at revalidering er et af de instrumenter, der hjælper allerallerbedst, og især er gruppen af enlige forsørgere nogle af dem, der virkelig har gavn af revalidering. Det har vi mange års god erfaring med. Desværre har regeringen skåret så meget ned for revalidering, at det nærmest er umuligt at få i dag. Det virker, som om man ikke rigtig ønsker, at folk skal få en uddannelse, men hellere vil have, at de går arbejdsløse, i håb om at de måske en dag tager et job på nogle dårligere vilkår. Vi synes hellere, at man skulle sørge for, at folk får en ordentlig uddannelse og kan få arbejde på ordentlige vilkår.

Det allervigtigste er jo, at man får gang i at få skabt nogle job. Det er der desværre ikke meget der tyder på at denne regering er specielt optaget af. Man vil hellere bare hælde skattelettelser ud. Vi synes, man skulle se at få gang i at få skabt nogle job de mange steder, hvor der faktisk er behov for det. Vi har brug for mange flere klimareoveringer. Vi har brug for flere hænder til at tage sig af vores børn, vores syge og vores ældre. Vi har brug for at få sat gang i udvikling af vedvarende energi osv. Der er masser af steder, hvor man kunne skabe beskæftigelse og få sat gang i nogle job og dermed også kunne sikre, at enlige forsørgere kom i arbejde.

Som sagt støtter vi denne lillebitte ordning, som kommer nogle få mennesker til gavn, selv om det så også er dyrt i administration. Og så må vi håbe, at vi snart får et nyt flertal, der vil tage anderledes fat i at skaffe jobbene.

Kl. 17:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Beskæftigelsesministeren.

Kl. 17:25

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er afgørende for regeringen, at arbejdsudbuddet øges, og at så mange som muligt kommer væk fra passiv forsørgelse og i beskæftigelse.

For enlige forsørgere, der har været ledige i lang tid, kan det være særlig vanskeligt at vende tilbage til arbejdsmarkedet. I mange tilfælde vil der kun være en lille økonomisk fordel ved at tage et arbejde, bl.a. fordi de mister boligstøtte eller helt eller delvis deres friplads i daginstitutionen, når de får et job.

Regeringen prøver at finde nye metoder til at øge arbejdsstyrken og modvirke langtidsledighed. Det er i det lys, man skal se det 2-åri-

ge forsøg med en jobpræmie til enlige forsørgere, som regeringen nu foreslår. Målgruppen for forsøget er enlige forsørgere, der har været ledige i et år, og som var enlige den 2. august 2010. Disse personer vil i en forsøgsperiode, som løber fra 2011 og til og med 2012, kunne få en jobpræmie på op til 600 kr. om måneden, hvis de kommer i job eller starter selvstændig virksomhed. Jobpræmieordningen vil blive evalueret efter forsøgets udløb. Herefter vil der så blive taget stilling til, hvordan erfaringerne med forsøget kan bruges fremover.

Til sidst vil jeg gerne takke for den meget velvillige behandling af lovforslaget, som Folketinget har givet det her i dag.

Kl. 17:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 5:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af G-dage.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsættelse 26.10.2010).

Kl. 17:27

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Beskæftigelsesministeren.

Kl. 17:27

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Enhedslisten foreslår, at G-dags-ordningen skal afskaffes. Forsikrede ledige skal i stedet kunne modtage arbejdsløshedsdagpenge fra første ledighedsdag, og alle arbejdsgivere skal bidrage kollektivt til finansieringen af dagpengesystemet ved et arbejdsgiverbidrag.

Forslaget er ikke overraskende stillet af Enhedslisten, og lad mig bare afsløre med det samme, at regeringen naturligvis ikke kan støtte et forslag, der vil indføre en generel skat for arbejdsgivere og dermed vil ramme de arbejdsgivere, der forstår at planlægge og strukturere arbejdet på deres virksomheder.

Det er rigtigt nok, at ordningen bl.a. er indført for at lade arbejdsgiverne bidrage til finansieringen af ledigheden i forbindelse med afskedigelser, hjemsendelser m.v., men det er ikke alene det, der er formålet med ordningen. Hovedformålet med G-dags-ordningen er at øge virksomhedernes incitament til at planlægge arbejdet, så behovet for afskedigelser og hjemsendelser reduceres. G-dags-ordningen har således et adfærdsregulerende formål, og den dygtige arbejdsgiver, der gør en indsats for at planlægge arbejdet på sin virksomhed, skal jo ikke bøde for, at andre ikke gør det. Regeringen går altså ikke ind for kollektivt afstraffelse.

Undersøgelser viser, at ordningen har virket efter hensigten. Der er ikke belæg for at sige, at G-dags-ordningen forhindrer korterevarende ansættelser, der i stedet erstattes af tvungent overarbejde.

Tværtimod viser undersøgelser, at G-dags-ordningen har medvirket til, at arbejdsgiverne har ændret adfærd, bl.a. er brugen af midlertidige

ge hjemsendelser reduceret markant. Det synes regeringen er positivt.

Dermed ikke være sagt, at regeringen ikke er opmærksom på, at der er nogle udfordringer i den nuværende ordning. Arbejdsgiverorganisationerne har fremført, at ordningen er administrativt besværlig, og a-kasserne har anført, at mange af deres medlemmer ikke får de G-dage, som de har krav på, og at ordningen også er en administrativ udfordring for a-kasserne. Jeg mener ikke, at disse udfordringer skal imødegås med en urimelig løsning som den, Enhedslisten foreslår.

Som led i min afbureaukratiseringskampagne overvejer jeg, om det er muligt at nå frem til nogle bedre, mere brugbare og gennemtænkte løsninger, hvor f.eks. muligheden for anvendelse af e-indkomst tænkes ind. Enhedslistens forslag er i sin struktur uretfærdigt, og det understøtter ikke den planlæggende og strukturerende adfærd, som vi efterspørger hos virksomhederne. Enhedslistens forslag vil fjerne hovedformålet med ordningen, og det er ikke nogen brugbar løsning.

Hertil kommer, at det ganske enkelt vil koste masser af penge at afskaffe ordningen. Forslaget er således ikke kun urimeligt, men også dyrt. Enhedslisten forudsætter, at en afskaffelse af ordningen kun – i gåsøjne – vil betyde en merudgift på dagpenge på knap 300 mio. kr., men man skal også være meget opmærksom på det adfærdsregulerende element, som ordningen jo netop har. Da G-dags-ordningen blev indført med bare én G-dag, bliver det skønnet, at ordningen vil lede medføre mindreudgifter til arbejdsløshedsdagpenge på det, der i dag svarer til næsten 900 mio. kr. Ordningen er nu udvidet til tre G-dage, og den samlede mindreudgift til dagpenge er som følge heraf lige under 300 mio. kr. Det er således i høj grad tydeligt, at arbejdsgiverne rent faktisk har ændret adfærd, som vi også håbede.

Jeg må derfor gentage her til sidst, at regeringen ikke støtter Enhedslistens forslag.

Kl. 17:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 17:31

Line Barfod (EL):

Jeg synes jo bare, at det er en meget voldsom anklage, som ministeren kommer med, og derfor skal jeg bare høre, om ministeren virkelig mener, at håndværksvirksomheder er dårlige til at planlægge, hvis de ikke har taget højde for, at det kan blive regnvejr, snevejr eller andet, der gør, at de er nødt til at indstille arbejdet. Hvordan er det, at ministeren helt præcis mener, at håndværksvirksomheder skulle planlægge, så de undgår regnvejr?

Kl. 17:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 17:32

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at det, vi rent faktisk kan se, jo er, at det er lykkedes for en række virksomheder netop at indrette deres virksomhed på en måde, så man ikke ser de her afskedigelser. Det er det, G-dagene har været med til. Det er, at man har fået et incitament, kan man sige, til at indrette arbejdet lidt mere hensigtsmæssigt, og det er også derfor, vi kan se, at der er den her virkning af G-dagene.

Kl. 17:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Ministeren svarer jo ikke, så nu prøver jeg igen. Hvordan er det helt konkret, at et håndværksfirma skal planlægge, at det ikke bliver regnvejr og man derfor ikke bliver nødt til at indstille arbejdet?

Kl. 17:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:32

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg er slet ikke i tvivl om, at det, mange virksomheder helt konkret har gjort, er, at de har gennemtænkt det arbejde, som skal udføres. Nogle ting kan gøres i tørvejr, nogle ting kan gøres i regnvejr, og det er så det, man nu har et ekstra incitament til at få indrettet og få gjort noget ved. Ellers ville man jo netop ikke have kunnet se, at der rent faktisk er sket noget på det her område, altså at G-dagene har virket, så der er færre hjemsendelser. Så virksomhederne har altså formået helt konkret, som fru Line Barfod efterspørger, at få sig indrettet på en måde, der gør, at man har færre G-dage.

Kl. 17:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ministeren. Herefter er det Venstres ordfører, fru Ulla Tørnæs.

Kl. 17:33

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

Nøjagtig som ministeren på regeringens vegne har afvist Enhedslistens forslag her, skal jeg også sige, at Venstre ikke kan støtte Enhedslistens beslutningsforslag om afskaffelse af G-dagene.

Enhedslisten foreslår, at arbejdsgiverne i stedet skal bidrage med knap 300 mio. kr. til finansiering af dagpengesystemet svarende til det beløb, ordningen p.t. nedbringer de offentlige dagpengeudgifter med. I Venstre er vi ikke enige i, at G-dags-ordningen ikke fungerer, sådan som det fremgår af Enhedslistens forslag, for gennemføres forslaget her, så fjernes hovedformålet med G-dags-ordningen jo, for ud over at medvirke til at finansiere dagpengesystemet, har G-dags-ordningen, sådan som ministeren var inde på, jo en væsentlig indflydelse på arbejdsgivernes planlægning af arbejdet. G-dags-ordningen udgør jo et væsentligt incitament for arbejdsgiverne til netop at planlægge og strukturere arbejdet, så antallet af afskedigelser og hjemsendelser og lignende reduceres mest muligt.

Flere undersøgelser viser, at ordningen har en positiv og adfærd-regulerende effekt, herunder at antallet af midlertidige hjemsendelser er reduceret markant. Ordningen blev indført tilbage i 1989. Med en G-dag skønnede man dengang, at besparelsen på dagpengeudgifterne ville udgøre ca. 900 mio. kr. i 2010-priser vel at mærke. Nu har vi så i dag tre G-dage og en årlig besparelse på lige under 300 mio. kr. Det viser tydeligt, at ordningen har en effekt. Det viser tydeligt, at arbejdsgiverne jo har nedbragt antallet af afskedigelser på grund af vejrlig og andet.

Venstre kan således ikke støtte Enhedslistens forslag.

Kl. 17:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 17:35

Line Barfod (EL):

Hvis en håndværksmester nu står og har fået en ekstra opgave, hvor han kan se, at han er nødt til at ansætte en ekstra for at tage sig af den opgave, der varer 14 dage, og han skal vælge, om han skal an-

sætte en, der er organiseret i a-kasse og forsikret mod ledighed, eller han skal ansætte en tysker eller en anden, som ikke er organiseret i en a-kasse, og hvor han derfor ikke skal betale G-dage, hvad tror Venstres ordfører så, han vælger?

Kl. 17:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:36

Ulla Tørnæs (V):

Nu kritiserede fru Line Barfod faktisk før ministeren for sit syn på arbejdsgivernes måde at organisere arbejdet på. Det er selvfølgelig en kritik, som ministeren klart afviser, og jeg vil også klart afvise den kritik, det faktisk, synes jeg, nedladende syn på arbejdsgivernes måde at tilrettelægge deres arbejde på, for jeg er helt overbevist om, at en arbejdsgiver til enhver tid vil vælge den mest kvalificerede til at udføre opgaven. Jeg nægter simpelt hen at tro på, at en arbejdsgiver tænker i eventuelle afskedigelser på grund af vejrlig eller andet, fordi det bliver regnvejr, eller tænker i, om medarbejderen er medlem af en a-kasse eller ej. Jeg nægter simpelt hen at tro på, at det indgår i overvejelserne for en arbejdsgiver. Det synes jeg er en meget, meget nedladende vurdering af arbejdsgiverens måde at vurdere den enkelte medarbejder på.

Kl. 17:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Kl. 17:37

Line Barfod (EL):

Jeg må indrømme, at jeg jo alligevel synes, at det er lidt utroligt, hvis Venstres ordfører overhovedet ikke har opdaget, at der foregår social dumping i Danmark. Der er masser af gode og ordentlige arbejdsgivere, der har gode og ordentlige arbejdsvilkår, men der er altså også nogle arbejdsgivere, der ikke har, og der foregår social dumping i Danmark. Det synes jeg at Venstres ordfører burde tage ud og se nærmere på, hvis Venstres ordfører ikke har hørt om det før. Jeg er nødt til at sige, at det her er et konkret eksempel fra virkeligheden. Der er ikke tale om, at det er noget med, at man måske skal afskedige, det er, når man ved, at man har en korttidsopgave – og det er der altså en del firmaer, der jævnligt har, som kun har en opgave for en kort periode, og som man skal ansætte en ekstra mand til. Hvis man her skal se på, hvad der bedst kan betale sig for firmaet, er det så, at man ansætter en, der er forsikret, og som man derfor skal betale G-dage for, eller vælger man en, der ikke er forsikret, og som man derfor ikke skal betale G-dage for?

Kl. 17:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:38

Ulla Tørnæs (V):

Jeg må indrømme, at jeg synes, det er et rimelig, hvad kan man sige, fortænkt eksempel, som fru Line Barfod her kommer med. Hun forsøger at generalisere og sige, at enhver arbejdsgiver tænker på den måde. Det nægter jeg simpelt hen at tro på. Jeg tror på, at det, der er afgørende for arbejdsgiveren, når man står foran at skulle ansætte en medarbejder, er kvalifikationerne. Det er kvalifikationerne, der er afgørende for, hvem man vælger at ansætte, og ikke hvorvidt vedkommende er medlem af en a-kasse, og man så *muligvis* risikerer at skulle betale G-dage, fordi man er nødt til midlertidigt at afskedige vedkommende. Jeg tror simpelt hen ikke på, at det overhovedet indgår i arbejdsgivernes vurderinger, når man står over for at skulle ansætte

en medarbejder. Jeg er ret overbevist om, at det er kvalifikationerne, der afgør, hvem der i den situation, som fru Line Barfod her beskriver, ender med at få jobbet hos arbejdsgiveren.

Kl. 17:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 17:39

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til Enhedslisten for at have udarbejdet og fremsat beslutningsforslaget om afskaffelse af G-dage.

Vi mener i Socialdemokratiet, at det er en vigtig diskussion at tage. Det er vigtigt, at vi løbende kigger på de ordninger, man har lavet, for at se, om de så også fungerer efter hensigten.

Formålet med at indføre de her G-dage i sin tid var jo netop at øge arbejdsgivernes lyst og vilje til at langtidsplanlægge og beskytte lønmodtagerne mod at blive sendt hjem fra arbejdet i tide og utide uden løn. Vi mener stadig, at lønmodtageren skal have denne retting, men det har dog også vist sig, at G-dags-ordningen ikke altid fungerer efter hensigten.

Lønmodtageren skal selv lægge sag an mod arbejdsgiveren, hvis lønmodtageren ikke får udbetalt sin dagpengegodtgørelse fra arbejdsgiveren. Der har været eksempler på, at lønmodtagerne ikke har fået udbetalt deres dagpengegodtgørelse fra arbejdsgiverne, hvorefter de jo selv skal føre den her sag, og vi ved alle, hvor bureaukratisk og besværligt sådan et forløb kan være. Vi er derfor positivt indstillet over for at afskaffe G-dage og lade folk få dagpenge fra dag et. Vi tror på, at det vil styrke lønmodtageren.

Det skal kort nævnes, at der er dele af beslutningsforslaget, som ikke fremstår helt entydigt, men nu har jeg så lyttet til, hvad der er blevet sagt. Jeg synes, det var lidt svært at se, især det om, hvordan ordningen skal finansieres. Det er, at det er en kollektiv ordning, som alle arbejdsgivere skal betale til, og det er vi selvfølgelig ikke enige i. Det skal være de arbejdsgivere, der afskediger medarbejdere, som skal finansiere ordningen.

Det er vigtigt for Socialdemokratiet, at erhvervslivet med forslaget ikke bliver påtvunget flere skatter eller afgifter, end det er tilfældet i dag. Vi foreslår selvfølgelig derfor, at det jo kunne være de arbejdsgivere, som fyrer eller hjemsender medarbejdere, der fortsat skal betale, men at vi flytter teknikken over til dagpengesystemet.

Sagt med andre ord: Hvis der er lagt op til den kollektive finansiering, som jeg kan lytte mig til der er, er vi imod. Men vi er selvfølgelig åbne over for andre modeller og også for at kigge på det på et senere tidspunkt.

Jeg vil godt afslutningsvis slå fast, at lønmodtagerne ikke må blive ringere stillet, end de er på nuværende tidspunkt, hvilket jeg dog heller ikke mener de bliver med det her foreliggende forslag. Da jeg ikke regner med, at SF når at komme til stede, skal jeg sige, at den linje, vi har lagt, også er den linje, de vil lægge.

Kl. 17:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Ib Poulsen.

Kl. 17:42

(Ordfører)

Ib Poulsen (DF):

Tak. Da vores ordfører på området er forhindret i at være til stede, skal jeg læse følgende op:

Dansk Folkeparti kan ikke støtte forslaget. Vi er enige i, at det er en god idé at se på G-dagene. Det er en af de største administrative

belastninger for arbejdsgiverne, og samtidig fungerer ordningen ikke efter hensigten over for lønmodtagerne. Men at erstatte G-dagene med en kollektiv betalingsordning over for arbejdsgiverne for ad den vej at hæve dagpengesatsen, kan vi ikke støtte. Skal vi se på G-dagene, er det for en fuldstændig afskaffelse, og det kræver forhandlinger frem for et beslutningsforslag.

Som sagt kan Dansk Folkeparti ikke støtte forslaget.

Kl. 17:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, fru Helle Sjelle.

Kl. 17:43

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Enhedslisten har så fremsat et forslag, der har til hensigt at pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag, med to punkter. Det ene punkt er en afskaffelse af den såkaldte G-dags-betaling, og det andet punkt er, at arbejdsgiverne i stedet skal tvinges til at bidrage endnu mere til dagpengesystemet.

Der synes jeg så, det er værd at huske på, at G-dags-betalingen blev indført allerede i 1989 og betyder, at arbejdsgiveren betaler for den første, den anden og den tredje ledighedsdag i tilfælde af afskedigelse eller hjemsendelse. Hovedformålet med den her G-dags-betaling var, og det er det stadig, at påvirke arbejdsgivernes adfærd, så de ikke i lige så høj grad som tidligere fyrer deres medarbejdere eller sender dem hjem på dagpenge i en vis periode for så at genansætte dem senere. Men Enhedslisten bryder sig tilsyneladende ikke om, at flere medarbejdere end før 1989 kan beholde deres job. Enhedslisten foreslår i stedet, at alle fyrede eller hjemsendte medarbejdere skal kunne få dagpenge fra første dag uden arbejde. Når man har Enhedslistens ideologi i mente, er det måske heller ikke så mærkeligt. Jo flere borgere, der kan blive tildelt en form for offentlig overførselsindkomst, desto bedre.

Som konservativ er det ikke en tankegang, som jeg bryder mig om, derimod kan jeg rigtig godt lide tanken om, at G-dags-betaling er en sag mellem to private parter, nemlig arbejdsgiveren og lønmodtageren, og som udgangspunkt er det ikke en sag, som staten behøver at blande sig i. Men i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke lever op til sin pligt til at betale G-dagene, har lønmodtageren mulighed for i stedet at få pengene udbetalt af sin a-kasse, som så kan opkræve dem fra arbejdsgiveren. Den mulighed blev etableret i 2000, og det er en stor fordel.

Heldigvis fungerer ordningen med G-dags-betaling rigtig godt i langt de fleste tilfælde, og det synes jeg vi som lovgivere skal huske på.

Enhedslisten vil med det her beslutningsforslag ændre hele systemet, blot fordi der er enkelte brodne kar, der ikke gør, hvad de skal. Men det er en underlig tankegang, og det skal vi ikke lave lovgivningen om efter. Hvorfor skal vi straffe alle de tusindvis af arbejdsgivere, der driver deres virksomhed til og med kryds og slange, blot fordi der er nogle få, der ikke gør?

Endelig påstår Enhedslisten også i sit forslag, at det aldrig er dokumenteret, at ordningen med G-dags-betaling virker efter hensigten, og det er simpelt hen ikke rigtigt. Som beskæftigelsesministeren allerede har været inde på, er antallet af midlertidige hjemsendelser faldet markant takket være G-dags-betalingen. Det er en meget positiv effekt, fordi det indebærer, at arbejdsgiverne påtager sig et ansvar for deres ansatte, også når det i en periode går mindre godt for virksomheden.

Når det så er sagt, vil jeg dog gerne medgive, at der er god grund til en vis kritik af ordningen. Kritikken går især på, at den skaber for meget administrativt bøv. Det er jeg sikker på beskæftigelsesmini-

steren også vil se nærmere på i det kommende forenklingsarbejde på hele beskæftigelsesområdet. Vi ser frem til det.

Så alt i alt kan vi Konservative altså ikke støtte beslutningsforslaget fra Enhedslisten, fordi forslaget lægger op til en kollektiv straf ved at pålægge landets virksomheder en ekstra skat, selv om langt de fleste virksomheder følger loven til punkt og prikke.

Kl. 17:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, fru Erika Lorentsen.

Kl. 17:46

(Ordfører)

Erika Lorentsen (RV):

Da den radikale ordfører på området, hr. Morten Østergaard, ikke kan være til stede, skal jeg på vegne af De Radikale fremføre følgende:

De såkaldte G-dage, dagpengegodtgørelse fra arbejdsgiveren, er indført som en arbejdsgiverafgift på fyringer, hvor arbejdsgiveren betaler for de første 3 ledighedsdage. Baggrunden for ordningens indførelse var at imødegå, at arbejdsgiverne udnytter dagpengesystemet ved at afskedige i meget korte perioder. Ordningen er siden vokset i omfang, fordi den er blevet brugt som finansieringskilde til finansloven. Erhvervslivet er svært skeptisk over for G-dagene og den løbende udvidelse heraf. Seneste udvidelse skete sidste år, hvor V, K og O uden skygge af arbejdsmarkedspolitisk sigte udvidede ordningen, fordi man manglede penge til finansloven, og det stemte vi imod i Det Radikale Venstre.

Endelig henviser forslagsstillerne til problemer med at få udbetalt G-dagene til de afskedigede medarbejdere. SR-regeringen søgte at løse nogle af disse problemer ved at give a-kasserne ret til at lægge penge ud og hente dem hos virksomhederne, hvis de ikke udbetalte dem af sig selv. Forslagsstillerne hævder, at det ikke anvendes i tilstrækkeligt omfang.

Det er alt sammen rimelige begrundelser for at kigge ordningen efter i sømmene. Hvis ordningen ikke reelt fungerer efter hensigten, bør der selvfølgelig gøres noget ved den. Men vi er grundlæggende ikke imod ideen om, at arbejdsgiverne har et lille negativt økonomisk incitament til meget kortsigtet tilpasning af arbejdsstyrken. Samtidig finder vi det ikke hensigtsmæssigt at finansiere en eventuel afskaffelse af G-dagene med en generel afgift for danske virksomheder, da det vil flytte dele af byrden fra dem, som afskediger, til dem, som ikke gør.

Vi indgår derfor gerne i en konstruktiv drøftelse af problemerne med G-dags-ordningen og kunne være tilbøjelige til at støtte en evaluering, men vi kan ikke støtte beslutningsforslaget i den nuværende form.

Kl. 17:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Kl. 17:49

(Ordfører for forslagsstillerne)

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten og især selvfølgelig gerne takke Socialdemokraterne, SF og Radikale Venstre. Det lyder, som om der faktisk under udvalgsarbejdet er en mulighed for at få kigget nærmere på det her og set på, hvilke muligheder der kunne være for at få sikret lønmodtagere mod social dumping, at få sikret lønmodtagere mod, at de ikke får de penge, de har krav på, og også at hjælpe erhvervslivet af med noget stort administrativt bøv. Så må vi se nær-

mere på, hvordan man kunne lave finansieringen af det her, hvordan man kunne fordele det.

Jeg kunne forstå på Dansk Folkeparti, at man også der var åben over for, at man måske skulle se på at afskaffe ordningen, men at man mente, det skulle foregå gennem forhandlinger. Det var så bare ikke klart, hvem det var, der skulle forhandles med, men det må vi jo kunne få opklaret under udvalgsarbejdet: Hvad det er man forestiller sig af forhandlinger. Så det tyder jo godt i forhold til faktisk at få fjernet den her forhindring for at få ansat nogle, der er i a-kasse, få ansat folk, også når man har en korttidsopgave.

Særlig i den situation, vi har lige nu, hvor så mange er arbejdsløse, hvor det er så svært at få et arbejde, er det altså afgørende, at vi sikrer et arbejdsmarked, hvor virksomhederne også tager folk ind til korttidsopgaver. Så hvis man har fået en opgave, der kun tager 2 uger, ansætter man altså en til at løse den opgave i stedet for at sige nej til opgaven eller at pålægge de ansatte, man allerede har, overarbejde. Det er en stor fordel for folk at komme i arbejde, også selv om det kun er i kort tid.

Derfor må jeg også sige til den konservative ordfører, fru Helle Sjelle, der påstod, at Enhedslisten ønsker flere på offentlige ydelser, at det altså er lige omvendt: Det er Konservative, der er med til at fastholde folk på offentlige ydelser i stedet for at sikre, at de faktisk har en mulighed for at komme i arbejde. Det er det, vi ønsker bl.a. med det her forslag. Det er det, vi ønsker med de mange forslag, vi har til, hvordan man skaber arbejdspladser.

Så vil jeg også gerne til den konservative ordfører sige, at jeg ikke helt forstod argumentationen om, at enkelte brodne kar ikke skal medføre, at man ændrer lovgivningen. Det er jo ikke det, vi normalt hører fra Konservative, nemlig at hvis man støder på et eksempel på en, der har lavet socialt bedrageri, skal det jo gå ud over alle dem, der modtager sociale ydelser, og så skal alle behandles, som om de kunne finde på at snyde, og der skal indføres ekstra kontrol. Hvis man støder på en arbejdsløs, der har lavet sort arbejde, eller som man ikke mener lever op til kravene, så skal alle arbejdsløse behandles, som om de ikke kunne finde på at tage et arbejde, og sendes ud med diverse ydmygelser og mistænkeliggørelse. Derfor forstår jeg ikke helt argumentationen om, at man fra konservativ side ikke mener, at enkelte brodne kar skal medføre ændret lovgivning.

Jeg er fuldstændig enig i, at det er sådan, det bør være. Jeg mener, man bestemt skal se på, om det kun er enkelte brodne kar, og om lovgivningen ellers fungerer efter hensigten, for så skal man selvfølgelig ikke ændre den.

Men på det her punkt vedrørende G-dage mener jeg faktisk det er lovgivningen, der er noget galt med. Når vi har en lovgivning, der opmuntrer til, at man ikke ansætter dem, der er organiseret i a-kasse, men i stedet vælger at ansætte nogle, der ikke har ret til dagpenge, hvad enten det så er nogle, der har valgt ikke selv at være i a-kasse, eller det er tyskere eller østeuropæere eller andre, som ikke er i a-kasse, fordi de ikke er fra Danmark, er det et stort problem, at det er det, lovgivningen lægger op til. Og det skal vi have ændret på.

Så sagde både ministeren og Venstres ordfører, at der er tale om kollektiv afstraffelse, hvis man pålægger nogen en skat. Det synes jeg er en ny kreativitet – at opfatte skat som kollektiv afstraffelse – men det skal vi da huske, næste gang regeringen kommer med de skatter, der også ligger i genopretningsplanen og andet, at man mener, at skat er udtryk for en kollektiv afstraffelse. Jeg troede sådan set, at vi havde opbygget et samfund, hvor vi brugte skat til at finansiere, at vi har uddannelse, at vi har veje, at vi har skoler og ældrepleje og sygehuse og alt det, der skal til, for at samfundet hænger sammen og at virksomhederne kan fungere. Jeg troede, det var det, der var meningen med skatter, og ikke at man skulle se skatterne som udtryk for kollektiv afstraffelse. Men det kan vi sikkert få en lang debat om en anden gang.

Tak for debatten i dag. Jeg ser frem til udvalgsarbejdet og håber på, at der faktisk sker noget på det her område.

Kl. 17:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Såfremt ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 17:54

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 17. november 2010, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 17:54).
